

การรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิม
ในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกไทยคดีศึกษา

ตุลาคม 2543

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยประจำปี 2543
จากมหาวิทยาลัยทักษิณ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกไทยคดีศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(อาจารย์จำเริญ แสงดวงแข)

..... กรรมการ

(อาจารย์ชัชวดี พิชะกุล)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(อาจารย์จำเริญ แสงดวงแข)

..... กรรมการ

(อาจารย์ชัชวดี พิชะกุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์สมใจ ศรีนวล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ประโยชน์ เรืองโรจน์)

มหาวิทยาลัยทักษิณอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกไทยคดีศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

..... ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำและให้คำปรึกษาอย่างดีจากอาจารย์จำเริญ แสงดวงแข ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ชัชวาล พิยะกุล กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณอาจารย์สมใจ ศรีนวล และอาจารย์ประโยชน์ เรื่องโครงการกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาชี้แนะและสละเวลาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเพิ่มเติมจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณอาจารย์จริน ศิริ อาจารย์ไพศาล สุกใส อาจารย์นิคม ลีมวชิรานันท์ และอาจารย์ผู้สอนไทยคดีศึกษาทุกคนที่ได้ถ่ายทอดความรู้ ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทาง และคอยให้กำลังใจด้วยความห่วงใยตลอดมา

ขอขอบพระคุณคุณมะก้าแมะ หิยามะ หัวหน้าศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสาวยุรี จังหวัดปัตตานี ครูอาสาสมัครศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสาวยุรี จังหวัดปัตตานี คุณอิสมาแอ สาและ คุณสระวี หัวเมือง คณาจารย์ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสงขลา ตลอดจนชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาวยุรี จังหวัดปัตตานี ทุกคนที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในด้านข้อมูลและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณคุณศิริรัตน์ แซ่เจ้า ที่ได้ช่วยเหลือพิมพ์วิทยานิพนธ์ และเพื่อนนิสิตปริญญาโทไทยคดีศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2540 ทุกคนที่มีส่วนช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณพลตรีสามารถ สมเศรษฐ์ ที่คอยให้กำลังใจและคอยให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านแก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา และขอมอบวิทยานิพนธ์นี้เป็นของขวัญแก่เด็กชายบูรณภพ สมเศรษฐ์ เด็กชายนพพล สมเศรษฐ์ และน้องๆ ในครอบครัว “สุวรรณศรี” ทุกคน

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่กรุณาสับสนุนทุนในการทำวิทยานิพนธ์ และเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในทุก ๆ ด้านจนสำเร็จการศึกษา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแก่ ร.ต.ต.แสง สุวรรณศรี คุณสุนีย์ สุวรรณศรี คุณพ่อ-คุณแม่ของผู้วิจัย และผู้มีพระคุณทุกคน

แน่งน้อย สุวรรณศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 9
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า 9
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 10
	นิยามศัพท์เฉพาะ 11
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า 11
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 13
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ 13
	เอกสารเกี่ยวกับอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี 36
3	การรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี 42
	สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ 50
	ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ 71
	ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ 98
4	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 111
	บทย่อ 111
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 111
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 111
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า 112
	สรุปผล 113
	อภิปรายผล 121
	ข้อเสนอแนะ 129

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	131
นุคลานุกรม	136
ภาคผนวก	159
ก. แผนที่.....	160
ข. แนวสัมผัสภายในและแนวสังเกต.....	163
บทคัดย่อ.....	176
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	180

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามตำบล (31 กรกฎาคม พ.ศ. 2541).....	40
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามเพศ และเขตการปกครอง.....	43
3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามช่วงอายุ และเขตการปกครอง.....	44
4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัด ปัตตานี จำแนกตามสถานภาพสมรส และเขตการปกครอง.....	45
5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัด ปัตตานี จำแนกตามระดับการศึกษา และเขตการปกครอง.....	46
6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัด ปัตตานี จำแนกตามอาชีพ และเขตการปกครอง.....	48
7 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัด ปัตตานี จำแนกตามรายได้/เดือน และเขตการปกครอง.....	49
8 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามสถานที่ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง.....	51
9 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง.....	53
10 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง.....	54
11 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง.....	56

12	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง.....	59
13	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามหนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน และเขตการปกครอง	61
14	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามเหตุผลในการอ่านหนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน และเขตการปกครอง.....	62
15	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามจำนวนหนังสือพิมพ์ที่อ่าน/วัน และเขตการปกครอง	64
16	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามวิธีหาหนังสือพิมพ์มาอ่าน และเขตการปกครอง	65
17	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามวิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง.....	66
18	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามกิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง	67
19	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามภาษาในการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง.....	68
20	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามความเชื่อต่อเนื้อหาในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง.....	70
21	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวอุบัติเหตุ และเขตการปกครอง.....	71
22	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวการเมืองในประเทศ และเขต การปกครอง	73
23	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวการเมืองต่างประเทศ และเขต การปกครอง	75

37	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อโฆษณาเสื้อผ้า และเขตการปกครอง	95
38	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อโฆษณาอาหารและเครื่องดื่ม และเขต การปกครอง	96
39	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อโฆษณาสินค้าต่าง ๆ และเขต การปกครอง	97
40	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับผลกระทบ และเขตการปกครอง	98
41	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามผลกระทบด้านต่าง ๆ และเขตการปกครอง	99
42	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามการนำไปใช้ประโยชน์ และเขตการปกครอง	102
43	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง.....	104
44	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามผลเสียต่อผู้อ่านและสังคม และเขตการปกครอง	105
45	จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลเสียในระบบนำเสนอข่าวสาร และเขตการปกครอง	108

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โดยทั่วไปแล้วมนุษย์มีสัญชาตญาณของความอยากรู้อยากเห็นและมีความต้องการที่จะรู้เรื่องราวต่าง ๆ โดยการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ต้องการเรียนรู้เพื่อที่จะค้นหาความจริง และเนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น มนุษย์จึงมักจะแสดงความพอใจหากความคิด ความเชื่อ ทักษะ ค่านิยม และความรู้สึกของตนสอดคล้องหรือเหมือนกับคนอื่น ๆ ในสังคม ทั้งนี้เพราะมนุษย์ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้นเอง ด้วยเหตุนี้การสื่อสารจึงมีบทบาทสำคัญที่ทำให้ความปรารถนานั้นบรรลุผล มนุษย์กับการสื่อสารจึงไม่อาจแยกออกจากกันได้ อย่างไรก็ตามระบบการสื่อสารในสังคมโบราณและสังคมสมัยใหม่จะมีลักษณะที่แตกต่างกันโดยสภาพของกาลเวลาและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ในสังคมแบบ ๆ สมัยโบราณนั้นระบบการสื่อสารเป็นแบบการติดต่อกันโดยอาศัยคำพูด อากาภิรยา สัญลักษณ์ หรือใช้สัญญาณต่าง ๆ การแลกเปลี่ยนข่าวสารมักจำกัดอยู่เฉพาะภายในกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องเพียงส่วนน้อย เนื้อหาข่าวสารส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับ ความประพฤติกองสมาชิกภายในกลุ่มและผู้ที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสารมักเป็นผู้ที่มีตำแหน่งสูงทางสังคม ดังที่ สุธิวงค์ พงศ์ไพบูลย์ ได้กล่าวถึงการสื่อสารในสมัยโบราณไว้ว่า

การสื่อสารตามวัฒนธรรมพื้นบ้านในอดีต ส่วนใหญ่เป็นการสื่อสารในวงแคบ มีกลุ่มเป้าหมายและสาระที่เจาะจงเพื่อผลประโยชน์จำเพาะตน จำเพาะพวกพ้องหรือเพื่อประโยชน์ร่วมกัน โดยวิธีบอกเป็นรายคน ป่าวร้อง หรือใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทน เช่น ชาวภาคใต้ใช้วิธี “ปักกำ” (ใช้หญ้ามัดเป็นกำแล้วผูกติดกับปลายเรือไม้ไปปักไว้เป็นสัญลักษณ์) เพื่อจองสิทธิ์ไว้ไม่ให้ผู้อื่นมาเก็บเกี่ยวประโยชน์ และในสมัยกรุงศรีอยุธยาพบว่ามีวิธีการสื่อสารแบบ “ราวข่าว” ซึ่งใช้ได้ทั้งข่าวทางราชการ ข่าวสังคมและข่าวส่วนบุคคล โดยวิธีถือหนังสือช่วงต่อกันไป หรือส่งความด้วยวาจาต่อ ๆ กันไปให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับรู้จนทั่วถึงกัน¹

¹ สุธิวงค์ พงศ์ไพบูลย์. “บทบาทของการสื่อสารพื้นบ้าน,” ใน บันทึล. 2539.

ส่วนในสังคมสมัยใหม่นั้นระบบการสื่อสารเป็นไปในรูปของการติดต่อ โดยอาศัยสื่อกลาง การแลกเปลี่ยนข่าวสารจึงขยายขอบเขตกว้างขวางคลุมไปถึงกลุ่มชนต่าง ๆ ที่กระจายกันอยู่ เนื้อหาข่าวสารมักเป็นการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกกลุ่มชน ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสื่อสารมักเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม มีความชำนาญงานด้านนี้โดยตรง นอกจากนี้ในการสื่อสารในสังคมสมัยใหม่มนุษย์ยังสร้างภาษา สร้างระบบสัญลักษณ์ เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถติดต่อกันได้กว้างขวางมากขึ้น โดยมีสื่อที่สำคัญคือสื่อมวลชนอันได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ สื่อมวลชนเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการให้ข่าวสาร ความรู้และความบันเทิงแก่มนุษย์ นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งเชื่อมโยงหน่วยต่าง ๆ ในสังคมเข้าด้วยกันอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อันเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญยิ่งของการสื่อสาร ปัจจุบันมีสื่อมวลชนหลายประเภทที่มีคุณลักษณะตามพัฒนาการของเทคโนโลยี มนุษย์ได้นำเทคโนโลยีมาสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการสื่อสารทำให้สามารถสื่อสารได้กับคนเป็นจำนวนมากเรียกกันว่า “การสื่อสารมวลชน” ซึ่งราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายการสื่อสารมวลชนไว้ว่า “การสื่อสารมวลชน การติดต่อสื่อสารสู่มหาชน โดยอาศัยเครื่องมือหรือสื่อกลางต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์”¹ และราชบัณฑิตยสถานยังให้ความหมายของสื่อมวลชนไว้ว่า “สื่อมวลชน สื่อกลางที่นำข่าวและความรู้ไปสู่มหาชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์”²

เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนชนิดหนึ่ง ที่มีคุณสมบัติได้เปรียบกว่าสื่อมวลชนชนิดอื่น ๆ จึงได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง ดังที่ สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์ ได้กล่าวว่า “เมื่อเปรียบเทียบกับสื่อมวลชนประเภทอื่น หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่เก่าแก่ที่สุด และจัดว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาท มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก นอกจากนี้จะเป็นสื่อที่คงทนถาวร ข้อความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์จะยืนยาวปรากฏเป็นเอกสารอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ได้เป็นอย่างดี”³ ซึ่งสอดคล้องกับที่ อดุลย์ หุตางกูร ได้กล่าวถึงสื่อมวลชนซึ่งมีวิฤทธิกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์และอื่น ๆ ไว้ว่า

¹ ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. 2538. หน้า 842.

² แหล่งเดิม.

³ สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. 2531. หน้า 1.

“หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่เสนอข่าวสารเป็นปัจจุบัน รายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างรวดเร็วและละเอียดถี่ถ้วน รวมทั้งเสนอบทความ บทวิจารณ์ สารคดี ความรู้ และความบันเทิงต่าง ๆ ในอันที่จะเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้อ่านให้ทัน ต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคม”¹ และ รัญจวน อินทรกำแหง ได้กล่าวถึงคุณสมบัติพิเศษของ หนังสือพิมพ์ไว้ในทำนองเดียวกันว่า “หนังสือพิมพ์เป็นสื่อราคาถูกรวดเร็ว อ่านง่าย มีภาพประกอบ เนื้อหาทันสมัย บางครั้งเป็นเรื่องที่ตื่นเต้น หวาดเสียว ลึกลับชวนให้ผู้อ่านติดตาม ผู้อ่าน สามารถเลือกอ่านได้ตามความสนใจ และนำติดตัวไปได้สะดวกในทุกที่”²

และเนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความรู้สึคนึกคิดและ ชีวิตประจำวันของคนส่วนใหญ่ นอกเหนือจากการรับฟังวิทยุและดูโทรทัศน์แล้ว หนังสือพิมพ์ ยังถือเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากสิ่งพิมพ์ประเภทแผ่นปลิว โปสเตอร์ หนังสือ และตำราเรียนในแง่ที่ว่า หนังสือพิมพ์ประกอบด้วยข่าวด้านต่าง ๆ ได้แก่ ข่าวสารการเมือง ข่าวอาชญากรรม ข่าวการศึกษา ข่าวบันเทิง บทวิจารณ์ เหล่านี้เป็นต้น เรื่องราวดังกล่าว จะมีทั้งเรื่องภายในประเทศและนอกประเทศซึ่งเกิดขึ้นทุกวัน ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่าน ช่วยให้อ่านได้รับข่าวสารความรู้เพิ่มเติมอันเป็นการพัฒนาความรู้สึคนึกคิดได้เป็นอย่างดี หนังสือพิมพ์มีบทบาทต่อการช่วยให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวกระตือรือร้นที่จะรับทราบข่าวสาร ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ใกล้ตัวและไกลตัวซึ่งนับได้ว่าได้ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในทาง ส่วนบุคคลและสังคมอันเป็นส่วนรวม ดังจะเห็นได้จากที่ สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์³ ได้กล่าวถึงบทบาทของหนังสือพิมพ์สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ต้องทำหน้าที่ สนองตอบความต้องการของสังคม มีบทบาทอย่างสำคัญในการให้คุณและโทษต่อผู้อ่าน จึงต้อง มีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาการด้านความคิด จิตใจของผู้อ่านพร้อมกันไป ภาระหน้าที่ที่ หลีกเลียงไม่ได้เลยก็คือ ความพยายามเป็นผู้ชี้นำยกระดับความคิดและความรู้ของสาธารณชนให้มี ทัศนียมอันดี เปรียบเสมือนเข็มทิศส่องทางให้แก่สังคม และเป็นกระจกสะท้อนสังคม ภาระหน้าที่ดังกล่าวถูกกำหนดเป็นความรับผิดชอบของหนังสือพิมพ์ในสังคมประชาธิปไตย

¹ อดุลย์ หุตางกูร. อิทธิพลของหนังสือพิมพ์ไทยรายวันต่อการศึกษาของ นักเรียนเตรียมทหารตามความคิดเห็นของตนเอง. 2529. หน้า 1.

² รัญจวน อินทรกำแหง. การเลือกหนังสือพิมพ์และวารสาร. 2519. หน้า 2.

³ สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. 2531. หน้า 4-5.

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ภาระเหล่านี้ก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้นหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์จึงประกอบด้วย การให้ข่าวสาร การให้ข้อเสนอแนะ การให้ความบันเทิง และเป็นสื่อกลางในการโฆษณา

นอกจากนี้ นพพร ปริบูรณ์¹ ยังได้กล่าวถึงอิทธิพลของหนังสือพิมพ์ในสังคมไว้ว่า หนังสือพิมพ์เป็นกระจกเงาของสังคม สะท้อนให้เห็นว่าสังคมมีความคิดเห็นเช่นไร เป็นการให้การศึกษแก่มวลชนทางอ้อม เพราะหนังสือพิมพ์เสนอเรื่องที่ทำให้ความรู้ในหลาย ๆ ด้าน หนังสือพิมพ์เป็นผู้นำมติมหาชนในสังคมประชาธิปไตย ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ผ่านทางหนังสือพิมพ์ได้ และเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปแนวโน้มของสังคม เพราะทำให้ผู้อ่านเกิดแนวโน้มคล้อยตามได้

บำรุง สีหอำไพ² ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า มีหลายประเทศที่พัฒนาแล้วในโลกเสรี เช่น ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เป็นต้น หนังสือพิมพ์ได้มีบทบาทต่อการแสดงประชามติมาก และรัฐบาลจะรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ หนังสือพิมพ์จึงมีอิทธิพลต่อสังคมมาก ดังที่ บำรุง สุขพรรณ³ ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลง บริการข่าวสาร ให้ความรู้และความบันเทิงแก่ประชาชนในสังคม ในด้านการบริหารประเทศหนังสือพิมพ์จะช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชน นอกจากนี้ สมควร กวียะ⁴ ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสารมวลชนอย่างหนึ่งที่นำมาใช้เป็นที่สื่อสารมวลชน ประเทศทั้งหลายในโลกจึงต้องอาศัยสื่อมวลชนในการเผยแพร่ ความรู้ ความคิดออกไปยังมวลชน เพื่อที่จะให้สมาชิกในสังคมได้เข้ามาอยู่ในเส้นทาง และจุดหมายของสังคมส่วนรวมทั้งในด้านอุดมการณ์ และปฏิบัติการจนนักสังคมวิทยาและนักการสื่อสารกล่าวว่า การสื่อสารคือสังคมและสังคมก็คือ

¹ นพพร ปริบูรณ์. การศึกษาความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยในพระนครต่อเรื่องต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน. 2509. หน้า 15-18.

² บำรุง สีหอำไพ. “บทบาทของหนังสือพิมพ์กับการพัฒนาประเทศ,” นิเทศสาร. 4 : 25-29 ธันวาคม 2519.

³ บำรุง สุขพรรณ. พฤติกรรมกรับข่าวสารและผลที่มีต่อการพัฒนาชนบท. 2522. หน้า 7.

⁴ สมควร กวียะ. การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ต่อชีวิต ความรับผิดชอบต่อสังคม. 2527. หน้า 78.

การสื่อสาร อิทธิพลของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อชีวิตมนุษย์และสังคมเป็นสิ่งสำคัญ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จึงใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อกลางระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรกับประชาชนเพื่อเผยแพร่ข่าวสารไปสู่ประชาชน และ สนั่น ปัทมะทิน ได้กล่าวไว้ว่า “ถ้าจะเปรียบกับสถานศึกษาแล้ว หนังสือพิมพ์ก็เปรียบเหมือนมหาวิทยาลัยของประชาชนที่สามารถใช้เป็นที่ศึกษาได้จนวันตาย”¹ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ฉันทส ทองช่วย ได้กล่าวไว้ว่า

หนังสือพิมพ์เป็นวรรณกรรมแห่งชีวิต ที่อุดมด้วยภาษาของคนในสังคมปัจจุบัน มีบทบาทต่อการเสนอข้อมูลข่าวสารนานาประเภท ช่วยเสนอความรู้ ความคิดเห็นและให้แนวทางประกอบการพิจารณาของผู้อ่านให้สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล ส่งเสริมจิตสำนึกทางประชาธิปไตยให้แก่ผู้อ่าน และให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านด้วยเรื่องบันเทิงคดีที่น่าสนใจอีกด้วย²

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่นับวันจะยิ่งมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อผู้อ่านและสังคมเพิ่มขึ้น เพราะเป็นแหล่งให้ข่าวสารความรู้แก่ประชาชนโดยทั่วไป มีอิทธิพลอย่างมากต่อความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ และต่อชีวิตประจำวันของคนส่วนใหญ่ หนังสือพิมพ์ช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความตื่นตัว มีความกระตือรือร้นที่จะรับทราบข่าวความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ใกล้ตัวและอยู่ห่างตัวออกไป ตลอดจนสำนึกในหน้าที่ทางด้านสังคมการเมืองและการศึกษา ในสังคมประชาธิปไตยหนังสือพิมพ์ยังเป็นสื่อมวลชนประเภทเดียวที่เป็นอิสระในการเป็นปากเสียงแทนประชาชน มีโอกาสสะท้อนให้ผู้ปกครองประเทศได้รับทราบความคิดเห็นของประชาชนได้มากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นของเอกชนซึ่งจะทำหน้าที่เป็นกระบอกเงาให้รัฐบาลได้เป็นอย่างดี ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงมีประโยชน์และมีความสำคัญหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการศึกษา

นับตั้งแต่หลังเหตุการณ์เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2516 เป็นต้นมา กล่าวได้ว่าหนังสือพิมพ์ได้รับความเชื่อถือจากประชาชนมากยิ่งขึ้น การทำหน้าที่ด้านข่าวสารถูกควบคุมจากรัฐบาลน้อยลง สามารถทำหน้าที่คอยตรวจสอบรัฐบาลและหน่วยงานราชการให้แก่มวลชนโดยปราศจากอิทธิพลของระบบโครงสร้างเดิมของสังคม รวมทั้งสามารถสร้างประชาคมดีขึ้นมา

¹ สนั่น ปัทมะทิน. ภาษาไทยที่สื่อมวลชนอาจใช้ผิดพลาด. 2538. หน้า 50.

² ฉันทส ทองช่วย. “กระแสคลื่นแห่งวัฒนธรรมการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ไทยปัจจุบัน,” ใน บินหลา. 2539. หน้า 42-43.

ความคิดเห็นให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าวธุรกิจหนังสือพิมพ์จึงเติบโตจนสามารถพิมพ์ออกเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไปมากมาย ดังที่ มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร¹ ได้กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า จากการสำรวจหนังสือพิมพ์รายวันระดับประเทศหรือที่พิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครแต่นำออกจำหน่ายทั่วประเทศ ในปัจจุบันมีหนังสือพิมพ์รายวันที่พิมพ์ออกจำหน่ายทุกวันคือ หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ บ้านเมือง มติชน ข่าวสด แนวหน้า สยามรัฐ สยามกีฬา เป็นต้น หนังสือพิมพ์รายวันภาษาจีน เช่น ชิงเสียนเยอะเป้า ชิงจงเยียนเป้า ตงอ้วยดโป เป็นต้น ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ เช่น บางกอกโพสต์ เดอะเนชั่น เป็นต้น สำหรับหนังสือพิมพ์ในส่วนภูมิภาคหรือหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นของประเทศไทยมีจำนวนมากประมาณ 100 ฉบับ ส่วนใหญ่พิมพ์ออกเผยแพร่เป็นรายสัปดาห์ ราย 10 วัน แต่ส่วนมากออกตามการออกสลากกินแบ่งของรัฐบาลคือราย 15 วัน โดยทั่วไปแล้วหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจะมีรูปเล่มเล็กกว่าหนังสือพิมพ์ส่วนกลางหรือหนังสือพิมพ์ระดับชาติ ในจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย หนังสือพิมพ์ที่วางจำหน่ายนอกจากหนังสือพิมพ์จากส่วนกลางดังกล่าวแล้ว ก็ยังมีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจำนวนมากที่พิมพ์ออกจำหน่ายเช่นเดียวกัน ดังที่ สำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคใต้ สงขลา² ได้กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในภาคใต้มีจำนวนหลายฉบับ แต่ที่เป็นที่นิยมและรู้จักกันอย่างแพร่หลาย เช่น เสียงใต้ ชนใต้ เสียงราษฎร์ เสียงดาปี ไทยทักษิณ ประชาชน ไทยแหลมทอง ไชยา ชาวใต้ เป็นต้น

สำหรับภาคใต้ของประเทศไทยโดยเฉพาะจังหวัดชายแดน เป็นพื้นที่ที่กลุ่มชนต่างชาติพันธุ์และต่างวัฒนธรรมอาศัยอยู่ร่วมกันหลายกลุ่ม และกลุ่มที่สำคัญได้แก่กลุ่มชนที่นับถือศาสนาพุทธหรือชาวไทยพุทธ และกลุ่มชนที่นับถือศาสนาอิสลามหรือชาวไทยมุสลิม นอกจากนี้จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังเป็นพื้นที่ที่ตั้งอยู่สุดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย แบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งคือพื้นที่ของจังหวัดสตูลซึ่งอยู่ทางฝั่งมหาสมุทรอินเดียด้านตะวันตกของแหลมมลายู ดังที่ ขจัดภัย บรูษพัฒน์ ได้กล่าวไว้ว่า “สตูลเคยเป็นตำบลหรือ “มุขิม” เล็ก ๆ แห่งหนึ่งในเขตรัฐเคดาห์หรือไทรบุรี ซึ่งเคยเป็นรัฐอิสระมาก่อน ดินแดนส่วนนี้เพิ่งตกเข้ามาอยู่ภายใต้การปกครองของไทยอย่างถาวร

¹ มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. 2530. หน้า 888 - 890.

² สำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคใต้ สงขลา. ทำเนียบสื่อมวลชนภาคใต้. 2539. หน้า 1-85.

ในปี พ.ศ. 2452 เมื่อประเทศไทยเซ็นสัญญาตกลงกับประเทศอังกฤษเกี่ยวกับชายแดน¹ อีกส่วนหนึ่งคือพื้นที่บริเวณสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อันประกอบด้วยจังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา อยู่ทางฝั่งอ่าวไทย หรือตะวันออกของแหลมมลายู พื้นที่ทั้งสองส่วนนี้มี จังหวัดสงขลาคั่นอยู่ตรงกลาง จากการศึกษาค้นคว้าประวัติศาสตร์ความเป็นมาของจังหวัดชายแดนภาคใต้อันได้แก่จังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลาและสตูล มีลักษณะเป็นพื้นที่เฉพาะที่มีสภาพ ปัญหาที่แตกต่างไปจากภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และด้านความมั่นคง ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายูที่นับถือ ศาสนาอิสลาม มีความเชื่อทางด้านศาสนา วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่าง จากชาวไทยทั่วไป ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของตนเองโดยเฉพาะ

อำเภอสาขบุรีเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดปัตตานี ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนา อิสลาม นิยมพูดภาษามลายูถิ่นหรือภาษาวิโนชีวิตประจำวันมาเป็นเวลาช้านาน ดังที่ สำนักงานอำเภอสาขบุรีได้กล่าวไว้ว่า “ในปีพ.ศ. 2541 อำเภอสาขบุรีมีประชากรที่นับถือศาสนา อิสลามถึงร้อยละ 77.09 ประชาชนจะใช้ภาษาไทยกลางติดต่อกับราชการ ส่วนการพูดกับ เพื่อนบ้านและญาติพี่น้องจะใช้ภาษามลายูถิ่นเกือบทั้งหมด”² ประชาชนส่วนใหญ่จึงมีปัญหา ในด้านการใช้ภาษาไทยในการติดต่อกับบุคคลและหน่วยงานภายนอก การรับรู้ข่าวสารจึงเป็นไป ค่อนข้างลำบากเนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องภาษาดังกล่าว ปัจจุบันชาวไทยมุสลิมให้ความสนใจ กระตือรือร้นที่จะเข้ารับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน จึงทำให้จำนวนผู้ไม่รู้ หนังสือนี้อาจมีจำนวนลดน้อยลง ดังที่ ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสาขบุรี ได้กล่าว ไว้ว่า “จากการสำรวจข้อมูลผู้ไม่รู้หนังสือในจังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2541 อำเภอสาขบุรีมีผู้ไม่รู้หนังสือเพียง 680 คนเท่านั้น จากจำนวนประชาชนทั้งหมด 58,366 คน”³ นอกจากนี้อำเภอสาขบุรียังมีลักษณะทางสังคมอยู่ 2 ลักษณะ คือลักษณะทาง สังคมที่พัฒนาแล้วจะประกอบด้วยกลุ่มชนจำนวนน้อยมีขนาดเล็กประชาชนมีรายได้สูง ซึ่งอยู่ ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน และลักษณะสังคมด้อยพัฒนาประกอบด้วยกลุ่มชนจำนวนมาก

¹ ขจัดภัย บุษย์พัฒน์. ไทยมุสลิม. 2519. หน้า 12.

² สำนักงานอำเภอสาขบุรี. บรรยายข้อสรุปข้าราชการอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี พ.ศ. 2541. 2541. หน้า 1.

³ ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสาขบุรี. แผนการดำเนินงานการศึกษานอก วิทยาลัย ปีงบประมาณ 2542. 2541. หน้า 20.

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวไทยมุสลิมในอำเภอนี้มีการศึกษาในระดับค่อนข้างดี มีความทันสมัยและมีความสนใจในการรับรู้ข่าวสาร โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นสื่อมวลชนที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างทั่วถึง มีระยะเวลากำหนดออกที่แน่นอนและสม่ำเสมอ ทำให้ประชาชนสามารถติดตามข่าวสารเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่องและทันเหตุการณ์ นอกจากนี้ยังมีภาพถ่ายประกอบที่ช่วยดึงดูดความสนใจ ช่วยให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะไม่ปรากฏในสื่อมวลชนชนิดอื่น ๆ เช่น วิทยุ เป็นต้น นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังสามารถเข้าถึงประชาชนได้แทบทุกกลุ่มทุกอาชีพ เนื่องจากมีเรื่องราวข่าวสารหลายประเภท จากเหตุผลดังกล่าวนี้เองจึงทำให้ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรีสนใจอ่านหนังสือพิมพ์กันมาก โดยเฉพาะการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพคือ หนังสือพิมพ์มติชน ดังที่ มะกาแม หยีหามะ¹ หัวหน้าศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสายบุรี ได้กล่าวถึงที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านของอำเภอสายบุรีพอสรุปได้ว่า อำเภอสายบุรีมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านจำนวน 60 ที่ พร้อมกับบริการหนังสือพิมพ์ให้วันละ 2 ฉบับต่อวัน คือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมติชนตามความต้องการของประชาชน มีจำนวนผู้ใช้บริการโดยเฉลี่ยประมาณวันละ 15-20 คน ที่อ่านหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับดีและดีมากเป็นส่วนมาก ซึ่งประชาชนให้ความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์มาก โดยอ่านหนังสือพิมพ์จากที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ดังที่ มิเราะ คีอะเราะ² เลขานุการที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านโรงเรียนสายบุรีอิสลามวิทยา ตำบลละหาร ได้กล่าวถึงความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์สรุปได้ว่า สถานที่อ่านหนังสือพิมพ์ของประชาชนส่วนใหญ่ นั้น นอกจากที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านแล้วยังนิยมอ่านหนังสือพิมพ์กันที่ร้านขายยาแพภายในหมู่บ้าน ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดประชาชนประจำอำเภอ และมัสยิด ส่วนความต้องการและผลกระทบจากการอ่านหนังสือพิมพ์นั้น มาหะมะ มะอูเซ็ง³ และ

¹ มะกาแม หยีหามะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักงานศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2542.

² มิเราะ คีอะเราะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ร.ร.สายบุรีอิสลามวิทยา หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2541.

³ มาหะมะ มะอูเซ็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน มัสยิดตะลุบัน ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2541.

มะ อูสมาน¹ กรรมการที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมัสยิดตะลุบัน ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันพอสรุปได้ว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรีต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับศาสนาอิสลามและไม่ต้องการให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวหรือภาพที่ยั่วยุทธทางเพศ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เพื่อศึกษาสภาพการรับรู้ข่าวสารและความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะเป็นข้อมูลพื้นฐานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่นำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี และในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ในประเด็นต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์
2. เพื่อศึกษาความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์
3. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ซึ่งข้อมูลจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐและเอกชนในการนำไปปรับใช้เพื่อพัฒนาการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรีและพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป
2. ทำให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนตลอดถึงนักวิชาการและบุคคลทั่วไปได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาเรื่องนี้ และสนใจที่จะศึกษาเรื่องในทำนองนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
3. สามารถนำเอาผลการวิจัยไปใช้อ้างอิงทางวิชาการ และใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องในทำนองเดียวกันนี้ต่อไป

¹ มะ อูสมาน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, นางน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน มัสยิดตะลุบัน ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2541.

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามใน 11 ตำบลของอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ได้แก่ ตำบลเตราะบอน ตำบลตะบิ้ง ตำบลปะเสยะวอ ตำบลมะนังดาลำ ตำบลเป้น ตำบลละหาร ตำบลกะคูนง ตำบลบางเก่า ตำบลบือระ ตำบลทุ่งคล้า และเทศบาลตำบลตะลุบัน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยจำแนกประเด็นศึกษาดังต่อไปนี้

2.1 สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะศึกษาตามสภาพดังต่อไปนี้

- 2.1.1 สถานที่ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์
- 2.1.2 ระยะเวลาและช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์
- 2.1.3 ความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์
- 2.1.4 พฤติกรรมในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์
- 2.1.5 ความเชื่อต่อเนื้อหาในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

2.2 ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะศึกษาตามความต้องการดังต่อไปนี้

- 2.2.1 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทข่าว
- 2.2.2 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทไม่ใช่ข่าว
- 2.2.3 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทโฆษณา

2.3 ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะศึกษาผลกระทบดังต่อไปนี้

- 2.3.1 ผลกระทบในด้านดี
- 2.3.2 ผลกระทบในด้านไม่ดี

นิยามศัพท์เฉพาะ

การรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ หมายถึง การอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี จากสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์ออกเผยแพร่เป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายปักษ์หรือรายเดือน ในด้านสภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ หมายถึง ภาวะการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ในด้านต่าง ๆ เช่น สถานที่ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ หมายถึง ความคาดหวังในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ในด้านเนื้อหาต่าง ๆ ของหนังสือพิมพ์ เช่น ความต้องการรับรู้ข่าวสารประเภทข่าว ความต้องการรับรู้ข่าวสารประเภทไม่ใช่ข่าว เป็นต้น

ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี เช่น เพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพ ภาษาวินิจฉัย เป็นต้น

ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี หมายถึง ประชาชนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ขั้นสำรวจและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยการสำรวจและศึกษาเอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาจากแหล่งเอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเขียนเค้าโครงการวิจัยและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า และเพื่อนำไปสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามในพื้นที่ศึกษาด้วยวิธีสัมภาษณ์ และสังเกต โดยใช้แนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะใช้วิธีการบันทึกลงในแถบบันทึกเสียงและ/หรือจดบันทึกตามความเหมาะสม ส่วนการสังเกตผู้วิจัยจะใช้วิธีจดบันทึก ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้บอกข้อมูลไว้ดังนี้คือ กลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มผู้นำท้องถิ่น กลุ่มบุคคลทั่วไป

ซึ่งได้มาโดยใช้ตารางสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน¹ (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน จากประชากร 3 กลุ่ม โดยแบ่งตามเขตการปกครองออกเป็นในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล แล้วสุ่มตัวอย่างจากประชาชนแต่ละกลุ่มตามสัดส่วนโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ดังรายละเอียดกลุ่มตัวอย่างในภาคผนวก ก

3. ขั้นตอนจัดทำกับข้อมูล โดยจะดำเนินการตามลำดับดังนี้

3.1 นำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึก และถอดข้อความจากแถบบันทึกเสียงมาสรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา ตามขอบเขตด้านเนื้อหาที่กำหนดไว้

3.2 นำข้อมูลตามข้อ 3.1 มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และเก็บข้อมูลเสริมให้สมบูรณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้ในขอบเขตด้านเนื้อหา

3.3 นำข้อมูลทั้งหมด มาวิเคราะห์ตามขอบเขตด้านเนื้อหา

4. ขั้นตอนผลการศึกษาค้นคว้า เสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ โดยมีตารางประกอบ

¹ Krejcie and Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Journal of Education and Psychological Measurement. 30 : 608, 1970.

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี” ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์
2. เอกสารที่เกี่ยวกับอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

1. ความหมายของหนังสือพิมพ์

คำว่า “หนังสือพิมพ์” ได้มีนักวิชาการหลายคนให้ความหมายไว้ใกล้เคียงกันพอจะประมวลได้ดังต่อไปนี้

เสถียร วิชัชลักษณ์ ได้ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 มาตรา 4 วรรค 3 ไว้ว่า “หนังสือพิมพ์ หมายความว่า สิ่งพิมพ์ซึ่งมีชื่อจำหน่ายเช่นเดียวกันและออกหรือเจตนาออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม”¹ บุญรักษ์ บุญชนะเขตมาลา ได้ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ไว้สอดคล้องกันว่า “หนังสือพิมพ์ หมายถึง หนังสือที่มีข่าวความคิดเห็น สารคดีและการโฆษณาที่ตีพิมพ์ออกมาเผยแพร่อย่างสม่ำเสมอ โดยเน้นความทันต่อเวลาเป็นสำคัญ ทั้งนี้ส่วนมากจะเป็นรายวัน รายสัปดาห์และรายเดือน”² และ รัฐจวน อินทรกำแหง ได้ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ไว้ว่า “หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ที่ออกตามระยะเวลาที่กำหนดติดต่อกันไปเป็นลำดับ จะเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายปี หรือรายเดือนก็ได้ มีลักษณะเป็นกระดาษขนาดใหญ่จำนวนหลายแผ่นพับได้ เสนอข่าวทุกชนิดที่เป็นข่าวสดและน่าสนใจ

¹ เสถียร วิชัชลักษณ์. พระราชบัญญัติการพิมพ์พุทธศักราช 2484 พร้อมด้วยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมและกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้. 2511. หน้า 2.

² บุญรักษ์ บุญชนะเขตมาลา. ฐานันดรที่สี่ จากระบบโลกถึงรัฐไทย. 2537. หน้า 278.

เช่น ข่าวภายในประเทศ ข่าวภายนอกประเทศ ข่าวธุรกิจการค้า ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง ข่าวสังคม เป็นต้น”¹

ส่วนสมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์² ได้ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์สรุปได้ว่า คำว่า “หนังสือพิมพ์” ถอดมาจากภาษาอังกฤษว่า “newspaper” news หมายถึง ข่าว paper คือกระดาษ เมื่อแปลรวมกันก็คือ “กระดาษข่าว” หมายถึง “กระดาษสำหรับรายงานข่าว” แต่เดิมคนไทยเรียก “หนังสือพิมพ์” ว่า “หนังสือข่าว” การที่เรียกเช่นนั้นแสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ออกมาในลักษณะนั้น คือมีวัตถุประสงค์จะเสนอหรือบอกข่าวคือพิมพ์ข่าวเป็นธุรกิจหลัก จึงเรียกว่า “หนังสือข่าว” และสุกัญญา ตีระวนิช ได้ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ไว้ว่า “หนังสือพิมพ์ คือหนังสือบอกข่าว หมายรวมถึงแต่หนังสือข่าวฉบับย่อย ๆ ทำด้วยฝีมือของคนเพียง 2-3 คน ไปถึงหนังสือพิมพ์ระดับชาติที่ออกในเมืองใหญ่ ๆ มีคนงานเป็นร้อยเป็นพันคน หนังสือพิมพ์อาจจะออกเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายปักษ์ หรือรายเดือนก็ได้”³ นอกจากนี้ บำรุง สุขพรรณ ได้ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ไว้ว่า

หนังสือพิมพ์ (Newspaper) คือกระดาษที่พิมพ์ข่าว ความคิดเห็น บทความ และเรื่องราวอื่น ๆ ที่ให้ความรู้และความบันเทิง พิมพ์ออกเผยแพร่ชื่อเดียวกันเป็นประจำตามกำหนดเวลาที่แน่นอน โดยปกติออกเป็นรายวัน (เช้าหรือบ่าย) ซึ่งเรียกว่าหนังสือพิมพ์รายวัน (Daily Newspapers) และออกเป็นรายสัปดาห์ เรียกว่าหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ (Weekly Newspapers) ส่วนมากเป็นหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหรือหนังสือพิมพ์ต่างจังหวัดที่ออกมาเป็นรายสัปดาห์ก็มี คือออกมาเพื่อเสนอเลขที่ถูกรางวัลสลากกินแบ่งของรัฐบาล แต่มีข่าว บทความ และสารคดีด้วย⁴

¹ รัญจวน อินทรกำแหง. การเลือกหนังสือพิมพ์และวารสาร : สิ่งพิมพ์รัฐบาลและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ. 2515. หน้า 29.

² สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. 2531. หน้า 2.

³ สุกัญญา ตีระวนิช. ประวัติการทำหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยภายใต้ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช (พ.ศ. 2325-2475). 2520. หน้า 1.

⁴ บำรุง สุขพรรณ. ระบบสื่อสารในสังคม. 2530. หน้า 6.

พรรณษะของนักวิชาการดังกล่าวสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่รวบรวมและบรรจุไว้ด้วยข่าวสาร บทความ บทวิจารณ์ สารคดี บันเทิง ภาพประกอบ ฯลฯ ตีพิมพ์เผยแพร่ออกมาอย่างสม่ำเสมอ อาจจะถูกออกเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายปักษ์ หรือรายเดือนก็ได้

2. ประวัติหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย

กิจการหนังสือพิมพ์เกิดขึ้นในประเทศไทยในปลายสมัยรัชกาลที่ 3 เมื่อ แดน บีช บรัคเคิล (Dan Beach Bradley) มิชชันนารีชาวอเมริกันได้นำเครื่องพิมพ์จากเมืองสิงคโปร์เข้ามายังกรุงเทพฯ ฯ และได้ออกหนังสือพิมพ์ภาษาไทยฉบับแรกคือ บางกอกรีคอร์เดอร์ เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2387 ดังที่ สุกัญญา ติระวนิช¹ ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยพอจะสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 5 สมัยได้ดังนี้

1. สมัยอิทธิพลฝรั่ง เริ่มตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 ในปี พ.ศ. 2387 ซึ่งเป็นสมัยที่ริเริ่มออกหนังสือพิมพ์จนถึงกลางสมัยรัชกาลที่ 4 ฝรั่งเป็นผู้ริเริ่มออกหนังสือพิมพ์คือ หมอ ดี.บี.บรัคเคิล หนังสือพิมพ์ทำกันแบบฝรั่ง เขียนแบบฝรั่ง บางฉบับเป็นภาษาอังกฤษ บางฉบับเป็นภาษาไทย เป็นภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทยก็มี แต่ฝรั่งพยายามออกหนังสือพิมพ์ที่เป็นภาษาไทยมาก สาเหตุเพราะคนไทยที่รู้ภาษาอังกฤษมีน้อย ทำให้หนังสือพิมพ์ขาดทุน ซึ่งมีสาเหตุมาจากเพราะคนไทยยังไม่รู้จักหนังสือพิมพ์หนึ่ง ชุมนางไม่นิยมฝรั่งที่ทำหนังสือพิมพ์หนึ่ง และชาวบางกอกส่วนใหญ่ยังอ่านหนังสือไม่ออกหนึ่ง ถึงกระนั้นหมอบรัคเคิลก็พยายามออกหนังสือพิมพ์มาได้หลายปีท่ามกลางเสียงวิพากษ์ของเหล่าชุนนาง ซึ่งหลายคนเคียดแค้นมากที่หมอบรัคเคิลเอาเรื่องราวของตนมาตีแผ่ในหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ยุคนี้มีอิทธิพลของหนังสือพิมพ์อเมริกันมาก ตั้งแต่ลักษณะรูปแบบ การเขียนข่าว การรณรงค์ต่อต้านความอยุติธรรมของสังคม การให้ความรู้และการโฆษณาตลอดจนให้ความบันเทิง มีครบถ้วนตามแบบของคนอเมริกัน และโดยที่หนังสือพิมพ์อเมริกันส่วนใหญ่เป็นหนังสือพิมพ์ที่ทำเป็นการค้า ก็ต้องอาศัยโฆษณาเป็นหลักเช่นเดียวกับจำนวนจำหน่าย หมอบรัคเคิลก็พยายามยึดแนวนี้โดยการหาโฆษณาแต่ก็หาได้น้อยมากอาจเป็นเพราะการค้าในประเทศสยามเวลานั้นยังไม่เจริญเท่าที่ควร

¹ สุกัญญา ติระวนิช. ประวัติการทำหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยภายใต้ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช (พ.ศ.2325-2475). 2520. หน้า 3.

2. สมัยราชสำนัก เริ่มตั้งแต่องค์พระมหากษัตริย์และหมู่พระราชวงศ์ ทรงเห็นสมควรจะออกหนังสือพิมพ์บ้าง เพราะไม่เป็นการปลอดภัยที่ให้ฝรั่งเขียนเรื่องของคนไทย แต่ฝ่ายเดียวโดยไม่ทราบข้อเท็จจริง สมัยราชสำนักนี้เริ่มในสมัยรัชกาลที่ 4 จนถึงปลายสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นสมัยที่การหนังสือพิมพ์ตกเป็นของบรรดาเจ้านาย ซึ่งมีผลทำให้เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เป็นข่าวของทางราชการ หรือข่าวในราชสำนัก บทความที่เสนอก็มักมีเจตนาจะให้ความรู้แก่ผู้อ่านเป็นส่วนใหญ่ การทำหนังสือพิมพ์จึงทำเพื่อคนกลุ่มน้อย ทำและอ่านกันอยู่ในแวดวงเดียวกัน เนื่องจากเจ้านายที่ออกหนังสือพิมพ์มักจะทรงได้รับการศึกษามาจากต่างประเทศ อิทธิพลต่างประเทศจึงยังมีอยู่ในการทำหนังสือพิมพ์สมัยนี้ อาทิเช่น การแปลบทความจากหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ ความสนใจข่าวต่างประเทศ การให้ความรู้วิชาการสมัยใหม่ทางด้านภูมิศาสตร์ วิทยาศาสตร์และการเมือง การใช้ภาษาอังกฤษทับศัพท์ เป็นต้น อิทธิพลของราชสำนักที่มีต่อหนังสือพิมพ์ที่เห็นได้ชัดมีหลายประการ เช่น การละเลยโฆษณา หนังสือพิมพ์สมัยนั้นหาโฆษณาได้น้อยมาก บางฉบับไม่มีโฆษณาเลย เพราะผู้จัดทำส่วนใหญ่ มักไม่หวังผลการค้าจากการทำหนังสือพิมพ์ หากแต่ทำด้วยใจรักเสียมากกว่า อิทธิพลอีกอย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นได้จากบทความทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีและวัฒนธรรม นิทานโคลง กลอน ซึ่งนิยมเขียนลงกันมาก เพราะมีเจ้านายที่ทรงเชี่ยวชาญทางด้านนี้อยู่หลายพระองค์ในขณะนั้น ข่าวประเภทตีรันฟันแทงแบบชาวบ้านหรือเรื่องการค้ามีน้อยมาก เพราะหนังสือพิมพ์สมัยนั้นยังเสนอข่าวเกี่ยวกับชาวบ้านน้อยมาก คนที่อ่านส่วนใหญ่ยังเป็นขุนนางหรือข้าราชการหรือผู้มีความรู้จริง ๆ เท่านั้นจึงจะอ่านหนังสือพิมพ์

3. สมัยหัวเลี้ยวหัวต่อจากราชสำนักไปสู่สามัญชน เป็นสมัยปลายรัชกาลที่ 5 ซึ่งเริ่มมีสามัญชนออกหนังสือพิมพ์ และก็ปรากฏว่ามีคนอ่านมากด้วย ผู้ริเริ่มได้แก่ ก.ศ.ร. กุหลาบ และเทียนวรรณ แต่การริเริ่มของ ก.ศ.ร. กุหลาบ ยังไม่ถึงแนวเดิมของราชสำนัก คือมีจุดประสงค์จะเผยแพร่ความรู้ตามตำราเป็นส่วนใหญ่ สนใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมและโบราณคดีมากกว่าข่าวที่เกิดจากเหตุการณ์ประจำวัน หนังสือพิมพ์ของเทียนวรรณเริ่มหันมาสนใจเรื่องเกี่ยวกับการบ้านการเมืองมากขึ้น แต่ออกจะเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทอุดมคติมากและค่อนข้างเพื่อฝัน การเขียนหนังสือก็เป็นไปในเชิงบทความมากกว่าจะเป็นหนังสือข่าวอย่างธรรมดา การโฆษณายังไม่แพร่หลายในหน้าหนังสือพิมพ์มากนัก หนังสือพิมพ์ในยุคนี้จึงต้องเสี่ยงต่อการขาดทุน การที่จะหวังกำไรจากการทำหนังสือพิมพ์จะเป็นเรื่องยากเต็มที แม้เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธเมื่อทรงริเริ่มออก “วชิรญาณ” ยังทรงปรารถนาว่าหนังสือพิมพ์เห็นจะต้องขาดทุน เพราะคนไทยมองไม่เห็นความสำคัญของการโฆษณา ความสำคัญของยุคสมัยนี้อยู่ที่ว่า เป็นยุคที่เปิดประตูจากราชสำนักไปสู่สามัญชนนับแต่ยุคนี้ไปคนทั่วไปจะเริ่มมองเห็นว่า พวกเขาก็สามารถ

ที่จะทำหนังสือพิมพ์ได้ และมีผู้อ่านมากขึ้นเพราะเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเขามากขึ้น แต่นั่นก็มิได้หมายความว่าทางราชสำนักจะงดการเกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์โดยสิ้นเชิง เจ้านายหลายพระองค์ยังให้ความสนใจต่อหนังสือพิมพ์อยู่ ซึ่งช่วยให้การหนังสือพิมพ์เจริญรุดหน้าไปโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น

4. สมัยใหม่ของวงการหนังสือพิมพ์ ยุคใหม่อุบัติขึ้นเมื่อเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธได้เริ่มทำหนังสือพิมพ์ เพราะเป็นยุคที่หนังสือพิมพ์เสนอข่าวสารเกี่ยวกับมวลชนมากขึ้น การทำหนังสือพิมพ์เป็นอาชีพเริ่มเป็นที่นิยม เทคโนโลยีการพิมพ์ก้าวหน้ามากขึ้น ข่าวสารการเมืองเริ่มเป็นที่สนใจของชาวบ้านมากขึ้น มีการวิพากษ์วิจารณ์และโต้แย้งความคิดเห็นในหน้าหนังสือพิมพ์ การแข่งขันหาผู้อ่าน การใช้พาดหัวข่าวตัวโต และการใช้การ์ตูนการเมือง ทำให้หนังสือพิมพ์น่าอ่านมากขึ้น มีการติดตามข่าวเพื่อให้ได้เนื้อหาโดยสมบูรณ์มาเสนอแก่ประชาชน ในกรณีที่เกิดอาชญากรรมหรือกรณีลือราษฎร์บังหลวง มีนักเขียนคอลัมน์หรือคอลัมน์นิสต์ที่มีชื่อเสียงหลายคน รวมทั้งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวพระองค์หนึ่งด้วย หนังสือพิมพ์สมัยนี้จึงก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว จนบางครั้งมีผู้กล่าวว่าเป็นยุคทองของหนังสือพิมพ์ ซึ่งรุ่งโรจน์มาเป็นเวลานับสิบปีจนกระทั่งคณะราษฎรเริ่มมีอำนาจและก่อการปฏิวัติในที่สุด ในปี พ.ศ. 2475 สมัยรัชกาลที่ 6 เป็นสมัยที่แนวความคิดตะวันตกเริ่มแพร่หลายในบางกอกอันอาจเป็นผลจากการที่มีเจ้านายและนักเรียนไทยจำนวนมากได้ศึกษาและกลับมาจากต่างประเทศมากขึ้น มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในยุคนี้ได้แก่สงครามโลกครั้งที่ 1 การที่พวกจีนได้เริ่มเข้ามามีบทบาททางเศรษฐกิจทำให้คนสนใจอ่านข่าวสาร ต้องการทราบความเคลื่อนไหวทางการเมืองและทางเศรษฐกิจมากขึ้น โฆษณาที่มีอย่างมากมายในหน้าหนังสือพิมพ์แสดงให้เห็นว่าการค้าเริ่มเจริญก้าวหน้ามากในระยะนี้

5. สมัยหนังสือพิมพ์เสื่อมสภาพ เริ่มตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2475 เป็นต้นไป เป็นยุคที่การเมืองเข้ามามีบทบาทอย่างเต็มที่ และนักหนังสือพิมพ์ต้องเจียบเสียงไปมาก จนแม้กระทั่งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงปรารถนา คณะราษฎรน่าจะเปิดโอกาสให้หนังสือพิมพ์แสดงความคิดเห็นโดยเสรี หนังสือพิมพ์ภายหลังการปฏิวัติและภายหลังการสละราชสมบัติจึงได้เปลี่ยนแนวไปจากเดิมโดยสิ้นเชิง กล่าวคือต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้มีอำนาจ จะลดความสำคัญของนวนิยาย โบราณคดี ประวัติศาสตร์ และความรู้ทางวัฒนธรรม เป็นข่าวชาวบ้านประเภทอาชญากรรมและข่าวการเมืองต่างประเทศที่อยู่ในขอบเขต พระมหากษัตริย์และราชสำนักจะเลิกบทบาทที่มีอยู่ต่อหนังสือพิมพ์ เกิดการลงทุนทำหนังสือพิมพ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือของผู้ทรงอำนาจ ในขณะที่เดียวกันการต่อต้านอำนาจเบื่องบนนี้ก็ยังคงทำกันอยู่โดยได้ผลสำเร็จเพียง ลุ่ม ๆ ดอน ๆ

จากการแบ่งวิวัฒนาการของหนังสือพิมพ์ออกเป็น 5 สมัยดังกล่าวแล้วนั้นแสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์เปลี่ยนโฉมหน้าไปตามสภาวะแวดล้อมในสังคม และความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการเมือง

3. ประเภทของหนังสือพิมพ์

สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์¹ ได้กล่าวถึงประเภทของหนังสือพิมพ์สรุปได้ว่าประเภทของหนังสือพิมพ์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทตามลักษณะของข่าวที่เสนอและรูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างกันดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งปริมาณ (Popular Newspaper) คือหนังสือพิมพ์ที่ให้ความสำคัญต่อข่าวประเภทเร้าอารมณ์ ตื่นเต้น (sensational) เช่น ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิงเบา ๆ (soft news) เป็นต้น มักเป็นที่นิยมสำหรับผู้อ่านระดับกลางลงไป เนื้อหาสามารถเข้าใจได้ในทันทีไม่จำเป็นต้องนำไปคิดต่อให้นักสมอง ลักษณะการจัดหน้าค่อนข้างฉูดฉาดพาดหัวตัวโต เน้นภาพประกอบเป็นส่วนสำคัญของข่าวในการจูงใจคนอ่าน หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะมุ่งที่ปริมาณการจำหน่ายให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

2. หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพ (Quality Newspaper) คือหนังสือพิมพ์ที่ให้ความสำคัญต่อข่าวประเภทมีผลกระทบต่อสังคม ลักษณะของเนื้อหาสาระค่อนข้างหนัก (hard news) เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ และข่าวต่างประเทศ เป็นต้น หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะเน้นการรายงานวิเคราะห์สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประกอบในคอลัมน์หน้าในด้วย ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพค่อนข้างอยู่ในวงจำกัดเฉพาะบุคคลที่มีความสนใจในความเคลื่อนไหวของข่าวสารการเมืองมากกว่าผู้อ่านประเภทเพ่งปริมาณ ฉะนั้นยอดจำหน่ายจึงต่ำกว่า ลักษณะการจัดหน้ามักเรียบง่ายเป็นระเบียบ ไม่หวือหวาเท่ากับหนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งปริมาณ

ดรุณี หิรัญรักษ์² ได้แบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์ไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า แบ่งได้ 2 ประเภทดังนี้

¹ สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. 2531. หน้า 2-3.

² ดรุณี หิรัญรักษ์. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. 2529. หน้า 4.

1. หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งปริมาณ (Popular Newspaper) หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มุ่งให้ความสำคัญต่อข่าวสารประเภทเร้าอารมณ์ ตื่นเต้นและข่าวเบา (soft news) ข่าวดังกล่าวนี้ เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ ไฟไหม้ ข่าวในแวดวงสังคม เป็นต้น ซึ่งเป็นข่าวที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ เหมาะสำหรับผู้่านทุกระดับ ผลที่ตามมาจากการอ่านและตลอดจนการใช้ภาษาหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ จะมีลักษณะทันทีทันใด การจัดหน้าของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะเน้นในด้านการดึงดูดใจ และเร้าอารมณ์ผู้อ่านให้มากที่สุด จำนวนจำหน่ายหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ค่อนข้างสูง เพราะมุ่งเอาใจตลาดทุกระดับ เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เป็นต้น

2. หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพ (Quality Newspaper) หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มุ่งให้ความสำคัญต่อข่าวสารที่เน้นหนักทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และปัญหาในหลาย ๆ ด้าน ข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นข่าวหนัก (hard news) ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ประเภทนี้มีจำนวนค่อนข้างจำกัดและน้อย ดังนั้นจำนวนจำหน่ายจึงต่ำกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทแรก เพราะมีนโยบายมุ่งที่จะรับใช้ผู้อ่านที่สนใจและต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์สยามรัฐ เป็นต้น

วัลลภ สวัสดิวัลลภ¹ ก็ได้แบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของเนื้อหาสาระและวิธีเสนอคือ

1. หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Quality Newspaper) หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มุ่งเสนอข่าวสารผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาสูง ถือว่าเป็นหนังสือพิมพ์สำหรับปัญญาชน เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องการเมือง การปกครอง การเศรษฐกิจ การศึกษาและศิลปะ การพาดหัวข่าวตัวอักษรใหญ่กว่าธรรมดาเล็กน้อย ถ้อยคำสำนวนเรียบง่ายไม่ต้องการความตื่นเต้น แม้กระนั้นก็มีความสง่าและภาคภูมิอยู่ในที่ หนังสือพิมพ์ประเภทนี้ของอังกฤษ เช่น หนังสือพิมพ์ Times และหนังสือพิมพ์ Guardian เป็นต้น และของไทย เช่น สยามรัฐ มติชน Bangkok และ The Nation เป็นต้น หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะมีจำนวนจำหน่ายไม่สูงนัก

2. หนังสือพิมพ์ประเภทปริมาณ หรือประเภทแพร่หลายทั่วไป (Popular Newspaper) หนังสือพิมพ์ประเภทนี้เนื้อหาจะเน้นหนักทางด้านข่าวเร้าอารมณ์ ข่าวอาชญากรรม และข่าวซุบซิบนินทาในวงสังคม ใช้รูปภาพประกอบมากมาย และพาดหัวข่าวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ เพื่อดึงดูดความสนใจ จำนวนจำหน่ายจึงสูง ของอังกฤษ เช่น Daily Mirror Daily Mail เป็นต้น และของไทย เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ เป็นต้น

¹ วัลลภ สวัสดิวัลลภ. หนังสือและการพิมพ์. 2532. หน้า 286.

ส่วนพนิต กุลศิริ¹ ได้แบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็น 3 ประเภทตามลักษณะของเนื้อหาสรุปได้ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Quality Newspapers) ได้แก่หนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่ประกอบด้วย ข่าวและบทความประเภทนักสมอง หรือประเภทที่ผู้อ่านได้รับความพอใจได้ยาก (hard news หรือ delayrewarded news) ซึ่งได้แก่ข่าวหรือบทความที่ต้องใช้ความคิดความเข้าใจมากพอสมควร และมีผลให้ความรู้ความคิดแก่ผู้อ่านในระยะยาว เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวธุรกิจ เป็นต้น หนังสือพิมพ์ที่จัดเข้าประเภทคุณภาพ เช่น สยามรัฐ มติชน เป็นต้น

2. หนังสือพิมพ์ประเภทปริมาณ (Quantity Newspapers) ได้แก่หนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่ประกอบด้วยข่าวหรือบทความประเภทเบาสมอง (soft news) หรือประเภทที่ผู้อ่านได้รับความพึงพอใจทันที (immediaterward news) ซึ่งได้แก่ข่าวที่สนองความพอใจทางอารมณ์แก่ผู้อ่านในขณะที่ได้อ่าน เกิดความตื่นตื้นหวาดเสียว สนุกสนาน ข่าวประเภทนี้ประกอบด้วยข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา ข่าวสังคม ข่าวอาชญากรรม เป็นต้น หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มีผู้อ่านทุกระดับชั้น จำนวนจำหน่ายสูง มีนโยบายให้อ่านเพื่อพักผ่อน ได้แก่ ไทยรัฐ ดาวสยาม เดลินิวส์ เป็นต้น

3. หนังสือพิมพ์ประเภทกึ่งคุณภาพกึ่งปริมาณ เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีลักษณะผสมผสานกันระหว่างหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพและหนังสือพิมพ์ประเภทปริมาณ ได้แก่ บ้านเมือง แนวหน้า เป็นต้น

นอกจากนี้ อนันต์ธนา อังกินันท์ และเกื้อกูล คุปรัตน์² ได้แบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์ตามวัตถุประสงค์ของการออก สรุปได้ว่า แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ที่ถูกส่งออกจำหน่ายทั่วประเทศ ส่วนมากเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีสำนักงานพิมพ์อยู่ในกรุงเทพฯ ฯ หนังสือพิมพ์ประเภทนี้โดยทั่วไปนิยมจัดทำเป็น 2 กรอบ คือ ออกในตอนบ่ายของวันวานครั้งหนึ่งก่อน เพื่อจะได้ส่งออกไปจำหน่ายในท้องที่ห่างไกลได้ทันในวันรุ่งขึ้น โดยที่ผู้อ่านจะได้ไม่รังเกียจว่าเป็นหนังสือพิมพ์เก่า และมีอีกกรอบหนึ่งจะออกในวันรุ่งขึ้นของวันต่อมา เพื่อส่งไปยังต่างจังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ ๆ กับกรุงเทพฯ ฯ หนังสือพิมพ์

¹ พนิต กุลศิริ. การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อศึกษาบทบาทของหนังสือพิมพ์รายวันต่อการพัฒนาสตรี. 2528. หน้า 6-8.

² อนันต์ธนา อังกินันท์ และเกื้อกูล คุปรัตน์. สื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์เพื่อการศึกษา. 2532. หน้า 255-256.

ที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ บ้านเมือง มติชน สยามรัฐ เป็นต้น

2. หนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่น เป็นหนังสือพิมพ์ที่ออกภายในจังหวัด หรือภายในไม่กี่จังหวัดที่ใกล้เคียงกับสำนักงานพิมพ์ หนังสือพิมพ์ประเภทนี้สามารถจัดพิมพ์ออกมาจำหน่ายและขายได้ดีพอสมควร เนื่องจากจุดอ่อนของหนังสือพิมพ์ประเภทแรก เพราะหนังสือพิมพ์ประเภทแรกมักจะลงข่าวที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของชาวกรุงเทพฯ ๑ เป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดก็ยังคงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องรู้ความเป็นไปของบุคคลในท้องถิ่น ซึ่งบางแห่งนั้นแตกต่างไปจากกรุงเทพฯ ๑ เป็นอย่างมาก ในจังหวัดต่าง ๆ จึงมีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นออกมาจำหน่าย เช่น หนังสือพิมพ์ที่พิมพ์ออกจำหน่ายในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง หนังสือพิมพ์ที่พิมพ์ออกจำหน่ายในจังหวัดภาคใต้ เป็นต้น

มนต์ชัย นินนาทนนท์¹ ได้แบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์ตามสถานที่ออกเป็น

2 ประเภท ไว้สอดคล้องกันดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่ออกในเขตกรุงเทพมหานครและจำหน่ายแพร่หลายไปทุกส่วนของประเทศ เนื้อหาข่าวสารเป็นเรื่องส่วนรวมของประเทศเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของทุกคน เช่น เรื่องในระดับประเทศ ระดับรัฐบาล เรื่องเศรษฐกิจการเมือง ตลอดจนเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หนังสือพิมพ์รายวันในกรุงเทพมหานครที่มีจำหน่ายไปทั่วประเทศ เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน สยามรัฐ เป็นต้น

2. หนังสือพิมพ์ส่วนท้องถิ่น หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่รับใช้ผู้อ่านในเขตจังหวัด ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นนั้น ๆ หนังสือพิมพ์ประเภทนี้เป็นหนังสือพิมพ์ที่ออกนอกเขตเมืองหลวง เช่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเสนอข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นทั้งสาระและบันเทิง เป็นปากเสียงให้กับประชาชนในกรณีที่เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม เป็นเวทีแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ สะท้อนความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ตลอดจนช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เป็นต้น

¹ มนต์ชัย นินนาทนนท์. บทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2527. หน้า 2.

ส่วนพีระ จิร โสภณ¹ ได้แบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์ตามระยะเวลาที่ออกเป็น 2 ประเภท พอสรุปได้ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์รายวัน (Daily Newspapers) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่ออกเป็นรายประจำวัน เสนอข่าวสดประจำวันในหน้าแรกพร้อมกับพาดหัวข่าวในลักษณะต่าง ๆ กัน การแข่งขันของหนังสือพิมพ์รายวันจะเน้นในเรื่องข่าวประจำวัน การเลือกข่าวและการพาดหัวข่าวในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ มักจะคล้ายคลึงกัน จะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดก็เฉพาะในหนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพและประชานิยมเท่านั้น

2. หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ (Weekly Newspapers) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่พิมพ์ออกจำหน่ายเป็นประจำในวันใดวันหนึ่งสัปดาห์ละครั้ง เช่น ออกทุกวันอาทิตย์หรือทุกวันพุธของสัปดาห์ เป็นต้น หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์นี้ส่วนมากเป็นหนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่องและหนังสือพิมพ์ส่วนท้องถิ่น

ทรรศนะของนักวิชาการดังกล่าวสรุปได้ว่า ประเภทของหนังสือพิมพ์แบ่งได้ 2 ลักษณะ คือแบ่งตามลักษณะเนื้อหาสาระแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่ หนังสือพิมพ์เพ่งคุณภาพและหนังสือพิมพ์เพ่งปริมาณ และแบ่งตามวัตถุประสงค์ที่ออกแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่ หนังสือพิมพ์ระดับชาติหรือหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายทั่วประเทศ และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

4. บทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์² ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ไว้สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์มีบทบาทและหน้าที่ 4 ประการ ดังนี้

1. การให้ข่าวสาร (to inform) หนังสือพิมพ์มีหน้าที่หลัก คือ ต้องแสวงหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (facts) มารายงานให้ประชาชนทราบ การเสนอข่าวสารนี้จะรายงานออกมาในลักษณะของข่าว บทความ หรือ สารคดีก็ได้ สุดแล้วแต่ลักษณะใดจะมีความเหมาะสม ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะกล่าวต่อไปนี้ ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าข่าวสารที่น่าเสนอทางหน้าหนังสือพิมพ์นี้จะต้องเป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้องครบถ้วนชัดเจนเที่ยงตรงและเป็นธรรม การรายงานข่าวจำเป็นจะต้องให้ข้อเท็จจริงแก่ผู้อ่านอย่างสมบูรณ์ครบถ้วนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

¹ พีระ จิร โสภณ. แนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชน ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน หน่วยที่ 9-15. 2530. หน้า 195.

² สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. 2531. หน้า 4-5.

เพื่อผู้อ่านจะได้ทราบเหตุการณ์ทั้งหมดและสามารถวินิจฉัยได้ด้วยตนเอง

2. การให้ข้อเสนอแนะ (to guide) หน้าที่ในการให้ข้อเสนอแนะหรือการชี้แนะแนวทางนั้นต้องไม่เป็นการเสนอแนะในรายงานข่าว เพราะข่าวเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง การให้ข้อเสนอแนะควรเป็นการแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือต่อข่าวที่ได้รับ การรายงานไปแล้ว การแสดงความคิดเห็นนี้อาจแสดงผ่านคอลัมน์อื่น ๆ เช่น บทบรรณาธิการ บทวิจารณ์และบทความ เป็นต้น

3. การให้ความบันเทิง (to entertain) หน้าที่ส่วนนี้ หมายถึงความบันเทิงที่ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดและพักผ่อนสมองไปในเวลาเดียวกัน ถึงแม้ว่าจะมีงานวิจัยบางชิ้นถือว่าข่าวสารเกี่ยวกับความบันเทิงในหนังสือพิมพ์มักจะมีผู้อ่านมากกว่าข่าวสารประเภทอื่น ๆ ก็ตาม แต่ความบันเทิงที่แฝงอยู่จากการอ่านการ์ตูน บทความ สารคดี และบทวิจารณ์ต่าง ๆ ก็มีผลทำให้หนังสือพิมพ์ได้สนองตอบต่อหน้าที่ได้เป็นอย่างดี

4. การเป็นสื่อในการโฆษณา (to advertise) หน้าที่ส่วนนี้ดูเหมือนจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ในสังคมทุนนิยม หรือสังคมประชาธิปไตย เพราะธุรกิจการค้าต่าง ๆ อยู่ในสภาพแข่งขันกันตลอดเวลา หนังสือพิมพ์จึงเป็นสื่อที่สามารถให้ข่าวสาร เป็นสื่อกลางนำสินค้าธุรกิจให้ผู้อ่านได้มีโอกาสเลือกซื้อ หรือตัดสินใจซื้อได้ทางหนึ่ง เชื่อกันว่าโฆษณาในหนังสือพิมพ์มีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดอำนาจการซื้อ ทำให้เกิดการพัฒนาธุรกิจให้เจริญขึ้น ข้อสำคัญที่สุดคือ การขายเนื้อที่โฆษณาซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญที่สุดของหนังสือพิมพ์ถือกันว่า “โฆษณายเป็นเส้นโลหิตของธุรกิจหนังสือพิมพ์” ถ้าไม่มีโฆษณาหนังสือพิมพ์ก็อยู่ไม่ได้ เพราะอาศัยราคาจำหน่ายเพียงอย่างเดียวก็ไม่เพียงพอต่อค่าลงทุนในการผลิต และถ้าไม่มีโฆษณาเราอาจต้องซื้อหนังสือพิมพ์ในราคาที่แพงมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้ความนิยมการอ่านหนังสือพิมพ์ลดน้อยลงไปได้

สุกัญญา ตีรวนิช¹ ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ สรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์มีหน้าที่หลักดังนี้

1. แล่งข่าวที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ในประเทศ หรือในโลก
2. ชี้แนะแก่ผู้อ่านหรือสาธารณชนในเรื่องอันน่าสนใจ หรือมีผลประโยชน์กระทบต่อส่วนรวม วิพากษ์วิจารณ์ข้อเขียนหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในบทคอลัมน์พิเศษ เช่น ในหน้าบรรณาธิการ เพื่อนำเหตุการณ์ที่สำคัญมาสู่ความสนใจของประชาชน เป็นต้น

¹ สุกัญญา ตีรวนิช. ประวัติการทำหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยภายใต้ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช (พ.ศ. 2325-2475). 2520. หน้า 1.

3. ให้บริการสาธารณะต่าง ๆ

ชวรัตน์ เชิดชัย¹ ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ไว้สรุปได้ดังนี้

1. เสนอข่าว การเสนอข่าวเป็นหน้าที่พื้นฐานและมีความสำคัญที่สุดของหนังสือพิมพ์
2. วิเคราะห์ข่าว หน้าที่ในการวิเคราะห์ข่าวของหนังสือพิมพ์ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถที่จะรู้และเข้าใจถึงความตื้นลึกหนาบางของข่าวบางข่าว และเปรียบเทียบข่าวนั้นกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น

3. การให้ความบันเทิง เป็นการเสนอเนื้อหาประเภทสาระบันเทิง ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนองความต้องการของผู้อ่านบางกลุ่ม เนื้อหาสาระเหล่านี้ได้แก่เรื่องประเภทตลกขำขัน การ์ตูน ปัญหาอักษรไขว้ เกมส์ต่าง ๆ คอลัมน์เกี่ยวกับงานอดิเรก หรือเรื่องอื่นทำนองเดียวกันนี้เพื่อเป็นการมุ่งให้ความเพลิดเพลินสนุกสนานและพักผ่อนหย่อนใจแก่ผู้อ่านเป็นส่วนใหญ่

4. โฆษณา มีความสำคัญต่อหนังสือพิมพ์เป็นอันมาก ถ้าปราศจากโฆษณาแล้ว หนังสือพิมพ์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการพิมพ์และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ สูงขึ้น ราคาหนังสือพิมพ์ก็มักจะสูงขึ้นกว่านี้อีกหลายเท่า การพิมพ์โฆษณาจึงเท่ากับเป็นการพยุงฐานะด้านธุรกิจหนังสือพิมพ์โดยตรง และเป็นการช่วยผู้อ่านในการเลือกซื้อสินค้าได้ที่ไหน นอกจากนั้นโฆษณายังช่วยให้ผู้อ่านสามารถรู้แหล่งที่ทำงานทำ การขอความช่วยเหลือ เกิดความเปรียบเทียบสินค้า ฯลฯ

ส่วนครุณี หิรัญรักษ์² ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ สรุปได้ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ให้ข้อเท็จจริงที่สำคัญ โดยหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ประกาศเกี่ยวกับเรื่องเวลาการประชุม แจ้งการเกิด การตายของบุคคล ตลอดจนการแต่งงานและข้อเท็จจริงที่สำคัญเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เช่น หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่เป็นผู้เตือนเมื่อถึงเวลาที่ประชาชนจะต้องเสียภาษี จะต้องทำการเลือกตั้งเมื่อมีการเลือกตั้ง เป็นต้น
2. หนังสือพิมพ์ให้การศึกษา หนังสือพิมพ์จะให้ความรู้ในด้านที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ จิตวิทยา การเมือง การปกครอง การแพทย์ การเกษตร ความรู้เหล่านี้ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านคอลัมน์และบทความต่าง ๆ ที่มีในหน้าหนังสือพิมพ์
3. หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญต่อข่าว หนังสือพิมพ์จะต้องให้ความสำคัญต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์ และความสำคัญเหล่านี้ต้องสอดคล้องกับความสดและความทันต่อเหตุการณ์

¹ ชวรัตน์ เชิดชัย. การบรรณาธิกรณหนังสือพิมพ์และนิตยสาร. 2520. หน้า 22-25.

² ครุณี หิรัญรักษ์. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. 2529. หน้า 5 - 9.

4. หนังสือพิมพ์ส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาและการเติบโตของชุมชน ไม่ว่าในด้านการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ชุมชนให้โลกภายนอกได้ทราบถึงความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังทำหน้าที่ชี้ข้อบกพร่องข้อเสียหรือจุดอ่อนของชุมชนแต่ละชุมชนให้ประชาชนได้ทราบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

5. หนังสือพิมพ์เป็นสถาบันย่อยในการให้บริการประชาชน ถึงแม้หนังสือพิมพ์จะไม่ใช่อุทยานให้บริการประชาชนภายใต้การควบคุมของรัฐบาลเช่นสถาบันอื่น แต่หนังสือพิมพ์มีบทบาทสำคัญในการให้บริการดังกล่าวเพราะคุณลักษณะของหนังสือพิมพ์เอง

6. หนังสือพิมพ์ผลิตข่าวสารและการโฆษณา เมื่อมีการติดต่อสื่อสารขยายขอบเขตกว้างขวางออกไป ข่าวสารเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสังคมและมนุษย์อย่างมาก การโฆษณาสินค้ามีบทบาทสำคัญมากขึ้น เมื่อสังคมมีการปฏิวัติอุตสาหกรรมและการค้าขาย การแข่งขันจึงตามมาในรูปของการชักจูง โน้มน้าว เพื่อสนับสนุนสินค้าของตนให้กว้างขวางและเป็นที่รู้จัก หนังสือพิมพ์จึงมีบทบาทสำคัญในการให้บริการในด้านข่าวสารและการโฆษณาอย่างมาก

7. หนังสือพิมพ์สร้างธุรกิจชุมชน หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานวงการธุรกิจกับประชาชนในชุมชน โดยการเป็นสื่อกลางในการโฆษณาสินค้าเพื่อให้ลูกค้าได้ผลประโยชน์ในการทราบว่าสินค้าอะไรบ้างที่ผลิตออกมาสู่ตลาด ประชาชนสามารถเลือกซื้อสินค้าได้จากการอ่านโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์ สถาบันธุรกิจบริการนั้นทำเงินให้กับหนังสือพิมพ์ปีละมากมาย

8. หนังสือพิมพ์พิทักษ์และคุ้มกันประชาชน หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ประสานงานกับผู้พิทักษ์รักษากฎหมายในบางอย่าง โดยที่หนังสือพิมพ์ตีพิมพ์ความลับหน้าและการเคลื่อนไหวของการทำงานของเจ้าหน้าที่ในวงราชการที่มีหน้าที่โดยตรงกับกิจการบางอย่าง เช่น ทางด้านอาชญากรรม เป็นต้น การตีพิมพ์ข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ประชาชนได้ทราบและหาวิธีการป้องกัน จากคำเตือนที่ได้รับจากหน้าหนังสือพิมพ์

9. หนังสือพิมพ์ปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชน หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่ปกป้องประชาชนในระบอบสังคมที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยเฉพาะสิทธิมนุษยชนในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น

นอกจากนี้ รัญจวน อินทรกำแหง¹ ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์พอสรุปได้ดังนี้

1. ให้ภาพสะท้อนของสังคมในเรื่องเหตุการณ์ สิ่งแวดล้อม สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ของสังคมที่หนังสือพิมพ์กล่าวถึง

2. ให้ความรู้อันทันต่อเหตุการณ์ของโลก

3. ให้ได้รับความรู้ในเรื่องราวหลายสาขา เช่น การศึกษา การเมือง การกีฬา ศาสนา เป็นต้น

4. ส่งเสริมให้เกิดความสมดุขยในประชาธิปไตย เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นเสมือนสื่อกลางระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ข้าราชการกับชาวบ้าน เป็นกระบอกส่งให้เห็นเงาของตนเอง เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไข

5. เป็นสื่อบริการคลายทุกข์แก่ผู้อ่าน นอกจากเสนอข่าว เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวของสังคมแล้ว หนังสือพิมพ์ยังได้เสนอเรื่องแนวทางอาชีพ การสงเคราะห์แก่ผู้มีคามทุกข์ เช่น ประกาศรับสมัครงาน ประกาศหางาน เป็นต้น

6. เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอน

7. เผยแพร่ข่าวให้ทราบได้รวดเร็วและทั่วถึง เป็นการให้ความสะดวกแก่ผู้อ่านโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

ทรรศนะของนักวิชาการดังกล่าวสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์มีบทบาทและหน้าที่มากมาย แต่เมื่อสรุปที่สำคัญแล้วแบ่งได้ 4 ประการ ได้แก่ ให้ข่าวสาร ให้ข้อเสนอแนะ ให้ความบันเทิง และเป็นสื่อกลางในการโฆษณา

5. สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

นักวิชาการหลายคนได้ศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ได้กล่าวถึงสภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ไว้ดังนี้

อนันต์ธนา อังกินันท์ และเกื้อกุล คุปรัตน์² ได้กล่าวถึงสภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ สรุปได้ดังนี้

¹ รัญจวน อินทรกำแหง. การเลือกหนังสือพิมพ์และวารสาร : สิ่งพิมพ์รัฐบาลและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ. 2515. หน้า 24 - 27.

² อนันต์ธนา อังกินันท์ และเกื้อกุล คุปรัตน์. สื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์เพื่อการศึกษ. 2532. หน้า 239-240.

1. อาจารย์ในมหาวิทยาลัยอ่านหนังสือพิมพ์เฉลี่ยวันละ 2 ฉบับต่อ 1 คน
2. อาจารย์ชายสนใจการอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่าอาจารย์หญิง
3. ครูที่สอนวิชาสังคมศึกษา อ่านหนังสือพิมพ์วันละ 1 ฉบับหรือมากกว่าและเฉลี่ยจะอ่านหนังสือพิมพ์ประมาณวันละ 2-3 ฉบับ และใช้เวลาอ่านวันละ 15-30 นาที
4. นักศึกษาและนิสิตในมหาวิทยาลัยอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน วันละ 15 นาที และนิสิตนักศึกษาชายจะอ่านข่าวที่เป็นสาระมากกว่านิสิตนักศึกษาหญิง
5. นักศึกษาวิทยาลัยครู อ่านหนังสือพิมพ์ในห้องสมุดและที่บ้านของตนเองอีกทั้งอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน

นพพร ปริพฺณณะ¹ ได้ทำการวิจัยเรื่องความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยในพระนครต่อเรื่องต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่นิยมอ่านหนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำ เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็น
2. นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ประมาณวันละ 15 นาที
3. ส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ในห้องสมุด
4. เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์แล้วมีความเชื่อในหนังสือพิมพ์เกินกว่าร้อยละ 50 ของข่าวสารที่ได้รับ
5. การวิจัยครั้งนี้พบว่า นิสิตนักศึกษานิยมอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด และส่วนใหญ่สนใจข่าวที่เป็นสาระ เช่น ข่าวเศรษฐกิจและการเมืองต่างประเทศ ข่าวการเมืองในประเทศ รองลงมาคือข่าวเบา ๆ ซึ่งเกี่ยวกับข้อคิด ข่าวน่าสนใจ เป็นต้น นิสิตนักศึกษาชายนิยมอ่านข่าวที่เป็นสาระมากกว่านิสิตนักศึกษาหญิง

กฤษณา บุตรปาละ² ได้ศึกษาสภาพการอ่านในชีวิตประจำวันของชาวชนบท อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ทุกหมู่บ้าน ทุกเพศ ทุกระดับอายุ และทุกอาชีพ สนใจอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์รายวันมากที่สุด

¹ นพพร ปริพฺณณะ. การศึกษาความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยในพระนครต่อเรื่องต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน. 2509. หน้า 2-4, 99-104.

² กฤษณา บุตรปาละ. สภาพการอ่าน ความสนใจและความต้องการในการอ่านของชาวชนบท อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. 2528. หน้า 103-104.

2. สิ่งพิมพ์ที่ชาวชนบททุกหมู่บ้าน ทุกเพศ ทุกระดับอายุ และทุกอาชีพ ได้อ่านมากที่สุดในชีวิตประจำวันคือหนังสือพิมพ์รายวัน

3. ระยะเวลาที่ชาวชนบทใช้ในการอ่านสิ่งพิมพ์ในสัปดาห์หนึ่ง ๆ น้อยกว่า 1 ชั่วโมงมีมากที่สุด

4. สถานที่อ่านสิ่งพิมพ์ของชาวชนบท ส่วนใหญ่อ่านที่บ้าน รองลงมาอ่านตามร้านขายของ อ่านตามสถานที่ทำงาน เช่น โรงเรียน ที่ว่าการอำเภอ สถานีอนามัย ห้องสมุดประชาชน และสำนักงานเกษตร อ่านตามสถานที่อื่น ๆ เช่น ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน อ่านที่บ้านเพื่อนบ้าน และอ่านตามร้านกาแฟ

5. สาเหตุที่ชาวชนบทไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ หรือได้อ่านบ้างแต่ไม่เพียงพอกับความต้อกรนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากไม่มีเวลาอ่านเพราะต้อกรประกอบอาชีพ รองลงมาคือมีหนังสือพิมพ์แต่ไม่ตรงกับความต้องการ สายตาไม่ดี เป็นต้น

6. วิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวชนบท ส่วนมากจัดหามาโดยวิธีการซื้อ รองลงมาขอยืมจากเพื่อน ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จากโรงเรียน จากห้องสมุดประชาชน

กณิตา อินทรสุด¹ ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ผลการศึกษาสภาพการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนให้ความสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ประเภทเฟื่องคุณภาพใกล้เคียงกับหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม และสนใจหนังสือพิมพ์ที่ออกในกรุงเทพฯ > มากกว่าหนังสือพิมพ์ที่ออกในจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ยังสนใจอ่านหนังสือพิมพ์รายวันมากกว่าหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์

2. นักเรียนสนใจอ่านเนื้อหาประเภทโฆษณามากเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ โฆษณาสินค้า โฆษณาภาพยนตร์ และโฆษณาอื่น ๆ เช่น ประกาศรับสมัครงาน โฆษณาเกี่ยวกับการศึกษา เป็นต้น รองลงมาคือเนื้อหาประเภทข่าว ได้แก่ ข่าวภายในประเทศ ข่าวพิเศษประจำหน้าในฉบับ ข่าวบันเทิง และข่าวกีฬา และเนื้อหาที่ไม่ใช่ข่าว ได้แก่ คอลัมน์ต่าง ๆ และเรื่องเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ เช่น เรื่องขำขัน การ์ตูน เกมส์ เป็นต้น

อนันต์ ทิพยรัตน์ และคณะ² ได้ศึกษาสภาพการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ของ

¹ กณิตา อินทรสุด. ความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่. 2533. หน้า 149-150.

² อนันต์ ทิพยรัตน์ และคณะ. รายงานการวิจัยลักษณะ/รูปแบบของการประชาสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการใช้ภาษาไทยของชาวไทยมุสลิม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. 2536. หน้า 240.

ชาวไทยมุสลิม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สรุปผลดังนี้

1. อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านของตัวเอง
2. อ่านหนังสือพิมพ์ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

เสวียน เจนเขว้า¹ ได้ศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2532 ได้กล่าวถึงสภาพการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ สรุปได้ดังนี้

1. ครูส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำทุกวัน
2. ครูส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันที่ห้องสมุดโรงเรียนเป็นประจำ
3. ครูส่วนใหญ่จะอ่านพาดหัวข่าว และเลือกอ่านรายละเอียดของข่าวเพียงบางเรื่อง

ที่สนใจ

4. ครูส่วนใหญ่เมื่อพบเรื่องราวที่น่าสนใจจะนำไปใช้เป็นหัวข้อในการสนทนามากที่สุด และมีการจดบันทึกย่อไว้เพื่อกันลืม เพื่อใช้เป็นหลักฐานอ้างอิง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและการเรียนการสอน

5. ครูส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าบางครั้งเชื่อบางครั้งไม่เชื่อกับสิ่งที่อ่านพบในหนังสือพิมพ์รายวัน

6. หนังสือพิมพ์รายวันที่ครูสนใจอ่านมากที่สุดคือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน และสยามรัฐ ตามลำดับ

วรารักษ์ พัฒนเกียรติพงศ์² ได้ศึกษาสาเหตุในการอ่านของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ได้กล่าวถึงสภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์สรุปได้ดังนี้

1. เหตุผลในการอ่านหนังสือพิมพ์ เช่น เพื่อให้มีความรู้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นต้น

2. สถานที่อ่านหนังสือพิมพ์ของนิสิต เช่น หอสมุด ที่บ้าน เป็นต้น

¹เสวียน เจนเขว้า. การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2532. 2533. หน้า 133-134.

²วรารักษ์ พัฒนเกียรติพงศ์. การศึกษาสาเหตุในการอ่านของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร. 2531. หน้า 120-129.

3. นิสิตหญิงนำความรู้ที่ได้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ไปใช้ในการสนทนากับผู้อื่นสูงกว่า นิสิตชาย และ นิสิตหญิงสนใจอ่านหนังสือพิมพ์และเชื่อตามคำวิจารณ์จากหนังสือพิมพ์สูงกว่า นิสิตชาย

4. วิธีการหาหนังสือพิมพ์อ่าน นิสิตหญิงซื้อหามาอ่านเองมากกว่า นิสิตชาย

ทรรศนะของนักวิชาการดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าสภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ มีดังนี้

1. สถานที่ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ เช่น ห้องสมุด ที่บ้านของตนเอง ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน เป็นต้น

2. ระยะเวลาและช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ เช่น วันละ 15 - 30 นาที น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/สัปดาห์ เป็นต้น

3. ความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ เช่น เพื่อให้มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นต้น

4. พฤติกรรมในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ เช่น อ่านพาดหัวข่าว และเลือกอ่านรายละเอียดของข่าวเพียงบางข่าว พบเรื่องราวที่น่าสนใจนำไปใช้เป็นหัวข้อในการสนทนา เป็นต้น

5. ความเชื่อที่มีต่อเนื้อหาในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ เช่น เชื่อเกินกว่า 50 % บางครั้งเชื่อบางครั้งไม่เชื่อ เป็นต้น

6. ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

นักวิชาการหลายคน ได้กล่าวถึงความต้องการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ไว้พอจะประมวลได้ดังนี้

มนต์ชัย นินนาทนนท์ ทำการศึกษาบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษาชายหญิงที่สนใจอ่านหนังสือพิมพ์ ก็เพื่อทำให้ทราบข่าวสารและเหตุการณ์ รองลงมาอ่านเพื่อความบันเทิง และทำให้มีความรู้ความคิดเห็นสามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวันได้ หนังสือพิมพ์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามรัฐ และมติชน ตามลำดับ นอกจากนี้ นักศึกษายังสนใจอ่านข่าวการเมืองในประเทศมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ข่าวต่างประเทศ ข่าวบันเทิง ข่าวอาชญากรรม ข่าวกีฬา

¹ มนต์ชัย นินนาทนนท์. บทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2527. หน้า 110-117.

และข่าวเศรษฐกิจ ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่จะนำเอาข้อมูลที่ได้อ่านมานั้นไปประกอบการศึกษา และนำไปสนทนาระหว่างเพื่อนและกับบุคคลอื่น ๆ นอกจากนั้นยังนำข้อมูลมาวิเคราะห์หรือนำมาสนับสนุนหรือคัดค้านกิจกรรมหรือนโยบายของรัฐ รวมทั้งนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาในการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือดำเนินงานเกี่ยวกับธุรกิจต่าง ๆ

ดิเรก ทงเสวต¹ ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อการศึกษา ซึ่งจากการส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ประจำ นักศึกษาภาคปกติชายและหญิงที่มีอยู่ในคณะสังคมศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปรากฏผลการวิจัยว่า อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่สนใจข่าวการเมือง บทความ และบทวิจารณ์มากที่สุด เนื้อหาประเภทบันเทิงและการโฆษณาได้รับความสนใจน้อยมาก อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่ เนื้อหาประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการดำเนินชีวิตประจำวัน

สุชีลา เตชาภิวฒันพันธ์² ได้ศึกษาความสนใจต่อเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวันของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงวิทยาลัยครูจันทระเกษม ได้กล่าวถึงความต้องการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์สรุปได้ว่า เนื้อหาในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันที่นักศึกษาสนใจมาก คือ เนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง รองลงมาเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษา และเนื้อหาที่สอดคล้องกับวิชาในแขนงวิชาชีพที่นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาเอกศึกษา

มาลัยวัลย์ ภัสสรโยธิน³ ศึกษาเรื่องความสนใจเนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันของผู้อ่านในหมู่บ้านจังหวัดพะเยา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้อ่านให้ความสนใจข่าวพระราชสำนักมากที่สุด รองลงมาในระดับปานกลางคือ ข่าวการเมืองในประเทศ ข่าวเกี่ยวกับการเกษตรภายในประเทศ ข่าวการศึกษา ข่าวเศรษฐกิจในประเทศ และข่าวเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศตามลำดับ ในเรื่องเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรม ผู้อ่านให้ความสนใจในระดับปานกลาง ส่วนข่าวเกี่ยวกับไสยศาสตร์

¹ ดิเรก ทงเสวต. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์เกี่ยวกับบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อการศึกษา. 2517. หน้า 71-73.

² สุชีลา เตชาภิวฒันพันธ์. การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครูจันทระเกษม. 2524. หน้า 182-185.

³ มาลัยวัลย์ ภัสสรโยธิน. ความสนใจเนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันของผู้อ่านในหมู่บ้านจังหวัดพะเยา. 2522. หน้า 5,91.

และเรื่องอิทธิพลต่าง ๆ ตลอดจนการ์ตูนและซ้ำชั้น ผู้อ่านให้ความสนใจน้อย คอลัมน์ที่ผู้อ่านสนใจน้อยที่สุดคือข่าวเกี่ยวกับภูมิภาค

บำรุง สุขพรรณ¹ ได้ศึกษาความต้องการในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวชนบทสรุปได้ว่า ชาวชนบททั้งชายและหญิงชอบอ่านเนื้อหาประเภทข่าวมากที่สุดเหมือน ๆ กัน รองลงมาชอบเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่ออาชีพและเศรษฐกิจ ส่วนเนื้อหาประเภทบันเทิงนั้นผู้หญิงจะมีความชอบมากกว่าผู้ชาย คนวัยต้น วัยกลาง และวัยชรา ชอบอ่านเนื้อหาประเภทข่าวมากที่สุดเหมือน ๆ กัน แต่ความชอบในอันดับรอง ๆ ลงไปนั้นมีความแตกต่างกัน คือคนในวัยต้นจะชอบอ่านเนื้อหาประเภทบันเทิง แต่คนวัยกลางและวัยชราจะชอบอ่านเนื้อหาที่เป็นสาระประโยชน์ต่าง ๆ มากกว่า

ชนิษฐา สมร่าง² ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของกองบรรณาธิการเนื้อหาข่าวและความต้องการของผู้อ่านในด้านการเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวัน ไทยนิมิต จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความต้องการของผู้อ่านต่อการเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวัน ไทยนิมิตพบว่า ผู้อ่านมีความต้องการเนื้อหาข่าวประเภทการปกครองท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวที่ผู้อ่านมีความต้องการเป็นอันดับ 3 ได้แก่ ข่าวการพัฒนาท้องถิ่น อันดับต่อมาได้แก่ ข่าวอาชญากรรม ข่าวสารการเมืองระดับประเทศ ข่าวสังคม-บุคคล ข่าวอุบัติเหตุ-ภัยพิบัติ ข่าวการศึกษา ข่าวอาชีพ-แรงงาน ข่าวต่างประเทศ ข่าวการเกษตร ข่าวการสาธารณสุข-การแพทย์ ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง และ ข่าวที่ผู้อ่านมีความต้องการน้อยที่สุดหรือถูกจัดอันดับไว้ในอันดับสุดท้ายคือ ข่าวเกี่ยวกับการศาสนา วัฒนธรรม

อนันต์ ทิพย์รัตน์ และคณะ³ ได้ศึกษาความต้องการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สรุปได้ดังนี้

¹ บำรุง สุขพรรณ. รายงานการวิจัยเรื่องอิทธิพลของสื่อมวลชนในการเสริมสร้างความร่วมมือและมีส่วนร่วมกระบวนการพัฒนาชนบท. 2530. หน้า 25-26.

² ชนิษฐา สมร่าง. ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการเนื้อหาข่าว และความต้องการของผู้อ่านในด้านการเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวัน ไทยนิมิต จังหวัดลพบุรี. 2532. หน้า 86.

³ อนันต์ ทิพย์รัตน์ และคณะ. รายงานการวิจัยลักษณะ/รูปแบบของการประชาสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการใช้ภาษาไทยของชาวไทยมุสลิม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. 2536. หน้า 118-119.

1. ภาษาที่ต้องการอ่านจากหนังสือพิมพ์ คือต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทย
2. ประเภทของหนังสือที่ต้องการอ่านมาก คือหนังสือพิมพ์รายวัน
3. เรื่องที่ต้องการอ่านจากหนังสือพิมพ์ คือรายการศาสนาอิสลาม ข่าวการเมืองในประเทศ ข่าวการเมืองต่างประเทศ ข่าวการศึกษา และข่าวกีฬา

กฤษณา บุตรปาละ¹ ได้ศึกษาความต้องการในการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวชนบท โดยให้ชาวชนบทเลือกเรื่องที่ต้องการจะอ่านก่อนเรื่องประเภทอื่น ๆ มา 3 ประเภท จาก 25 ประเภท ปรากฏว่าชาวชนบทได้เลือกประเภทของเรื่องตามความสนใจและสภาพแวดล้อมของแต่ละคน ซึ่งเรื่องที่เลือกนั้นจะสัมพันธ์สอดคล้องกับความสนใจมาก ซึ่งประเภทของเรื่องที่ต้องการอ่านมาก อันดับหนึ่งคือ การเพาะปลูก การทำนา การทำสวนครัว อันดับสองคือ พุทธศาสนา อันดับสามคือ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย

เสวียน เจนเขว้า² ได้ศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2532 ได้กล่าวถึงความสนใจของครูที่มีต่อเนื้อหาต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่มีความสนใจในการอ่านอยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับข่าวการศึกษา และข่าวการเมือง ตามลำดับ เนื่องจากครูปฏิบัติงานอยู่ในแวดวงการศึกษา จึงย่อมต้องการเนื้อหาที่สอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่การงานหรือกิจกรรมในอาชีพของตน

ทรรศนะของนักวิชาการดังกล่าวสรุปได้ว่า ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ มีดังนี้

1. ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ประเภทข่าว เช่น ครูส่วนใหญ่ต้องการอ่านข่าวการศึกษา ข่าวการเมือง ชาวชนบทต้องการอ่านข่าวเกี่ยวกับการเพาะปลูก การทำนา การทำสวน เป็นต้น
2. ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ประเภทไม่ใช่ข่าว เช่น อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการอ่านบทความและบทวิจารณ์มากที่สุด การ์ตูน ขำขัน ผู้อ่านให้ความสนใญน้อย เป็นต้น

¹ กฤษณา บุตรปาละ. สภาพการอ่าน ความสนใจและความต้องการในการอ่านของชาวชนบท อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. 2528. หน้า 112.

² เสวียน เจนเขว้า. การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2532. 2533. หน้า 135.

3. ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ประเภทโฆษณา เช่น อาจารย์ และนักศึกษานใจเนื้อหาประเภทโฆษณาน้อยมาก เป็นต้น

7. ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

นักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไว้พอจะประมวลได้ดังนี้

ทองใบ ทองเปาด์¹ ได้กล่าวถึงผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ที่มีต่อรัฐและสังคม สรุปได้ 4 ประการดังนี้

1. ทางความคิดหรือทัศนคติของประชาชน ซึ่งอาจเห็นด้วยหรือขัดแย้ง โดยผ่านทางข่าวสารความเคลื่อนไหว บทความและบทวิจารณ์ต่าง ๆ
2. ทางศีลธรรมของประชาชน ซึ่งอยู่ที่วิธีการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ หากเน้นข่าวอาชญากรรมลงภาพที่ล่อแหลมต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนก็ให้ผลทางลบ แต่ถ้าลงเรื่องที่สร้างสรรค์ประเทืองปัญญา ก็ให้ผลในทางบวก
3. ทางรสนิยมของประชาชน ข่าวสาร บทความ สารคดี เป็นแบบอย่างที่จะซึมซาบเข้าสู่ประชาชน หากเป็นแบบอย่างที่ดีก็ทำให้เกิดการพัฒนาจิตใจและสติปัญญาให้สูงขึ้น
4. ทางมาตรฐานการครองชีพของประชาชน หมายถึงการกินดีอยู่ดีของประชาชน ทำให้มีสติปัญญา รู้จักใช้วิจารณญาณ สามารถแก้ปัญหาเป็น ซึ่งหนังสือพิมพ์ให้การศึกษา โดยผ่านทางบทความรู้ บทความต่าง ๆ

วัลลภ สวัสดิวัลลภ² ได้กล่าวถึงผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรม โดยหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่สังคมและวัฒนธรรม สรุปได้ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ที่ดีมีคุณภาพ มีส่วนในการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เช่น ช่วยเสริมสร้างสติปัญญา ความรอบรู้ จริยธรรม สร้างสรรค์เจตคติที่ดี เป็นต้น
2. หนังสือพิมพ์ที่ไร้คุณภาพ มีส่วนลดประชาชนและสังคมให้ตกต่ำ

¹ ทองใบ ทองเปาด์. “72 ข้อ สำหรับนักหนังสือพิมพ์, ” ใน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำหนังสือพิมพ์. 2525. หน้า 294-295.

² วัลลภ สวัสดิวัลลภ. หนังสือและการพิมพ์. 2532. หน้า 279-282.

อนันต์ธนา อังกนิรันทน และเกื้อกุล กุปรัตน์¹ ได้กล่าวถึงผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ สรุปได้ดังนี้

1. ข่าวการเมืองให้ประโยชน์มากที่สุดในด้านความรู้รอบตัว รู้ทันเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
2. บทความและบทวิจารณ์ให้ประโยชน์ในด้านความคิดริเริ่ม
3. สารคดีช่วยเสริมความรู้ให้กว้างขวาง
4. หนังสือพิมพ์ให้ประโยชน์ในด้านการปรับปรุง เสริมสร้างความคิดของประชาชน
5. ข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ความรู้ทางการแพทย์ มีผลต่อสุขภาพจิตและพลานามัยของประชาชน
6. ข้อความที่ส่อไปในทางลามกอนาจาร ทำลายศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี และการโฆษณาที่เกินความจริง จะเป็นสิ่งที่ทำลายและไม่ให้คุณค่าใด ๆ

มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร² ได้กล่าวถึงผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรม สรุปได้ดังนี้

1. หากหนังสือพิมพ์รายงานข่าวสารไม่ถูกต้อง บิดเบือนข้อเท็จจริง ก็จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจผิด และเกิดความเชื่อที่ผิด ในเรื่องนั้น ๆ ได้
 2. มีผลต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ เช่น การถ่ายทอดความคิดทางวัฒนธรรม ตะวันตกมาสู่ตะวันออก ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่การแต่งกายของคนไทยเปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น
- สุชีลา เตชาภิวัฒน์พันธุ์³ ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์รายวันของนักศึกษาวิทยาลัยครูจันทระเกษม ได้กล่าวถึงผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาเห็นว่าหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ ช่วยให้มีความรู้รอบตัวกว้างขวางทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักใช้ความคิดและมีเหตุผลมากขึ้น และช่วยส่งเสริมความรู้ในวิชาที่เรียน

¹ อนันต์ธนา อังกนิรันทน และเกื้อกุล กุปรัตน์. สื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์เพื่อการศึกษ. 2532. หน้า 240-241.

² มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. 2530. หน้า 624-627.

³ สุชีลา เตชาภิวัฒน์พันธุ์. การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครูจันทระเกษม. 2524. หน้า 186.

2. นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าหนังสือพิมพ์รายวันบางฉบับที่มุ่งทำหนังสือพิมพ์เพื่อหวังผลประโยชน์ของตน โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่มีต่อผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ทำให้เกิดทัศนคติในทางที่ไม่ดี และทำให้เกิดความกังวลใจ ส่วนผลเสียของหนังสือพิมพ์ต่อสังคม คือเสนอข่าวที่บิดเบือนความจริงและทำให้ภาษาวิบัติ

กฤษณา บุตรปาละ¹ ได้ศึกษาสภาพการอ่าน ความสนใจ และความต้องการในการอ่านของชาวชนบท อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ได้กล่าวถึงผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ สรุปได้ดังนี้

1. ชาวชนบทเห็นว่าการอ่านหนังสือพิมพ์มีประโยชน์คือ ช่วยให้มีความรู้กว้างขวาง ช่วยให้เข้าใจโลก เข้าใจชีวิตและผู้อื่นมากขึ้น
2. ช่วยให้เห็นแนวทางประกอบอาชีพ และได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
3. ช่วยให้อ่านหนังสือได้เร็วและคล่องขึ้น ช่วยไม่ให้ลืมนั่งหนังสือ
4. ช่วยให้ได้รับความเพลิดเพลิน

พรรณชนะของนักวิชาการดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ มีหลายอย่างแต่พอจะสรุปประเด็นใหญ่ ๆ ได้ 2 ประการดังนี้

1. ผลกระทบในทางบวก เช่น ช่วยให้เกิดความรู้ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ช่วยให้อ่านหนังสือได้เร็วและคล่องขึ้น เป็นต้น
2. ผลกระทบในทางลบ เช่น เกิดความกังวลใจ เข้าใจผิด ภาษาวิบัติ เป็นต้น

เอกสารเกี่ยวกับอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

สำนักงานอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี² และ เพ็ญ พิทักษ์³ ได้กล่าวถึงอำเภอสายบุรีในด้านประวัติความเป็นมา ที่ตั้งและอาณาเขต สภาพทางภูมิศาสตร์ สภาพทางภูมิอากาศ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

¹ กฤษณา บุตรปาละ. สภาพการอ่าน ความสนใจและความต้องการในการอ่านของชาวชนบท อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. 2528. หน้า 104.

² สำนักงานอำเภอสายบุรี. บรรยายสรุปข้าราชการอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี พ.ศ. 2541. 2541. หน้า 4-20.

³ เพ็ญ พิทักษ์. “สายบุรี, อำเภอ, ” ใน สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ พ.ศ. 2529 เล่ม 9. 2529. หน้า 3766-3768.

1. ประวัติความเป็นมา

สาขบุรีเป็นเมืองสำคัญเมืองหนึ่งในบริเวณ 7 หัวเมืองที่แยกมาจากเมืองปัตตานี เมื่อ พ.ศ. 2334 โดยรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้โปรดเกล้าฯ ให้แบ่งเมืองปัตตานี ออกเป็น 7 หัวเมือง ได้แก่ เมืองปัตตานี เมืองยะลา เมืองยะหริ่ง (ยี่หริ่ง) เมืองระแงะ เมืองรามัน เมืองสาขบุรี เมืองหนองจิก เมืองทั้ง 7 ขึ้นต่อเมืองสงขลา จนมาถึงในสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าฯ ให้จัดการปกครองเป็น มณฑลเทศาภิบาล เมืองปัตตานีที่ได้แยกเป็น 7 หัวเมือง ก็ได้จัดการปกครองเป็นบริเวณ เรียกว่า บริเวณ 7 หัวเมือง ขึ้นต่อข้าหลวงใหญ่ มณฑลนครศรีธรรมราช ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2449 จึงได้จัดตั้งบริเวณ 7 หัวเมืองเป็นมณฑลปัตตานี และให้มีจังหวัดเพียง 4 จังหวัด คือ รวมเมืองปัตตานี เมืองหนองจิก และเมืองยะหริ่ง เข้าเป็นเมืองปัตตานี รวมเมืองยะลา กับเมืองรามันเข้าเป็นเมืองยะลา ส่วนเมืองสาขบุรีคงอยู่ตามเดิม แต่เดิมเมืองสาขบุรีตั้งอยู่ลึก เข้าไปอีกตามลำน้ำสาขบุรีทางไปอำเภอยี่งอ ด้วยเหตุที่ในฤดูแล้งลำน้ำแห้ง เรือเดินเข้าไป เมืองสาขบุรีไม่ตลอด พระยาสาขบุรีจึงให้ย้ายเมืองมาตั้งใหม่บริเวณเขาสะถิณดงบายู (ตำบล ตะลุง) บริเวณเขตเทศบาลปัจจุบัน ประมาณ พ.ศ. 2415 จนถึง พ.ศ. 2475 จึงยุบ เมืองสาขบุรีเป็นเมืองตะลุงขึ้นกับจังหวัดปัตตานี และแบ่งท้องที่ส่วนหนึ่งไปขึ้นกับจังหวัด นราธิวาส (เมืองระแงะเดิม) จนถึง พ.ศ. 2481 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอสาขบุรีสืบมาจนทุกวันนี้

2. ที่ตั้งอาณาเขต

อำเภอสาขบุรี เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัด อยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดปัตตานี โดยทางรถยนต์ประมาณ 50 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 178,424 ตารางกิโลเมตร หรือ 111,515 ไร่ มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ จดอำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี และทะเลอ่าวไทย
 ทิศใต้ จดอำเภอไม้แก่น จังหวัดปัตตานี และอำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส
 ทิศตะวันตก จดอำเภอกะพ้อ และอำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี
 ทิศตะวันออก จดทะเลอ่าวไทย

3. สภาพทางภูมิศาสตร์

3.1 ภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศของอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานีเป็นพื้นที่ติดชายทะเลด้านอ่าวไทย ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

3.1.1 พื้นที่แถบชายทะเล ซึ่งมีสภาพดินทราย ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการประมง ได้แก่ เขตพื้นที่ตำบลตะลุบัน ตำบลปะเสยะวอ และตำบลบางเก่า

3.1.2 พื้นที่แถบเชิงเขา ซึ่งมีสภาพดินอุดมสมบูรณ์ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยาง ปลูกไม้ผล ได้แก่ พื้นที่ตำบลทุ่งกล้า ตำบลเป็น และตำบลเตราะบอน

3.1.3 พื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำสายบุรี ซึ่งมีสภาพดินอุดมสมบูรณ์ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา ปลูกผัก และเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ พื้นที่ตำบลตะบึง และตำบลกะคูนง

3.1.4 พื้นที่ราบลุ่มตอนกลาง สภาพดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ได้แก่ พื้นที่ตำบลบือระ ตำบลเป็น และตำบลเตราะบอน

3.2 แหล่งน้ำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญดังนี้

3.2.1 แม่น้ำสายบุรี ไหลผ่านตำบลกะคูนง ตำบลมะนังดาลำ ตำบลตะบึง และเทศบาลตำบลตะลุบัน รวมระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร

3.2.2 คลองสายบุรี หรือคลองกอตอ เป็นคลองที่แยกจากแม่น้ำสายบุรี

3.2.3 คลองตุเวะ เป็นคลองขนาดเล็กแยกจากแม่น้ำสายบุรี ระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร สภาพน้ำเป็นน้ำจืดจนถึงน้ำกร่อยในบางฤดูกาล

3.2.4 คลองบางเก่า เป็นลำคลองที่ขนานกับแนวชายฝั่ง โดยมีสันหาดริมฝั่งทะเลแบ่งไว้ในเขตตำบลบางเก่า

4. สภาพทางภูมิอากาศ

อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี มีสภาพภูมิอากาศ 2 ฤดู ดังนี้

4.1 ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นลมร้อน ส่วนอุณหภูมิโดยเฉลี่ย 27.1 องศาเซลเซียส

4.2 ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีฝนตกมากที่สุดในเดือนพฤศจิกายน ปริมาณน้ำฝนตลอดปีโดยเฉลี่ย 1,905 มิลลิเมตรต่อปี

5. สภาพทางเศรษฐกิจ

การประกอบอาชีพที่สำคัญของชาวอำเภอสายบุรี มีดังนี้

1. ด้านการเกษตร มีการประกอบอาชีพ เช่น การทำนา การทำสวนยางและปลูกไม้ผล ไม้ผลที่สำคัญ เช่น เงาะ ทุเรียน ลองกอง เป็นต้น มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งสิ้น 83,591 ไร่ ราษฎรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีประมาณ 15,377 บาท

2. ด้านการประมง มีการทำประมงในเขตอ่าวไทย ซึ่งเป็นกิจการประมงขนาดใหญ่ และทำการประมงขนาดเล็กในเขต 3,000 เมตร ห่างจากฝั่งมีพื้นที่ทำการประมงในเขตเทศบาล ตำบลตะลุงบัน ตำบลบางเก่า และตำบลปะเสยะวอ นอกจากนี้ราษฎรมีชายฝั่งยังประกอบอาชีพในการเพาะเลี้ยงปลากะพงในกระชัง เพื่อการบริโภคและจำหน่ายอีกด้วย ราษฎรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีประมาณ 21,200 บาท

3. ด้านการปศุสัตว์ มีการเลี้ยงวัว ไก่ แพะ แกะ ไข่ใช้งานและเพื่อการบริโภค มีการเลี้ยงทุกพื้นที่ ควบคุมไปกับการประกอบอาชีพทางการเกษตร

4. ด้านการค้าขาย มีการจำหน่ายเครื่องอุปโภคบริโภค เสื้อผ้า อัญมณีประเภทเครื่องประดับ รถจักรยานยนต์ ฯลฯ ในเขตพื้นที่ชุมชน และการจำหน่ายพืชผลทางการเกษตรในตลาดนัดในชุมชน ราษฎรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีประมาณ 74,818 บาท

นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมในครัวเรือนที่ทำรายได้ให้แก่ราษฎรอย่างต่อเนื่องมา ได้แก่ การทำบวบ ทำปลาเค็ม การทำปลาหมึกแห้ง การทำข้าวเกรียบ และการต่อเรือประมงเล็ก ซึ่งสามารถเพิ่มรายได้ให้อีกส่วนหนึ่ง ปัจจุบันในส่วนของการท่องเที่ยวตามธรรมชาติในพื้นที่ ซึ่งเป็นรายได้จากการคมนาคมขนส่ง การจำหน่ายอาหาร และการบริการอีกด้วย เนื่องจาก การประกอบอาชีพดังกล่าว ราษฎรจึงมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีประมาณ 37,131 บาท

6. สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม

6.1 การปกครอง ได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 11 ตำบล 60 หมู่บ้าน จำนวนราษฎรแยกได้เป็นรายตำบลดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามตำบล
(31 กรกฎาคม พ.ศ. 2541)

ที่	ตำบล	หมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม
1	เตราะบอน	8	3,534	3,524	7,058
2	ปะเสยะวอ	7	3,034	3,130	6,164
3	มะนังดาลำ	6	3,427	3,559	6,986
4	ตซิ่ง	5	2,503	2,779	5,282
5	แป็น	8	2,031	2,216	4,247
6	ละหาร	5	2,204	2,302	4,506
7	กะคูนง	8	2,277	2,280	4,557
8	บางเก่า	4	1,329	1,357	2,686
9	บือระ	4	1,346	1,382	2,728
10	ทุ่งคล้ำ	5	822	722	1,544
11	เทศบาล	-	6,272	6,336	12,608
	ตำบลทุละบัน				
		60	28,779	29,587	58,366

ที่มา : สำนักงานทะเบียนอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

6.2 การนับถือศาสนา ราษฎรส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งมีถึงร้อยละ 77.09 และนับถือศาสนาพุทธร้อยละ 21.04 นับถือศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 1.97

6.3 ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น เนื่องจากราษฎรส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม นิยมพูดภาษายาวีในชีวิตประจำวัน ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม มีลักษณะเฉพาะตัวหรือความเชื่อทางศาสนาเป็นส่วนใหญ่ ประเพณีที่ยังคงอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ประเพณีการเข้าสู่ันต์ (มาโซะยาวี) ประเพณีการแต่งงาน (นิกะฮ์) ประเพณีการตาย ฯลฯ สำหรับราษฎรที่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งได้แก่ ราษฎรพื้นที่ตำบลทุ่งคล้ำ ตำบลแป็น ตำบลละหาร และตำบลเตราะบอน (บางส่วน) ยังคงรักษาประเพณีการชักพระ ประเพณีการตาย การบวชนาค การชิงเปรต การลอยกระทง การหล่อเทียนพรรษา และประเพณีวันสงกรานต์

นอกจากนี้ยังมีพิธีกรรมที่สืบทอดมาแต่โบราณและประยุกต์ปฏิบัติโดยทั่วไป เช่น พิธีบูชาทุ่ง พิธีสวดบ้าน พิธีสวดทุ่ง พิธีรับเจ้าเข้าเมือง (สวดทาง) พิธีลาซัง สำหรับการละเล่นหรือการแสดงพื้นบ้านที่ยังคงอยู่ในกลุ่มชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามได้แก่ ซีละ ดิเกฮูลู และ วอกูละหรือวอฮังเซียม ในกลุ่มชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธได้แก่ มโนห์รา หนังกะลุง ซึ่งมักแสดงในงานนักขัตฤกษ์ งานบุญกุศลโดยทั่วไป

6.4 ลักษณะครอบครัวและการดำรงชีวิต มีลักษณะเป็นครอบครัวใหญ่ แต่พ่อแม่ มักชอบอาศัยอยู่กับลูกคนสุดท้อง มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยไปมาหาสู่กันบ่อย ส่วนใหญ่มักแต่งงานกับบุคคลในพื้นที่หรือหมู่บ้านใกล้เคียง และมักให้ความนิยมบุตรชาย มากกว่าบุตรสาว ดำรงชีวิตเรียบง่ายประกอบอาชีพด้านการเกษตรเป็นส่วนมากคือทำนา ทำสวนยาง สวนผลไม้ เลี้ยงสัตว์ และการประมง

ผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา สามารถนำความรู้นี้มาจัดทำเค้าโครงวิจัย ใช้เป็นกรอบความคิดและ กำหนดแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

บทที่ 3

การรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิม ในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

การรับรู้ข่าวสารของประชาชนทั่วไปสามารถรับรู้ได้จากบรรดาสื่อสารมวลชนซึ่งมีทั้งวิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์และอื่น ๆ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์จัดเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่เสนอข่าวสารเป็นปัจจุบัน รายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างรวดเร็วและละเอียดถี่ถ้วน รวมทั้งเสนอบทความ บทวิจารณ์ สารคดี ความรู้ และความบันเทิงต่าง ๆ นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีผู้อ่านอย่างกว้างขวาง เนื่องจากหนังสือพิมพ์เสนอข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ และเรื่องราวที่น่าสนใจหลายด้าน เช่น ทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ธุรกิจบันเทิง กีฬา เป็นต้น อีกทั้งยังหาซื้อได้ง่าย ราคาไม่แพง มีภาพประกอบ ภาษาที่สั้น ง่าย จุใจความไม่จำกัดพื้นความรู้ของผู้อ่าน และประการสำคัญคือการพาดหัวข่าว ซึ่งเป็นแรงดึงดูดใจให้ผู้อ่านเกิดความสนใจต้องการอ่านหนังสือพิมพ์และติดตามเรื่องราวที่เกิดขึ้น

อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เป็นอำเภอหนึ่งที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม นิยมพูดภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน ในการศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าไว้ 3 ประการ คือ สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ โดยศึกษาจากการสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน และการสังเกตในพื้นที่ศึกษา ผลจากการศึกษาปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น เพศชาย และเพศหญิง ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
จำแนกตามเพศ และเขตการปกครอง

เพศ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
ชาย	75	51.37	144	60.50	219	57.03
หญิง	71	48.63	94	39.50	165	42.97
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือเป็นเพศชายจำนวน 219 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 57.03 และเป็นเพศหญิงจำนวน 165 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.97 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลเป็นเพศชายจำนวน 75 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 51.37 และเป็นเพศหญิงจำนวน 71 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.63 ส่วนนอกเขตเทศบาลเป็นเพศชาย 144 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 60.50 และเป็นเพศหญิงจำนวน 94 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39.50

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มในเขตเทศบาลและกลุ่มนอกเขตเทศบาล และได้แบ่งช่วงอายุออกเป็น 5 ช่วงอายุ (ปี) คือ 14-18 ปี 19-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
จำแนกตามช่วงอายุ และเขตการปกครอง

ช่วงอายุ (ปี)	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
14-18 ปี	44	30.14	56	23.53	100	26.04
19-30 ปี	61	41.78	120	50.42	181	47.14
31-40 ปี	25	17.12	36	15.13	61	15.89
41-50 ปี	14	9.59	20	8.40	34	8.85
51 ปีขึ้นไป	2	1.37	6	2.52	8	2.08
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีช่วงอายุ 19-30 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 181 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 47.14 รองลงมาคือช่วงอายุ 14-18 ปี มีจำนวน 100 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.04 และช่วงอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 8 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.08 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลช่วงอายุ 19-30 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 61 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.78 รองลงมาคือช่วงอายุ 14-18 ปี มีจำนวน 44 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.14 และช่วงอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.37 ส่วนนอกเขตเทศบาลที่มีช่วงอายุ 19-30 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 120 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50.42 รองลงมาคือช่วงอายุ 14-18 ปี มีจำนวน 56 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.53 และช่วงอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 6 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.52

3. สถานภาพสมรส ในการศึกษาสถานภาพสมรสของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งสถานภาพสมรสออกเป็น 4 ลักษณะ คือ โสด หม้าย อยู่รวมกับคู่สมรส และหย่า ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
จำแนกตามสถานภาพสมรส และเขตการปกครอง

สถานภาพ สมรส	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
โสด	98	67.12	158	66.39	256	66.67
หม้าย	1	0.68	1	0.42	2	0.52
อยู่ร่วมกับ คู่สมรส	46	31.51	79	33.19	125	32.55
หย่า	1	0.68	-	-	1	0.26
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมที่ยังเป็นโสดมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 256 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคืออยู่ร่วมกับคู่สมรส มีจำนวน 125 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.55 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือหย่า มีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.26 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏในเขตเทศบาลเป็นโสดมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 98 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 67.12 รองลงมาคืออยู่ร่วมกับคู่สมรส มีจำนวน 46 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 31.51 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือหม้ายและหย่า มีจำนวนประเภทละ 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.68 ส่วนนอกเขตเทศบาลเป็นโสด มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 158 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 66.39 รองลงมาคืออยู่ร่วมกับคู่สมรส มีจำนวน 79 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.19 และปรากฏว่าไม่มีชาวไทยมุสลิมที่หย่า

4. ระดับการศึกษา ในการศึกษาระดับการศึกษาของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับการศึกษาออกเป็นสายสามัญ 7 ระดับ คือ ประถมศึกษาตอนต้น ประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช. ปวท.) อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ปวส. พ.ม.) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี และสายศาสนา 4 ระดับ คือ ไม่เคยเรียน โรงเรียนปอเนาะ 1-5 ปี โรงเรียนปอเนาะ 6-10 ปี โรงเรียนปอเนาะ 10 ปีขึ้นไป

ตาราง 5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
จำแนกตามระดับการศึกษา และเขตการปกครอง

ระดับการศึกษา	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
สายสามัญ						
ประถมศึกษาตอนต้น	35	23.97	54	22.69	89	23.18
ประถมศึกษาตอนปลาย	24	16.44	54	22.69	78	20.31
มัธยมศึกษาตอนต้น						
หรือเทียบเท่า	29	19.86	38	15.97	67	17.44
มัธยมศึกษาตอนปลาย						
หรือเทียบเท่า						
(ปวช. ปวท.)	18	12.33	40	16.80	58	15.10
อนุปริญญาตรีหรือ						
เทียบเท่า (ปวส. พ.ม)	14	9.59	12	5.04	26	6.77
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	25	17.12	35	14.71	60	15.63
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.68	5	2.10	6	1.56
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00
สายศาสนา						
ไม่เคยเรียน	44	30.14	21	8.82	65	16.93
โรงเรียนปอเนาะ						
1-5 ปี	62	42.47	140	58.82	202	52.60
โรงเรียนปอเนาะ						
6-10 ปี	29	19.86	57	23.95	86	22.40
โรงเรียนปอเนาะ						
10 ปีขึ้นไป	11	7.53	20	8.40	31	8.07
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีระดับการศึกษาสายสามัญระดับประถมศึกษาตอนต้น มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 89 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.18 รองลงมาคือระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 78 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.31 และสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 6 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.56 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลระดับประถมศึกษาตอนต้น มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 35 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.97 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า มีจำนวน 29 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.86 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.68 ส่วนนอกเขตเทศบาลระดับประถมศึกษาตอนต้นและระดับประถมศึกษาตอนปลายมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 54 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.69 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช. ปวท.) มีจำนวน 40 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 16.80 และสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 5 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.10

นอกจากนี้โดยภาพรวมมีระดับการศึกษาสายศาสนาที่โรงเรียนปอเนาะประมาณ 1 - 5 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 202 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 52.60 รองลงมาคือเรียนที่โรงเรียนปอเนาะ 6-10 ปี มีจำนวน 86 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.40 และเรียนที่โรงเรียนปอเนาะประมาณ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 31 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.07 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลเรียนที่โรงเรียนปอเนาะ 1 - 5 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 62 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.47 รองลงมาคือไม่เคยเรียนที่โรงเรียนปอเนาะ มีจำนวน 44 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.14 และเรียนที่โรงเรียนปอเนาะ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 11 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.53 ส่วนนอกเขตเทศบาลเรียนที่โรงเรียนปอเนาะ 1-5 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 140 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 58.82 รองลงมาคือเรียนที่โรงเรียนปอเนาะ 6-10 ปี มีจำนวน 57 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.95 และเรียนที่โรงเรียนปอเนาะ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 20 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.40

5. อาชีพ ในการศึกษาอาชีพของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของอาชีพออกเป็น 9 ประเภท คือ ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ รัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม บริษัทเอกชน แม่บ้าน รับจ้าง ว่างาน และอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
จำแนกตามอาชีพ และเขตการปกครอง

อาชีพ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
ธุรกิจส่วนตัว	18	12.33	42	17.65	60	15.62
รับราชการ	7	4.79	10	4.20	17	4.43
รัฐวิสาหกิจ	1	0.68	1	0.42	2	0.52
เกษตรกรรวม	12	8.23	20	8.40	32	8.33
บริษัทเอกชน	40	27.40	1	0.42	41	10.68
แม่บ้าน	4	2.74	10	4.20	14	3.65
รับจ้าง	43	29.45	71	29.83	114	29.69
ว่างงาน	16	10.96	28	11.76	44	11.46
อื่น ๆ	5	3.42	55	23.11	60	15.62
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีอาชีพรับจ้าง มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 114 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.69 รองลงมาคืออาชีพธุรกิจส่วนตัวและอื่น ๆ มีจำนวน 60 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.62 และอาชีพที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออาชีพรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.52 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลอาชีพรับจ้าง มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 43 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.45 รองลงมาคือบริษัทเอกชน มีจำนวน 40 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.40 และอาชีพที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออาชีพรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.68 ส่วนนอกเขตเทศบาลอาชีพรับจ้าง มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 71 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.83 รองลงมาคืออาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 55 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.11 และอาชีพรัฐวิสาหกิจและบริษัทเอกชนมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.42

6. รายได้/เดือน ในการศึกษารายได้/เดือนของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิม
ในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ ต่ำกว่า 2,500 บาท

2,600 - 3,500 บาท 3,600 - 4,500 บาท 4,600-5,500 บาท 5,600 - 6,500 บาท และสูงกว่า 10,000 บาท ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามรายได้/เดือน และเขตการปกครอง

รายได้/เดือน	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
ต่ำกว่า 2,500 บาท	55	37.67	117	49.16	172	44.79
2,600 - 3,500 บาท	31	21.23	48	20.17	79	20.57
3,600 - 4,500 บาท	15	10.27	22	9.24	37	9.64
4,600 - 5,500 บาท	18	12.33	22	9.24	40	10.42
5,600- 6,500 บาท	19	13.01	22	9.24	41	10.68
สูงกว่า 10,000 บาท	8	5.48	7	2.94	15	3.90
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีรายได้/เดือนต่ำกว่า 2,500 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 172 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 44.79 รองลงมาคือมีรายได้/เดือน 2,600-3,500 บาท มีจำนวน 79 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.57 และมีรายได้/เดือนสูงกว่า 10,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 15 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.90 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่า ในเขตเทศบาลมีรายได้/เดือนต่ำกว่า 2,500 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 55 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.67 รองลงมาคือมีรายได้/เดือน 2,600-3,500 บาท มีจำนวน 31 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21.23 และมีรายได้/เดือนสูงกว่า 10,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 8 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.48 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีรายได้/เดือนต่ำกว่า 2,500 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 117 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.16 รองลงมาคือมีรายได้/เดือน 2,600-3,500 มีจำนวน 48 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.17 และมีรายได้/เดือนสูงกว่า 10,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 7 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.94

การศึกษาสภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานีครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และการสังเกตกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษา และนำผลการศึกษามาหาความถี่และค่าร้อยละแยกตามประเด็นที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

การศึกษาสภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในประเด็นต่าง ๆ คือ สถานที่ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ระยะเวลาและช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ พฤติกรรมในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และความเชื่อต่อเนื้อหาในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สถานที่ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

การศึกษาสถานที่ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 7 สถานที่ คือ บ้านตนเอง ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ห้องสมุดประชาชน บ้านเพื่อน ร้านกาแฟ มัสยิด และสถานที่อื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 8

ตาราง 8 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามสถานที่ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง

สถานที่	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
บ้านตนเอง	60	41.10	65	27.31	125	32.55
ที่อ่านหนังสือพิมพ์						
ประจำหมู่บ้าน	39	26.71	119	50.00	158	41.15
ห้องสมุดประชาชน	23	15.75	18	7.56	41	10.68
บ้านเพื่อน	4	2.74	5	2.10	9	2.34
ร้านกาแฟ	9	6.16	16	6.72	25	6.51
มัสยิด	1	0.68	3	1.26	4	1.04
สถานที่อื่น ๆ	10	6.85	12	5.04	22	5.73
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมสถานที่อ่านหนังสือพิมพ์ คือที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 158 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.15 รองลงมาคืออ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านตนเอง มีจำนวน 125 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.55 และอ่านหนังสือพิมพ์ที่มัสยิดมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 4 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.04 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่า ในเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านตนเองมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 60 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.10 รองลงมาคืออ่านหนังสือพิมพ์ที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน มีจำนวน 39 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.71 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออ่านหนังสือพิมพ์ที่มัสยิด มีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.68 ส่วนนอกเขตเทศบาลสถานที่อ่านหนังสือพิมพ์คือที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 119 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคืออ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านตนเอง มีจำนวน 65 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.31 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออ่านหนังสือพิมพ์ที่มัสยิด มีจำนวน 3 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.26

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ ฮาซิมะ สมาเอ¹ ลูกจ้างหน่วยงานราชการในเขตเทศบาลตำบลตะลุงัน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ สรุปได้ว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านของตนเอง เพราะร้านขายหนังสือพิมพ์ในเขตเทศบาลมีหลายร้าน ทำให้สะดวกในการซื้อหนังสือพิมพ์กลับไปอ่านที่บ้านของตนเอง เนื่องจากจะอ่านเมื่อไรก็ได้ไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางไปอ่านในที่จัดไว้ให้ในทำนองเดียวกัน อาดิยะห์ มัสสุทาน² ครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเขตเทศบาลตำบลตะลุงัน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า ปกติที่โรงเรียนได้จัดหาหนังสือพิมพ์เอาไว้ในห้องสมุดของโรงเรียนเพื่อให้ครูและนักเรียนได้อ่านและศึกษาค้นคว้าอย่างสะดวกเป็นประจำทุกวัน แต่เนื่องจากภาระกิจหลักของครูคือการสอน ช่วงเวลาที่ครูส่วนใหญ่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์คือเวลาว่างช่วงที่ไม่ได้สอน ดังนั้นจึงทำให้ระยะเวลาที่จะใช้ในการอ่านของครูมีค่อนข้างจำกัด ประกอบกับหนังสือพิมพ์มักเสนอเนื้อหาสาระต่าง ๆ ไว้อย่างมากมาย เช่น ข่าว บทความ สารคดี บันเทิง โฆษณา และอื่น ๆ ซึ่งต้องใช้เวลาในการอ่าน จึงไม่สะดวกในการอ่านหนังสือพิมพ์ในห้องสมุดโรงเรียนเท่ากับการอ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านของตนเอง ส่วน สามีอิง สาและ³ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลเตราะบอน และ อัสมะห์ สาแล⁴ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลละหาร กล่าวถึงเหตุผลของการใช้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านเป็นสถานที่ในการอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ สรุปได้ว่า ชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน เนื่องจากไม่มีร้านขายหนังสือพิมพ์ในหมู่บ้าน ประกอบกับศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอสายบุรี ได้ทำการปรับปรุงระบบการจัดส่งหนังสือพิมพ์ที่รวดเร็วขึ้น จึงทำให้ชาวบ้านได้รับทราบข่าวสารที่เป็นปัจจุบันและทันต่อเหตุการณ์ อีกทั้งการจัดตั้งที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านก็ได้คำนึงถึงสภาพและความต้องการของชุมชนเป็นหลัก ชาวบ้านจึงมีความสะดวกและพอใจในการเข้าใช้บริการ นอกจากนี้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำ

¹ ฮาซิมะ สมาเอ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 152 ตำบลตะลุงัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

² อาดิยะห์ มัสสุทาน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 12 ตำบลตะลุงัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

³ สามีอิง สาและ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 30 หมู่ที่ 5 ตำบลเตราะบอน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.

⁴ อัสมะห์ สาแล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 12 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2543.

หมู่บ้านไม่เพียงแต่เป็นสถานที่ซึ่งชาวบ้านมาอ่านหนังสือพิมพ์เท่านั้น แต่ยังเป็นศูนย์กลางในการพบปะสนทนา ประชุมปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอีกด้วย

2. ระยะเวลาและช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

ในการศึกษาระยะเวลาและช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามประเด็นดังต่อไปนี้ คือ ระยะเวลา และช่วงเวลา ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ระยะเวลา ในการศึกษาระยะเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ระยะเวลา คือ 15 นาที 30 นาที 45 นาที 1 ชั่วโมง 1 ชั่วโมงขึ้นไป ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง

ระยะเวลา	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
15 นาที	34	23.29	80	33.61	114	29.69
30 นาที	64	43.84	102	42.86	166	43.23
45 นาที	16	10.96	24	10.08	40	10.42
1 ชั่วโมง	24	16.44	24	10.08	48	12.50
1 ชั่วโมงขึ้นไป	8	5.47	8	3.36	16	4.16
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ 30 นาที มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 166 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.23 รองลงมาคือใช้ระยะเวลา 15 นาที มีจำนวน 114 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.69 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 1 ชั่วโมงขึ้นไป มีจำนวน 16 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.16 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาล

ระยะเวลาที่ใช้ 30 นาที มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 64 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.84 รองลงมาคือใช้ระยะเวลา 15 นาที มีจำนวน 34 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.29 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 1 ชั่วโมงขึ้นไป มีจำนวน 8 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.47 ส่วนนอกเขตเทศบาลระยะเวลาที่ใช้ 30 นาที มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 102 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือใช้ระยะเวลา 15 นาที มีจำนวน 80 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.61 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือใช้ระยะเวลา 1 ชั่วโมงขึ้นไป มีจำนวน 8 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.36

2.2 ช่วงเวลา ในการศึกษาช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 7 ช่วงเวลา คือ 06.00 น. - 08.00 น. 09.00 น. - 11.00 น. 12.00 น. - 13.00 น. 14.00 น. - 16.00 น. 17.00 น. - 18.00 น. 19.00 น. - 21.00 น. และ 22.00 น. - 24.00 น. ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 10

ตาราง 10 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง

ช่วงเวลา	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
06.00 น. - 08.00 น.	33	22.60	42	17.65	75	19.53
09.00 น. - 11.00 น.	27	18.49	51	21.43	78	20.31
12.00 น. - 13.00 น.	30	20.55	64	26.89	94	24.48
14.00 น. - 16.00 น.	12	8.22	28	11.76	40	10.42
17.00 น. - 18.00 น.	27	18.49	36	15.13	63	16.41
19.00 น. - 21.00 น.	15	10.27	16	6.72	31	8.07
22.00 น. - 24.00 น.	2	1.37	1	0.42	3	0.78
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมเวลา 12.00 น. - 13.00 น. เป็นช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 94 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.48 รองลงมาคือช่วงเวลา 09.00 น. -

11.00 น. มีจำนวน 78 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.31 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือช่วงเวลา 22.00 น. - 24.00 น. มีจำนวน 3 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.78 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลเวลา 06.00 น. - 08.00 น. มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 33 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.60 รองลงมาคือช่วงเวลา 12.00 น. - 13.00 น. มีจำนวน 30 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.55 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือช่วงเวลา 22.00 น. - 24.00 น. มีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.37 ส่วนนอกเขตเทศบาลช่วงเวลา 12.00 น. - 13.00 น. มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 64 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.89 รองลงมาคือช่วงเวลา 09.00 น. - 11.00 น. มีจำนวน 51 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21.43 และช่วงเวลา 22.00 น. - 24.00 น. มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.42

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ ฮามีละ โมง¹ พนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตเทศบาลตำบลตะลุง และอาหมัด หะยีมุณี² ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลกะลุง ได้กล่าวถึงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ สรุปได้ว่า ชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ 30 นาที ซึ่งเป็นเวลาที่ว่างจากการทำงาน สำหรับช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์นั้น ดังที่ มะยิ วาเต็ง³ ชาวบ้านในเขตเทศบาลตำบลตะลุง ได้กล่าวถึงเรื่องนี้สรุปได้ว่า เนื่องจากตนเองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจึงใช้ช่วงเวลาในตอนเช้า คือเวลา 06.00 น. - 08.00 น. ซึ่งเป็นเวลาว่างก่อนออกไปทำงานอ่านหนังสือพิมพ์ ส่วน มะสาอิ คือราโซ๊ะ⁴ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลตะลุง ซึ่งประกอบอาชีพทำสวนลองกองได้กล่าวถึงเรื่องนี้สรุปได้ว่า ชาวสวนผลไม้ส่วนใหญ่จะมีเวลาว่างจากการทำสวนในช่วงเวลากลางวันและตอนค่ำก่อนเข้านอน จึงใช้ช่วงเวลาดังกล่าวอ่าน

¹ ฮามีละ โมง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 21 ตำบลตะลุง อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

² อาหมัด หะยีมุณี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 163 หมู่ที่ 8 ตำบลกะลุง อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2543.

³ มะยิ วาเต็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 306 ตำบลตะลุง อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

⁴ มะสาอิ คือราโซ๊ะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 27 หมู่ที่ 2 ตำบลตะลุง อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2543.

หนังสือพิมพ์ในตอนกลางวัน คือเวลา 12.00 น. – 13.00 น. และในตอนค่ำเวลา 19.00 น. – 21.00 น. ในทำนองเดียวกัน มะเยะ มะสาแม็ง¹ เกษตรกรผู้อาศัยอยู่ในตำบลทุ่งคล้า ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า เวลาที่ว่างจากการทำนาของชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่ คือในตอนกลางวันและตอนค่ำก่อนเข้านอน เพราะฉะนั้นช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ คือในตอนกลางวันเวลา 12.00 น. – 13.00 น. และในตอนค่ำเวลา 19.00 น. – 21.00 น.

3. ความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

ในการศึกษาความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ความมุ่งหมาย คือ ให้ความสำคัญ ต่อเหตุการณ์ ความบันเทิง ฆ่าเวลา นำมาเป็นหัวข้อในการสนทนา และเหตุผลอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 11

ตาราง 11 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง

ความมุ่งหมาย	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
ให้ความสำคัญต่อเหตุการณ์	116	79.45	186	78.15	302	78.65
ความบันเทิง	17	11.64	27	11.34	44	11.46
ฆ่าเวลา	3	2.05	8	3.36	11	2.86
นำมาเป็นหัวข้อในการสนทนา	8	5.48	15	6.30	23	5.99
เหตุผลอื่น ๆ	2	1.37	2	0.84	4	1.04
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

¹ มะเยะ มะสาแม็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 52 หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

โดยภาพรวมมีความมุ่งหมายในการอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 302 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 78.65 รองลงมาคือความมุ่งหมายเพื่อความบันเทิง มีจำนวน 44 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.46 ส่วนความมุ่งหมายอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 4 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.04 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความมุ่งหมายเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 116 คน ซึ่งคิดเป็นค่าร้อยละ 79.45 รองลงมาคือความมุ่งหมายเพื่อความบันเทิง มีจำนวน 17 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.64 ส่วนความมุ่งหมายอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.37 และนอกเทศบาลมีความมุ่งหมายเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 186 คน ซึ่งคิดเป็นค่าร้อยละ 78.15 รองลงมาคือความมุ่งหมายเพื่อความบันเทิง มีจำนวน 27 คน ซึ่งคิดเป็นค่าร้อยละ 11.34 ส่วนความมุ่งหมายอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.84 สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ มะลาวิ นิทอง¹ อาสาสมัครรัฐธรรมนูญในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ สรุปได้ว่า ชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์เพื่อให้รู้ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของโลก รวมทั้งเพื่อให้รู้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ความเป็นไปในโลกซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในทำนองเดียวกัน โยหมะ สาแเว² ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน กล่าวถึงความมุ่งหมายในการอ่านหนังสือพิมพ์ สรุปได้ว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ช่วยให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เพราะโดยธรรมชาติมนุษย์เกิดมาย่อมไม่มีความรู้และประสบการณ์ติดตัวมา การอ่านหนังสือพิมพ์จึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ทันต่อเหตุการณ์สังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว

¹ มะลาวิ นิทอง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 37 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

² โยหมะ สาแเว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 330 ถนนสาขบุรี ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

และ มะกือตา สะแลแม¹ กอเซ็ง อาเวง² เกษตรกรผู้อาศัยอยู่ในตำบลเตราะบอน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดความรู้ทักษะต่าง ๆ ตลอดจนเกิดความก้าวหน้าทางวิชาชีพ เพราะหนังสือพิมพ์เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารและวิทยาการสมัยใหม่ ที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้เกิดความรู้ในการพัฒนาอาชีพและการผลิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. พฤติกรรมในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

การศึกษาพฤติกรรมในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามประเด็นดังต่อไปนี้ คือ ลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน เหตุผลในการอ่านหนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน จำนวนหนังสือพิมพ์ที่อ่าน/วัน วิถีหาหนังสือพิมพ์มาอ่าน วิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ กิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์ ภาษาในการอ่านหนังสือพิมพ์ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ ในการศึกษาลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ คือ อ่านทุกวัน อ่านสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง อ่านสัปดาห์ละครั้ง อ่านเดือนละครั้ง และไม่แน่นอน ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 12

¹ มะกือตา สะแลแม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 17 หมู่ที่ 6 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.

² กอเซ็ง อาเวง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 89 หมู่ที่ 7 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.

ตาราง 12 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง

ลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
ทุกวัน	40	27.40	55	23.11	95	24.74
สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง	37	25.34	77	32.35	114	29.69
สัปดาห์ละครั้ง	13	8.90	16	6.72	29	7.55
เดือนละครั้ง	4	2.74	4	1.68	8	2.08
ไม่แน่นอน	52	35.62	86	36.13	138	35.94
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ที่ไม่แน่นอนมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 138 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 35.94 รองลงมาคืออ่านสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง จำนวน 114 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.69 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออ่านเดือนละครั้ง มีจำนวน 8 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.08 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีลักษณะการอ่านที่ไม่แน่นอนมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 52 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 35.62 รองลงมาคืออ่านทุกวัน มีจำนวน 40 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.40 คน และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออ่านเดือนละครั้ง มีจำนวน 4 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.74 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีลักษณะการอ่านที่ไม่แน่นอนมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 86 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 36.13 รองลงมาคืออ่านสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง มีจำนวน 77 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.35 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด มีจำนวน 4 คน คืออ่านเดือนละครั้ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.68

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ ชูนิดา แมกกอง¹ นักเรียนในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้สรุปได้ว่า ลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ที่ไม่แน่นอน เนื่องจากอ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดของโรงเรียน จึงมี

¹ ชูนิดา แมกกอง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 50 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

ความจำกัดในเรื่องของเวลา จะมีเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ก็เมื่อมีเวลาว่างจากการเรียนเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน มาริยะ สาคารา¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุงัน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า ลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่แน่นอน เพราะซื้อหนังสือมาอ่านที่บ้านตนเอง ไม่ได้บอกรับเป็นสมาชิกประจำกับทางร้านขายหนังสือพิมพ์ บางวันก็ซื้ออ่านและบางวันก็ไม่ได้มีเวลาว่างไปซื้อหนังสือพิมพ์อ่าน และ อาแซ สาแล² ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลละหาร ซาลาริยะ แลเร³ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลบางเก่า กล่าวถึงเหตุผลของการอ่านหนังสือพิมพ์ที่ไม่แน่นอน สรุปได้ว่า เนื่องจากภาระการงานประจำมีมาก เพราะในสังคมชนบทเป็นสังคมเกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูเก็บเกี่ยวชาวบ้านจะไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ ดังนั้นเวลาที่ชาวบ้านส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์จึงไม่แน่นอน แล้วแต่ว่ามีเวลาว่างเมื่อใด

4.2 หนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน ในการศึกษาหนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่านของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 7 รายชื่อ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน ข่าวสด สยามกีฬา ทางนำ และอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 13

¹ มาริยะ สาคารา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 154 ตำบลตะลุงัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

² อาแซ สาแล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 66 หมู่ที่ 5 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2543.

³ ซาลาริยะ แลเร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 94 หมู่ที่ 4 ตำบลบางเก่า อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ตาราง 13 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามหนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน และเขตการปกครอง

หนังสือพิมพ์ ที่สนใจอ่าน	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
ไทยรัฐ	63	43.15	134	56.30	197	51.30
เดลินิวส์	41	28.08	42	17.65	83	21.61
มติชน	10	6.85	18	7.56	28	7.29
ข่าวสด	13	8.90	19	7.98	32	8.33
สยามกีฬา	12	8.23	15	6.30	27	7.03
ทางนำ	6	4.11	6	2.52	12	3.13
อื่น ๆ	1	0.68	4	1.68	5	1.30
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 197 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 51.30 รองลงมาคืออ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีจำนวน 83 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21.61 ส่วนหนังสือพิมพ์อื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น มุสลิมนิวส์ ทักษิณไทม์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 5 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.30 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 63 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.15 รองลงมาคืออ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีจำนวน 41 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.08 และหนังสือพิมพ์อื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น มุสลิมนิวส์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.68 ส่วนนอกเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 134 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 56.30 รองลงมาคืออ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีจำนวน 42 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.65 และหนังสือพิมพ์อื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น มุสลิมนิวส์ ทักษิณไทม์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 4 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.68

4.3 เหตุผลในการอ่านหนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน ในการศึกษาเหตุผลในการอ่านหนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่านของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่ง

ออกเป็น 4 เหตุผล คือ เสนอข่าวตรงไปตรงมา ราคาเหมาะสม เสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริง และอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 14

ตาราง 14 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามเหตุผลในการอ่านหนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน และเขตการปกครอง

เหตุผลในการอ่านหนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
เสนอข่าวตรงไปตรงมา	28	19.18	36	15.13	64	16.67
ราคาเหมาะสม	21	14.38	19	7.98	40	10.42
เสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริง	81	55.48	164	68.91	245	63.80
อื่น ๆ	16	10.96	19	7.98	35	9.11
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเพราะเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริงมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 245 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 63.80 รองลงมาคือเสนอข่าวตรงไปตรงมา มีจำนวน 64 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 16.67 และเหตุผลอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น หน้าบันเทิงภาพสวย มีความหลากหลาย มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 35 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.11 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเพราะเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริงมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 81 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 55.48 รองลงมาคือเสนอข่าวตรงไปตรงมา มีจำนวน 28 ซึ่งคิดเป็นค่าร้อยละ 19.18 และเหตุผลอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น มีข่าวต่างประเทศมาก มีข่าวเกี่ยวกับศาสนา มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 16 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.96 ส่วนนอกเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเพราะเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริงมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 164 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 68.91 รองลงมาคือเสนอข่าวตรงไปตรงมา มีจำนวน 36 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.13

และเหตุผลอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น ราคาเหมาะสม และอื่น ๆ เช่น หน้าบันเทิง ภาพสวย อ่านง่าย มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากัน คือมีจำนวน 19 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.98

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ การิม สามารถ¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตะลูนัน และ มุสนีนา เปาะแต² ชาวบ้าน ผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตะลูนัน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้สรุปได้ว่า การที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เพราะเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริง อีกทั้งเป็นหนังสือพิมพ์ที่มี บทความ บทวิจารณ์ และเสนอความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับที่ รอนิง บือราเฮง³ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลบางเก่า และ อาแซ ปะดอมิง⁴ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลทุ่งคล้า ได้กล่าวถึงเหตุผลที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ สรุปได้ว่า นอกจากเป็นหนังสือพิมพ์ที่เสนอ ข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะข่าวที่กำลังอยู่ในความสนใจของประชาชนแล้วยังมี คอลัมน์ข้อคิดต่าง ๆ และมีคอลัมน์เบา ๆ แปลก ๆ

4.4 จำนวนหนังสือพิมพ์ที่อ่าน/วัน ในการศึกษาจำนวนหนังสือพิมพ์ที่อ่าน/วัน ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ข้อ คือ 5 ฉบับขึ้นไป/วัน 4 ฉบับ/วัน 3 ฉบับ/วัน 2 ฉบับ/วัน และ 1 ฉบับ/วัน ผลการศึกษา ปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 15

¹ การิม สามารถ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 61 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลูนัน อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

² มุสนีนา เปาะแต เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ บ้านเลขที่ 121 ตำบลตะลูนัน อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

³ รอนิง บือราเฮง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 25 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

⁴ อาแซ ปะดอมิง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 96 หมู่ที่ 3 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ตาราง 15 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามจำนวนหนังสือพิมพ์ที่อ่าน/วัน และเขตการปกครอง

จำนวน หนังสือพิมพ์ ที่อ่าน/วัน	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
5 ฉบับขึ้นไป/วัน	-	-	2	0.84	2	0.52
4 ฉบับ/วัน	3	2.05	2	0.84	5	1.30
3 ฉบับ/วัน	17	11.64	27	11.34	44	11.46
2 ฉบับ/วัน	46	31.51	100	42.02	146	38.02
1 ฉบับ/วัน	80	54.79	107	44.96	187	48.70
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอ่านหนังสือพิมพ์ 1 ฉบับ/วันมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 187 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.70 รองลงมาคืออ่านหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับ/วัน มีจำนวน 146 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.02 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออ่าน 5 ฉบับขึ้นไป/วัน มีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.52 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ 1 ฉบับ/วันมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 80 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 54.79 รองลงมาคืออ่านหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับ/วัน มีจำนวน 46 คน ซึ่งคิดเป็น 31.51 และปรากฏว่าไม่มีชาวไทยมุสลิมอ่านหนังสือพิมพ์ 5 ฉบับขึ้นไป/วัน ส่วนนอกเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ 1 ฉบับ/วัน มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 107 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 44.96 รองลงมาคืออ่านหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับ/วัน มีจำนวน 100 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.02 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออ่าน 5 ฉบับขึ้นไป/วัน มีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.84

4.5 วิธีหาหนังสือพิมพ์มาอ่าน ในการศึกษาวิธีหาหนังสือพิมพ์มาอ่านของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 วิธี คือ บอกรับเป็นประจำ ซื้อมาอ่าน ยืมคนอื่นอ่าน อ่านตามสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้อ่าน และอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 16

ตาราง 16 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามวิธีหาหนังสือพิมพ์มาอ่าน และเขตการปกครอง

วิธีหาหนังสือพิมพ์ มาอ่าน	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
บอกรับเป็นประจำ	9	6.16	10	4.20	19	4.95
ซื้อมาอ่าน	59	40.41	65	27.31	124	32.29
ยืมคนอื่นอ่าน	17	11.64	22	9.24	39	10.16
อ่านตามสถานที่ ซึ่งจัดไว้ให้อ่าน	58	39.73	134	56.30	192	50.00
อื่น ๆ	3	2.05	7	2.94	10	2.60
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 16 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีวิธีหาหนังสือพิมพ์มาอ่านโดยการอ่านตามสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 192 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือซื้อมาอ่าน มีจำนวน 124 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.29 และวิธีอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น ร้านค้า ที่ทำงาน มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 10 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.60 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครองปรากฏว่าในเขตเทศบาลการซื้อมาอ่านมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 59 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 40.41 รองลงมาคืออ่านตามสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้อ่าน มีจำนวน 58 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39.73 และวิธีอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น ที่ทำงาน มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 3 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.05 ส่วนนอกเขตเทศบาลอ่านตามสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้อ่านมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 134 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 56.30 รองลงมาคือซื้อมาอ่าน มีจำนวน 65 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.31 และวิธีอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น ร้านค้า ที่ทำงาน มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 7 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.94

4.6 วิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ ในการศึกษาวิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 8 วิธี คือ อ่านเฉพาะพาดหัวข่าว อ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดบางเรื่อง อ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดทุกเรื่อง อ่านข่าวและบทความทุกคอลัมน์ อ่านเฉพาะข่าวหรือบทความและรายการโฆษณาที่น่าสนใจ

อ่านเรื่องที่สนใจก่อนแล้วค่อยอ่านเรื่องอื่น อ่านเฉพาะบทความที่ให้ความรู้และบทวิจารณ์
 คู่มือหรือภาพประกอบและอ่านเรื่องที่สนใจเท่านั้น ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียด
 ในตาราง 17

ตาราง 17 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนก
 ตามวิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง

วิธีการอ่าน หนังสือพิมพ์	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
อ่านเฉพาะพาดหัวข่าว	23	15.75	38	15.97	61	15.88
อ่านพาดหัวข่าวและ รายละเอียดเพียงบางเรื่อง	55	37.67	91	38.24	146	38.01
อ่านพาดหัวข่าวและ รายละเอียดทุกเรื่อง	14	9.59	25	10.50	39	10.16
อ่านข่าวและบทความ ทุกคอลัมน์	6	4.11	13	5.46	19	4.95
อ่านเฉพาะข่าวหรือ บทความและรายการ โฆษณาที่น่าสนใจ	10	6.85	7	2.94	17	4.43
อ่านเรื่องที่สนใจก่อน แล้วค่อยอ่านเรื่องอื่น	27	18.49	42	17.65	69	17.97
อ่านเฉพาะบทความที่ ให้ความรู้และบทวิจารณ์	8	5.48	12	5.04	20	5.21
คู่มือหรือภาพ ประกอบและอ่านเรื่อง ที่สนใจเท่านั้น	3	2.05	10	4.20	13	3.39
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีวิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ คือการอ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดเพียงบางเรื่อง มีจำนวนมากที่สุด มีจำนวน 146 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.01 รองลงมาคืออ่านเรื่องที่สนใจก่อนแล้วค่อยอ่านเรื่องอื่น มีจำนวน 69 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.97 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือดูการ์ตูนหรือภาพประกอบและอ่านเรื่องที่สนใจเท่านั้น มีจำนวน 13 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.39 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีวิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ โดยการอ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดเพียงบางเรื่องมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 55 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.67 รองลงมาคืออ่านเรื่องที่สนใจก่อนแล้วค่อยอ่านเรื่องอื่น มีจำนวน 27 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 18.49 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือดูการ์ตูนหรือภาพประกอบและอ่านเรื่องที่สนใจเท่านั้น มีจำนวน 3 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.05 ส่วนนอกเขตเทศบาลอ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดเพียงบางเรื่องมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 91 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.24 รองลงมาคืออ่านเรื่องที่สนใจก่อนแล้วค่อยอ่านเรื่องอื่น มีจำนวน 42 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.65 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออ่านเฉพาะข่าวหรือบทความและรายการโฆษณาที่น่าสนใจ มีจำนวน 7 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.94

4.7 กิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์ ในการศึกษากิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ข้อ คือ จดบันทึกย่อไว้ทุกครั้ง ตัดเรื่องนั้นเก็บไว้ ใช้เป็นหัวข้อสนทนา และอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 18

ตาราง 18 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามกิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง

กิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
จดบันทึกย่อไว้ทุกครั้ง	28	19.18	63	26.47	91	23.70
ตัดเรื่องนั้นเก็บไว้	40	27.40	47	19.75	87	22.66
ใช้เป็นหัวข้อสนทนา	65	44.52	123	51.68	188	48.96
อื่น ๆ	13	8.90	5	2.10	18	4.68
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีกิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์ คือใช้เป็นหัวข้อสนทนา มีจำนวนมากที่สุด มีจำนวน 188 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.96 รองลงมาคือจดบันทึกย่อไว้ทุกครั้ง มีจำนวน 91 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.70 และที่ใช้วิธีอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น จำ คิด มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 18 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.68 เมื่อพิจารณาแยกตามเขต การปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีกิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์คือใช้เป็นหัวข้อ สนทนามีจำนวนมากที่สุด มีจำนวน 65 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 44.52 รองลงมาคือตัดเรื่องนั้น เก็บไว้ มีจำนวน 40 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.40 และที่ใช้วิธีอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น จำ คิด มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 13 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.90 ส่วนนอกเขต เทศบาลใช้เป็นหัวข้อสนทนามีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 123 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 51.68 รองลงมาคือจดบันทึกย่อไว้ทุกครั้ง มีจำนวน 63 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.47 และที่ใช้วิธี อื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น จำ คิด มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 5 คน ซึ่งคิด เป็นร้อยละ 2.10

4.8 ภาษาในการอ่านหนังสือพิมพ์ ในการศึกษาภาษาในการอ่านหนังสือพิมพ์ ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ภาษา คือ ภาษาไทย ภาษามลายูยาวี ภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ และอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏ ดังรายละเอียดในตาราง 19

ตาราง 19 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนก ตามภาษาในการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง

ภาษาในการอ่าน หนังสือพิมพ์	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
ภาษาไทย	139	95.21	232	97.48	371	96.61
ภาษามลายูยาวี	4	2.74	4	1.68	8	2.08
ภาษาอังกฤษ	2	1.37	1	0.42	3	0.78
ภาษาอาหรับ	1	0.68	1	0.42	2	0.52
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 371 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 96.61 รองลงมาคือภาษามลายูยาวิ มีจำนวน 8 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.08 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือภาษาอาหรับ มีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.52 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 139 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 95.21 รองลงมาคือภาษามลายูยาวิ มีจำนวน 4 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.74 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือภาษาอาหรับ มีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.68 ส่วนนอกเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 232 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 97.48 รองลงมาคือภาษามลายูยาวิ มีจำนวน 4 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.68 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ มีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.42

5. ความเชื่อต่อเนื้อหาในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

ในการศึกษาความเชื่อต่อเนื้อหาในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 6 ข้อ คือ เชื่อทั้งหมด เชื่อเกินครึ่ง เชื่อเพียงครึ่งเดียว เชื่อบ้างเล็กน้อย ไม่เชื่อเลย บางครั้งเชื่อบางครั้งไม่เชื่อ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 20

ตาราง 20 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามความเชื่อต่อเนื้อหาในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง

ความเชื่อต่อ เนื้อหา	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
เชื่อทั้งหมด	5	3.42	8	3.36	13	3.39
เชื่อเกินครึ่ง	24	16.44	48	20.17	72	18.75
เชื่อเพียงครึ่งเดียว	30	20.55	57	23.95	87	22.66
เชื่อบ้างเล็กน้อย	33	22.60	43	18.07	76	19.79
ไม่เชื่อเลย	-	-	2	0.84	2	0.52
บางครั้งเชื่อ						
บางครั้งไม่เชื่อ	54	36.99	80	33.61	134	34.90
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความเชื่อต่อเนื้อหาจากการอ่านหนังสือพิมพ์บางครั้งเชื่อบางครั้งไม่เชื่อมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 134 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมาคือเชื่อเพียงครึ่งเดียว มีจำนวน 87 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.66 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือไม่เชื่อเลย มีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.52 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความเชื่อต่อเนื้อหาจากการอ่านหนังสือพิมพ์บางครั้งเชื่อบางครั้งไม่เชื่อมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 54 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 36.99 รองลงมาคือเชื่อบ้างเล็กน้อย มีจำนวน 33 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.60 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือเชื่อทั้งหมด มีจำนวน 5 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.42 ส่วนนอกเขตเทศบาลความเชื่อที่มีต่อหนังสือพิมพ์ที่อ่านบางครั้งเชื่อบางครั้งไม่เชื่อ มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 80 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.61 รองลงมาคือเชื่อเพียงครึ่งเดียว มีจำนวน 57 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.95 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือไม่เชื่อเลย มีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.84

ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

ในการศึกษาความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในประเด็นต่าง ๆ คือ ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทข่าว ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทไม่ใช่ข่าว และความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทโฆษณา ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทข่าว

ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อเนื้อหาประเภทข่าวของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 10 ประเภท คือ ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวการเมืองในประเทศ ข่าวการเมืองต่างประเทศ ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการศึกษา ข่าวกีฬา ข่าวสังคมท้องถิ่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวการเกษตร และข่าวอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ข่าวอุบัติเหตุ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวอุบัติเหตุของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 21

ตาราง 21 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวอุบัติเหตุ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการที่มีต่อข่าวอุบัติเหตุ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	87	59.59	87	36.55	174	45.31
ปานกลาง	49	33.56	113	47.48	162	42.19
น้อย	9	6.16	34	14.29	43	11.20
น้อยที่สุด	1	0.68	4	1.68	5	1.30
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านข่าวอุบัติเหตุมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 174 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.31 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 162 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.19 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 5 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.30 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวอุบัติเหตุมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 87 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 59.59 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 49 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.56 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.68 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวอุบัติเหตุปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 113 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 47.48 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 87 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 36.55 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 4 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.68

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ มีคอดี ยูโซ๊ะ¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงความต้องการอ่านข่าวอุบัติเหตุ สรุปได้ว่า ข่าวอุบัติเหตุเป็นข่าวที่ต้องการอ่านมาก เพราะมนุษย์ทุกคนย่อมสนใจเรื่องใกล้ตัวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เนื่องจากคนเรารู้สึกกลัวว่าเรื่องนั้นจะเกิดขึ้นกับตัวเอง หากรู้รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วจะได้วางมาตรการป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้นกับตัวเอง ถ้าหากว่าเหตุการณ์นั้นเป็นเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจหรือความทุกข์ในทำนองเดียวกัน อับดุลเลาะ เปาะอิ² ครูอาสาสมัครศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสายบุรี ได้กล่าวถึงเหตุผลที่ต้องการอ่านข่าวอุบัติเหตุมากไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า ข่าวอุบัติเหตุเป็นข่าวที่มักเกิดขึ้นประจำวัน มักเป็นข่าวที่ทำให้ตื่นตื่นเร้าอารมณ์ ถูกนำไปพาดหัวใหญ่ในหน้าแรก อีกทั้งมีภาพประกอบเป็นส่วนสำคัญในการจูงใจคนอ่าน จึงเป็นที่นิยมสำหรับผู้อ่านทั่วไป ในขณะที่ สะการียา หะยีจะหลง³ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลบางเก่า กล่าวถึงเรื่องนี้

¹ มีคอดี ยูโซ๊ะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 2/1 ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

² อับดุลเลาะ เปาะอิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

³ สะการียา หะยีจะหลง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 56 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ไว้สรุปได้ว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันมักจะได้รับความสนใจของคนทั่ว ๆ ไป เพราะบางครั้งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจะกระทบกระเทือนต่อคนส่วนมาก

1.2 ข่าวการเมืองในประเทศ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ที่มีต่อข่าวการเมืองในประเทศของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 22

ตาราง 22 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวการเมืองในประเทศ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อข่าวการเมือง ในประเทศ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	48	32.88	111	46.64	159	41.41
ปานกลาง	79	54.11	95	39.92	174	45.31
น้อย	12	8.22	28	11.76	40	10.42
น้อยที่สุด	7	4.79	4	1.68	11	2.86
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านข่าวการเมืองในประเทศอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 174 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.31 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 159 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.41 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 11 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.86 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวการเมืองในประเทศอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 79 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 54.11 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 48 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.88 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 7 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.79 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการมากที่สุด คือมีจำนวน 111 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46.64 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 95 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39.92 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 4 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.68

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ อับดุลการิม กูเยาะ¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุงัน ได้กล่าวถึงความต้องการอ่านข่าวการเมืองในประเทศ สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์จะให้ความรู้ความเข้าใจทางการเมือง โดยการเสนอข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล ให้ความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายและเสรีภาพส่วนบุคคลในด้านต่าง ๆ เป็นต้น ในขณะที่ อับดุลรอแมง กือมอ² นักธุรกิจผู้อาศัยอยู่ในตำบลกะลุงง ได้กล่าวถึงเหตุผลที่ต้องการอ่านข่าวการเมืองในประเทศมาก สรุปได้ว่า การอ่านข่าวการเมืองในประเทศมาก ๆ ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการเมือง การปกครอง เนื่องจากการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประชาชนจำเป็นต้องมีความรู้ ความคิดและการตัดสินใจอย่างถูกต้องในการใช้วิจารณญาณเลือกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้าไปเป็นปากเสียงแทนตนในการปกครองประเทศ เพราะเลือกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มุ่งทำงานเพื่อประเทศชาติเข้าไปปกครองประเทศย่อมเป็นผลดีต่อสังคมและประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ ชุลกีฟลี มะโฮ๊ะ³ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลเตราะบอน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์นับเป็นสื่อมวลชนประเภทเดียวที่มีอิสระมาก เพราะส่วนใหญ่เอกชนเป็นเจ้าของ ดำเนินงาน จึงสามารถเป็นปากเสียงแทนประชาชนในเรื่องต่าง ๆ ทั้งในเรื่องสะท้อนความคิดเห็นของประชาชนให้รัฐบาลได้ทราบ และเป็นสื่อกลางเชื่อมโยงความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ซึ่งหนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่ติดตามเหตุการณ์ เสนอข่าวสาร ให้ข้อมูลและรายละเอียดแก่ประชาชน เพื่อการตัดสินใจและเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่ตรวจตราการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาล โดยหนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนและพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของประชาชนหลาย ๆ ด้าน

¹ อับดุลการิม กูเยาะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 69 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุงัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

² อับดุลรอแมง กือมอ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 68/1 หมู่ที่ 5 ตำบลกะลุงง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2543.

³ ชุลกีฟลี มะโฮ๊ะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 102 หมู่ที่ 7 ตำบลเตราะบอน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.

1.3 ชาวการเมืองต่างประเทศ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ที่มีต่อชาวการเมืองต่างประเทศของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัย ได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 23

ตาราง 23 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อชาวการเมืองต่างประเทศ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อชาวการเมือง ต่างประเทศ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	22	15.07	81	34.03	103	26.82
ปานกลาง	83	56.85	103	43.28	186	48.44
น้อย	33	22.60	38	15.97	71	18.49
น้อยที่สุด	8	5.48	16	6.72	24	6.25
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านข่าวการเมืองต่างประเทศอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 186 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.44 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 103 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.82 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 24 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.25 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวการเมืองต่างประเทศอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 83 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 56.85 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 33 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.60 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 8 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.48 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 103 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.28 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 81 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 34.03 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 16 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.72

1.4 ชาวเศรษฐกิจ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อชาวเศรษฐกิจของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับ

ความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 24

ตาราง 24 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวเศรษฐกิจ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการที่มีต่อข่าวเศรษฐกิจ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	30	20.55	100	42.02	130	33.85
ปานกลาง	81	55.48	89	37.39	170	44.27
น้อย	28	19.18	42	17.65	70	18.23
น้อยที่สุด	7	4.79	7	2.94	14	3.65
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านข่าวเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 170 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 44.27 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 130 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.85 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 14 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.65 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 81 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 55.48 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 30 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.55 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 7 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.79 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการมากที่สุด คือมีจำนวน 100 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.02 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 89 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.39 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 7 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.94

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ ฮารีซา มาลาฮา¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงความต้องการ

¹ ฮารีซา มาลาฮา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 269/3 ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

อ่านข่าวเศรษฐกิจ สรุปได้ว่า เศรษฐกิจมักจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน การอ่านข่าวเศรษฐกิจนับได้ว่าเป็นการเสริมสร้างชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัยได้ เพราะจะนำมาซึ่ง ความรู้ความเข้าใจในสภาพสังคม ตลอดจนสร้างทักษะเฉพาะอย่าง เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพ ทางธุรกิจ ถ้าอ่านข่าวเศรษฐกิจก็จะทำให้รู้ความเคลื่อนไหวในวงการธุรกิจ ทำให้สามารถปรับ และขยายงานให้ทันกับความต้องการของตลาดและราคาสินค้าได้ ในขณะที่ พัฒนา อาแวคาแม่¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลทุ่งคล้า ได้กล่าวถึงเหตุผลที่มีความต้องการอ่านข่าวเศรษฐกิจมาก สรุปได้ว่า ชาวเศรษฐกิจมีส่วนทำให้ทราบถึงเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน รายได้ ค่าครองชีพ เป็นต้น จัดได้ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง ผลประโยชน์และความมั่นคงในการประกอบอาชีพ การอ่านข่าวเศรษฐกิจบ่อย ๆ จะทำให้มี ความรู้สำหรับช่วยเหลือปรับปรุงตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ เจะกียาห์ ยะนา² ชาวบ้านผู้อาศัย อยู่ในตำบลบางเก่า ได้กล่าวถึงเรื่องนี้สรุปได้ว่า ปัจจุบันเศรษฐกิจในประเทศต่าง ๆ มีความ ซับซ้อนมากขึ้นทุกที โดยเฉพาะปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ มีคนว่างงานจำนวนมาก ซึ่งล้วนเป็น ปัญหาใหญ่โตทั้งสิ้น ปัญหาเศรษฐกิจจึงอยู่คู่กับมนุษย์ตลอดเวลา เพราะทรัพยากรที่ใช้ในการ ผลิตสินค้าและบริการมีจำกัด แต่ความต้องการของมนุษย์มีไม่จำกัด ความขาดแคลนจึงเกิดขึ้น ในทุกประเทศทุกสังคม เพราะฉะนั้นข่าวเศรษฐกิจจึงมีประโยชน์กับมนุษย์เพราะจะได้นำความรู้ จากข่าวสารต่าง ๆ ไปปรับปรุงในการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ในสังคม

1.5 ข่าวการศึกษา ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าว การศึกษาของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการ ออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏ ดังรายละเอียดในตาราง 25

¹ พัฒนา อาแวคาแม่ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 99 หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

² เจะกียาห์ ยะนา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 78 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเก่า อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ตาราง 25 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวการศึกษา และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการที่มีต่อข่าวการศึกษา	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	54	36.99	109	45.80	163	42.45
ปานกลาง	61	41.78	91	38.24	152	39.58
น้อย	26	17.81	25	10.50	51	13.28
น้อยที่สุด	5	3.42	13	5.46	18	4.69
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านข่าวการศึกษามีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 163 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.45 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 152 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39.58 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 18 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.69 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คือมีจำนวน 61 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.78 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 54 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 36.99 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 5 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.42 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการมากที่สุด คือมีจำนวน 109 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.80 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 91 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.24 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 13 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.46 คน

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ จันทนา กูรน¹ ข้าราชการผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน กล่าวถึงความต้องการอ่านข่าวการศึกษา สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ให้การศึกษาแก่ประชาชนทางอ้อม จัดเป็นการศึกษาอย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต เพราะเสนอเรื่องราวข่าวสารที่ให้ความรู้ในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะข่าวการศึกษาทำให้ทราบความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ในวงการศึกษ เช่น นโยบายการศึกษา

¹ จันทนา กูรน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, นางน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 90 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอน เรื่องทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาทั้งของไทยและต่างประเทศ ตลอดจนความรู้วิชาการอื่น ๆ ในขณะที่ มะยาลี ตาเยะ¹ ครูสอนศาสนาโรงเรียนเอกชนผู้อาศัยอยู่ในตำบลตะบิ้ง และ อาหะมะ สามเ² เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเตราะบอน ได้กล่าวถึงเหตุผลที่ต้องการอ่านข่าวการศึกษามาก สรุปได้ว่าการอ่านข่าวการศึกษาทำให้มีความรู้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ นอกจากนี้ข่าวการศึกษาทำให้เกิดความคิด เช่น ผลของการค้นคว้าทดลอง ผลการวิจัยต่าง ๆ จะช่วยให้ความคิดเห็นของผู้อ่านกว้างขวางขึ้น บางครั้งอาจนำแนวความคิดหรือผลการวิจัยเหล่านี้มาสร้างฐานะของตนได้

1.6 ข่าวกีฬา ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวกีฬาของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 26

¹ มะยาลี ตาเยะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 100 หมู่ที่ 5 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2543.

² อาหะมะ สามเ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเตราะบอน ตำบลเตราะบอน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.

ตาราง 26 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวกีฬา และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการที่มีต่อข่าวกีฬา	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	63	43.15	95	39.92	158	41.15
ปานกลาง	60	41.10	108	45.38	168	43.75
น้อย	18	12.33	23	9.66	41	10.68
น้อยที่สุด	5	3.42	12	5.04	17	4.43
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านข่าวกีฬาอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 168 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 158 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.15 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 17 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.43 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการมากที่สุด คือมีจำนวน 63 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.15 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 60 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.10 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 5 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.42 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 108 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.38 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 95 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39.92 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 12 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.04

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ อัสซาดา มะมิง¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงความต้องการอ่านข่าวกีฬา สรุปได้ว่า ข่าวกีฬาเป็นข่าวที่ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและสนใจมากเป็นพิเศษมาช้านานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุที่การกีฬาเป็นเรื่องที่สนใจของบุคคลทั่วไปและมีผู้นิยมกันมาก หนังสือพิมพ์หลายฉบับจึงรายงานข่าวเกี่ยวกับการกีฬาและผลการแข่งขันกีฬา

¹ อัสซาดา มะมิง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แนน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 155 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

อยู่เสมอ อีกทั้งในการเสนอข่าวกีฬาที่มักใช้ภาษาในการเขียนข่าวที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ด้วยการใช้อ้อยคำสำนวนแปลก ๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ สะเปออิง คอเลาะ¹ นักธุรกิจผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุงบัน กล่าวถึงเหตุผลที่ชอบอ่านข่าวกีฬามาก สรุปได้ว่า ปัจจุบันหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวกีฬาของไทยมีทั้งรายวันและรายสัปดาห์ จะได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากที่สุด เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ที่ถึงขนาดแยกเนื้อหาเกี่ยวกับกีฬาออกมาต่างหาก โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์สยามกีฬาที่มุ่งเสนอข่าวนันทนาการด้านกีฬาทุกประเภททั้งในประเทศและต่างประเทศที่มีความเคลื่อนไหวอยู่ทุกวัน ซึ่งจะเสนอข่าวกีฬาและข่าวบันเทิงทั้งฉบับ ในขณะที่ มานีเราะะ คือเร๊ะ² ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลกะคูนง ได้กล่าวถึงเรื่องนี้สรุปได้ว่า ข่าวกีฬาเป็นข่าวที่สนองความพอใจทางอารมณ์ให้แก่ผู้อ่านในขณะที่อ่าน โดยเฉพาะเพศชายซึ่งส่วนใหญ่จะมีความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการแข่งขัน การต่อสู้ ชอบความตื่นเต้น โลดโผน แต่ในสังคมชนบทยังต้องมุ่งอยู่กับการประกอบอาชีพการงานตลอดวัน ทำให้ความต้องการอ่านข่าวกีฬาของชาวชนบทมีน้อยกว่าชาวเมืองในเขตเทศบาล

1.7 ข่าวสังคมท้องถิ่น ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวสังคมท้องถิ่นของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 27

¹ สะเปออิง คอเลาะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 102 ตำบลตะลุงบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

² มานีเราะะ คือเร๊ะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 30 หมู่ที่ 8 ตำบลกะคูนง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2543.

ตาราง 27 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวสังคมท้องถิ่น และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อข่าวสังคม ท้องถิ่น	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	35	23.97	78	32.77	113	29.43
ปานกลาง	72	49.32	105	44.12	177	46.09
น้อย	34	23.29	50	21.01	84	21.88
น้อยที่สุด	5	3.42	5	2.10	10	2.60
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 27 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านข่าวสังคมท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 177 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46.09 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 113 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.43 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 10 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.60 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 72 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.32 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 35 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.97 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 5 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.42 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 105 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 78 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.77 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 5 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.10

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ มะกรี มูดอ¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงความต้องการอ่านข่าวสังคมท้องถิ่น สรุปได้ว่า ข่าวสังคมท้องถิ่นมักจะพิมพ์แยกในหน้าต่างหากไม่ปะปนกับคอลัมน์อื่น ๆ ซึ่งมักจะได้รับความนิยมสูงมากในปัจจุบันนี้ เพราะเกิดขึ้นเพื่อสนองตอบธรรมชาติ ความอยากรู้ อยากรูเห็นของมนุษย์ ยิ่งเป็นเรื่องที่ไม่พึงเปิดเผยก็ยิ่งมีคนอยากรูมากขึ้น เรื่อง

¹ มะกรี มูดอ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 22 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

ส่วนมากจะเกี่ยวกับบุคคลในสังคมท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก จะเสนอเกร็ดข่าวเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับความเป็นไปของบุคคลในสังคมท้องถิ่น และบางครั้งกลายเป็นแหล่งให้ทั้งข้อเท็จจริงหรือข่าวลือสำคัญ ๆ ที่มีผลกระทบต่อสังคมไปด้วย ในทำนองเดียวกัน อัมรี เจะโชะ¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลปะเสยะวอ และ ฮาบินะ ยะโกะ² ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลบือระ ได้กล่าวถึงเหตุผลในการอ่านข่าวสังคมท้องถิ่นไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า เป็นข่าวที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจเหมาะสำหรับผู้อ่านทุกระดับ ซึ่งรายงานความเคลื่อนไหวของท้องถิ่นและเสนอเรื่องราวของท้องถิ่นในรายละเอียดและลึกซึ้งกว่าข่าวอื่น ๆ

1.8 ข่าวอาชญากรรม ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวอาชญากรรมของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 28

ตาราง 28 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวอาชญากรรม และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการที่มีต่อข่าวอาชญากรรม	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	44	30.14	75	31.51	119	30.99
ปานกลาง	62	42.47	86	36.13	148	38.54
น้อย	33	22.60	64	26.89	97	25.26
น้อยที่สุด	7	4.79	13	5.46	20	5.21
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

¹ อัมรี เจะโชะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 70 หมู่ที่ 4 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

² ฮาบินะ ยะโกะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 20 หมู่ที่ 2 ตำบลบือระ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ตาราง 28 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านข่าวอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 148 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.54 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 119 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.99 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 20 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.21 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 62 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.47 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 44 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.14 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 7 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.79 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 86 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 36.13 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 75 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 31.51 คน และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 13 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.46

1.9 ข่าวการเกษตร ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวการเกษตรของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดใน 29

ตาราง 29 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อข่าวการเกษตร และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการที่มีต่อข่าวการเกษตร	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	21	14.38	66	27.73	87	22.66
ปานกลาง	81	55.48	92	38.66	173	45.05
น้อย	30	20.55	63	26.47	93	24.22
น้อยที่สุด	14	9.59	17	7.14	31	8.07
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 29 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านข่าวการเกษตรอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมี

จำนวน 173 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.05 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 93 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.22 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 31 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.07 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการในระดับปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 81 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 55.48 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 30 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.55 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 14 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.59 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 92 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.66 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 66 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.73 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 17 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.14

1.10 ชาวอื่น ๆ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อชาวอื่น ๆ ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 30

ตาราง 30 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อชาวอื่น ๆ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการที่มีต่อชาวอื่น ๆ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	-	-	14	82.35	14	82.35
ปานกลาง	-	-	3	17.65	3	17.65
น้อย	-	-	-	-	-	-
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 30 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อพิจารณาการแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลไม่มีชาวไทยมุสลิมต้องการอ่านข่าวอื่น ๆ ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น ข่าวศาสนา มีจำนวนมากที่สุด 14 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 82.35 และมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือมีจำนวน 3 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.65

2. ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทไม่ใช่ว่า

ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อเนื้อหาประเภทไม่ใช่ว่าของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ บทบรรณาธิการ บทความต่าง ๆ คอลัมน์ต่าง ๆ และบทวิจารณ์ต่าง ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 บทบรรณาธิการ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทบรรณาธิการของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 31

ตาราง 31 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อบทบรรณาธิการ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
บทบรรณาธิการ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	9	6.16	26	10.92	35	9.11
ปานกลาง	72	49.32	103	43.28	175	45.57
น้อย	47	32.19	83	34.87	130	33.85
น้อยที่สุด	18	12.33	26	10.92	44	11.46
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 31 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านบทบรรณาธิการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 175 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.57 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 130 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.85 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออยู่ในระดับมาก มีจำนวน 35 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.11 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 72 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.32 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 4 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.19 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออยู่ใน

ระดับมาก มีจำนวน 9 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.16 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 103 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.28 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 83 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 34.87 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือในระดับต้องการมากและต้องการน้อยที่สุด มีจำนวน 26 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.92

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่อาปาน เจะซือนิ¹ นักเรียนในเขตเทศบาลตำบลตะลุงบัน และ การิมะห์ เปาและ² ชาวบ้านในเขตเทศบาลตำบลตะลุงบัน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้สรุปได้ว่า บทบรรณาธิการจะได้รับความสนใจจากผู้อ่านน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับคอลัมน์ในหน้าอื่น ๆ ของหนังสือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านส่วนมากจัดได้ว่าเป็นผู้อ่านที่มีคุณภาพ เป็นบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคมหรือชุมชนตนเองโดยตรงสูง ในทำนองเดียวกัน ซิเมาะ แวกือจิ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลบางเก่า ได้กล่าวถึงเรื่องนี้สรุปได้ว่า บทบรรณาธิการมีส่วนทำให้ผู้อ่านประหยัดเวลาในการอ่านข่าวและแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพราะผู้เขียนบทบรรณาธิการได้ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมและชี้ประเด็นปัญหาของข่าวที่มีผลกระทบต่อส่วนรวมไว้ชัดเจนมากที่สุด โดยผู้อ่านไม่จำเป็นต้องแสวงหาจากที่อื่น บทบรรณาธิการจึงเปรียบเสมือนผู้นำทางความคิดที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้อ่าน อย่างไรก็ตามแม้มีผู้อ่านน้อย บทบรรณาธิการน้อย แต่ก็ปรากฏว่าในจำนวนผู้อ่านบทบรรณาธิการเหล่านี้มักจะเป็นบุคคลที่มีบทบาทและอิทธิพลในสังคมไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง เช่น ข้าราชการ นักการเมือง เป็นต้น ซึ่งจัดได้ว่าเป็นกลุ่มผู้นำทางสังคมก็ว่าได้

2.2 บทความต่าง ๆ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทความต่าง ๆ ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 32

¹ อาปาน เจะซือนิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 5/1 ตำบลตะลุงบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

² การิมะห์ เปาและ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 54 ตำบลตะลุงบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

³ ซิเมาะ แวกือจิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ตาราง 32 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อบทความต่าง ๆ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการที่มีต่อบทความต่าง ๆ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	22	15.07	58	24.37	80	20.83
ปานกลาง	73	50.00	115	48.32	188	48.96
น้อย	41	28.08	53	22.27	94	24.48
น้อยที่สุด	10	6.85	12	5.04	22	5.73
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 32 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านบทความต่าง ๆ ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 188 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.96 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 94 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.48 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 22 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.73 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 73 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 41 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.08 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 10 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.85 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 115 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.32 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 58 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.37 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 12 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.04

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ อานีชา เจ๊ะอามะ¹ ชาวบ้านผู้อยู่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงความต้องการอ่านบทความต่าง ๆ สรุปได้ว่า บทความต่าง ๆ ส่วนมากจะเป็นข้อเขียนที่ส่งเข้ามาโดยผู้อ่าน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ซึ่งกำลังเป็นข่าวหรือเป็นประเด็นที่สมควรให้ความรู้กับผู้อ่าน เช่น บทความเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท

¹ อานีชา เจ๊ะอามะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แนน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 72 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น นับได้ว่าเป็นคอลัมน์ลักษณะพิเศษที่ให้ความรู้แก่ประชาชนโดยตรง ทำนองเดียวกัน อติศักดิ์ เจะเลาะ¹ ชาวบ้านผู้อยู่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลตะลุม്പัน ได้กล่าวถึงเหตุผลในการอ่านบทความ สรุปได้ว่า บทความต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ จะให้ความรู้ ให้การศึกษาเกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา การเมือง การปกครอง การแพทย์ การเกษตร คหกรรมศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ รอฮานี กายา² นักธุรกิจผู้อาศัยอยู่ในตำบลละหาร ได้กล่าวถึงเรื่องดังกล่าวสรุปได้ว่า บทความต่าง ๆ ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้กว้างขวางขึ้น บางเรื่องอาจช่วยเสริมสร้างและเพิ่มพูนความรู้ในวิชาชีพต่าง ๆ ให้กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้อ่านเป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเป็นไปของการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีอีกด้วย

2.3 คอลัมน์ต่าง ๆ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อคอลัมน์ต่าง ๆ ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 33

¹ อติศักดิ์ เจะเลาะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แฉ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 21 ตำบลตะลุม്പัน อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2543.

² รอฮานี กายา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แฉ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 35/2 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2543.

ตาราง 33 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อคอลลัมน์ต่าง ๆ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อคอลลัมน์ต่าง ๆ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	30	20.55	70	29.41	100	26.04
ปานกลาง	76	52.05	113	47.48	189	49.22
น้อย	31	21.23	40	16.81	71	18.49
น้อยที่สุด	9	6.16	15	6.30	24	6.25
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 33 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านคอลลัมน์ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 189 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.22 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 100 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.04 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 24 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.25 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 76 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 52.05 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 31 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21.23 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 9 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.16 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 113 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 47.48 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 70 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.41 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 15 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.30

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ คอลีเปาะ ดันพานิช¹ นักธุรกิจในพื้นที่ตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงความต้องการอ่านคอลลัมน์ต่าง ๆ สรุปได้ว่า คอลลัมน์ต่าง ๆ ในหน้าหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จะเป็นข้อเขียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวและเหตุการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะคอลลัมน์ประจำได้เพิ่มความสำคัญมากขึ้นตามลำดับ เนื่องจากผู้อ่านต้องการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ จากบุคคลหลายฝ่าย

¹ คอลีเปาะ ดันพานิช เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แนน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 7 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2543.

นอกเหนือจากการอ่านข่าวสารต่าง ๆ แล้ว หนังสือพิมพ์จึงเปรียบเสมือนเวทีแสดงทัศนะ แลกเปลี่ยนทั้งจากผู้อ่าน ผู้สื่อข่าว คอลัมน์นิสต์ คอลัมน์ต่าง ๆ จึงทำหน้าที่ให้คำอธิบาย เบื้องหลังเหตุการณ์ ซึ่งผลกระทบของเหตุการณ์ต่อสังคม สามารถเป็นแหล่งความรู้ประกอบการ วิจัยแนวโน้มของเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคนได้เป็นอย่างดี ในทำนองเดียวกัน สุชานา คือราแม่¹ อาสาสมัครรัฐธรรมนูญผู้อาศัยอยู่ในตำบลบือระ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกัน สรุปได้ว่า คอลัมน์ต่าง ๆ จัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งในการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้เขียนแต่ละคนว่าจะมีลีลาและเป้าหมายแนวคิดของแต่ละคนอันเป็นเอกลักษณ์ ประจำตัว

2.4 บทวิจารณ์ต่าง ๆ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทวิจารณ์ต่าง ๆ ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับ ความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษา ปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 34

ตาราง 34 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อบทวิจารณ์ต่าง ๆ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
บทวิจารณ์ต่าง ๆ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	33	22.60	58	24.37	91	23.70
ปานกลาง	63	43.15	122	51.26	185	48.18
น้อย	43	29.45	43	18.07	86	22.40
น้อยที่สุด	7	4.79	15	6.30	22	5.73
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 34 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการอ่านบทวิจารณ์ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมี

¹ สุชานา คือราแม่ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แนน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 20 หมู่ที่ 3 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

จำนวน 185 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.18 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 91 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.70 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 22 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.73 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการในระดับปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 63 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.15 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 43 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.45 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือมีจำนวน 7 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.79 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 122 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 51.26 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 58 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.37 คน และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 15 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.30

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ นิมาะ สุกี¹ ครูสอนโรงเรียนเอกชนในเขตเทศบาลตำบลตะลุง และ ขวัญตา หะแวสลาเม็ง² อาสาสมัครรัฐธรรมนูญในเขตเทศบาลตำบลตะลุง ได้กล่าวถึงความต้องการอ่านบทวิจารณ์ต่าง ๆ สรุปได้ว่า ปัจจุบันบทวิจารณ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่กระทำอยู่ในหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับ ซึ่งการวิจารณ์ก็เปรียบเสมือนการรายงานข่าวประเภทหนึ่งที่น่าให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ พร้อมกับแสดงทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เพื่อประกอบความรู้เป็นแนวทางแก่ผู้อ่านด้วย ในทำนองเดียวกัน ปะคอ ยูโซ³ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลตะลุง และ มะรอซือดี คือระ⁴ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบลกะลุง ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกัน สรุปได้ว่า งานที่นำมาวิพากษ์วิจารณ์อยู่ในหนังสือพิมพ์มีหลายประเภทด้วยกัน เช่น หนังสือดนตรี ละคร ภาพยนตร์ ภาพเขียน และวรรณคดี เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ชาวไทยมุสลิมไม่ค่อยสนใจ

¹ นิมาะ สุกี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 43 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

² ขวัญตา หะแวสลาเม็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 70 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

³ ปะคอ ยูโซ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 34 หมู่ที่ 2 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2543.

⁴ มะรอซือดี คือระ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 96 หมู่ที่ 8 ตำบลกะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2543.

3. ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทโฆษณา

ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อเนื้อหาประเภทโฆษณาของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ โฆษณاب้านจัดสรร โฆษณาซื้อขายรถ โฆษณาเสื้อผ้า โฆษณาอาหารและเครื่องดื่ม โฆษณาสินค้าต่าง ๆ และโฆษณาอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 โฆษณاب้านจัดสรร ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณاب้านจัดสรรของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 35

ตาราง 35 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อโฆษณاب้านจัดสรร และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อโฆษณา บ้านจัดสรร	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	20	13.70	39	16.39	59	15.36
ปานกลาง	46	31.51	69	28.99	115	29.95
น้อย	49	33.56	83	34.87	132	34.38
น้อยที่สุด	31	21.23	47	19.75	78	20.31
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 35 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมความต้องการที่มีต่อโฆษณاب้านจัดสรรอยู่ในระดับน้อยมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 132 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 34.38 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 115 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.95 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือระดับความต้องการมาก มีจำนวน 59 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.36 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลความต้องการที่มีต่อโฆษณاب้านจัดสรรอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 49 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.56 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 46 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 31.51 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ระดับความต้องการมาก มีจำนวน 20 คน ซึ่งคิดเป็น

ร้อยละ 13.70 ส่วนนอกเขตเทศบาลความต้องการระดับน้อยมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 83 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 34.87 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 69 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.99 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือระดับความต้องการมาก มีจำนวน 39 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 16.39

3.2 โฆษณาซื้อขายรถ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาซื้อขายรถของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 36

ตาราง 36 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อโฆษณาซื้อขายรถ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อโฆษณา ซื้อขายรถ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	19	13.01	36	15.13	55	14.32
ปานกลาง	40	27.40	82	34.45	122	31.77
น้อย	58	39.73	43	18.07	101	26.30
น้อยที่สุด	29	19.86	77	32.35	106	27.60
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 36 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมความต้องการที่มีต่อโฆษณาซื้อขายรถอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 122 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 31.77 รองลงมาคือระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 106 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.60 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือระดับมาก มีจำนวน 55 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.32 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการระดับน้อยมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 58 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39.73 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 40 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.40 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือความต้องการระดับมาก มีจำนวน 19 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.01 ส่วนนอกเขตเทศบาลความต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 82 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 34.45

รองลงมาคือระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 77 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.35 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือความต้องการระดับมาก มีจำนวน 36 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.13

3.3 โฆษณาเสื้อผ้า ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาเสื้อผ้าของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 37

ตาราง 37 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อโฆษณาเสื้อผ้า และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อโฆษณาเสื้อผ้า	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	12	8.22	39	16.39	51	13.28
ปานกลาง	60	41.10	94	39.50	154	40.10
น้อย	51	34.93	77	32.35	128	33.33
น้อยที่สุด	23	15.75	28	11.76	51	13.28
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 37 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมความต้องการที่มีต่อโฆษณาเสื้อผ้าอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 154 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 40.10 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 128 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.33 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือระดับมากและระดับน้อยที่สุด มีจำนวน 51 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.28 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลความต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 60 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.10 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 51 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 34.93 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือระดับมาก มีจำนวน 12 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.22 ส่วนนอกเขตเทศบาลความต้องการระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 94 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 77 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.35 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 28 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.76

3.4 โฆษณาอาหารและเครื่องดื่ม ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาอาหารและเครื่องดื่มของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 38

ตาราง 38 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อโฆษณาอาหารและเครื่องดื่ม และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อโฆษณา	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
อาหารและเครื่องดื่ม	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	25	17.12	46	19.33	71	18.49
ปานกลาง	61	41.78	99	41.60	160	41.67
น้อย	46	31.51	68	28.57	114	29.69
น้อยที่สุด	14	9.59	25	10.50	39	10.15
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 38 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมความต้องการที่มีต่อโฆษณาอาหารและเครื่องดื่มอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 160 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.67 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 114 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.69 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 39 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.15 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลมีความต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 61 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.78 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 46 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 31.51 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 14 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.59 ส่วนนอกเขตเทศบาลความต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 99 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 68 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.57 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 25 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.50

3.5 โฆษณาสินค้าต่าง ๆ ในการศึกษาความต้องการจากการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งระดับ

ความต้องการออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 39

ตาราง 39 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับความต้องการที่มีต่อโฆษณาสินค้าต่าง ๆ และเขตการปกครอง

ระดับความต้องการ ที่มีต่อโฆษณา สินค้าต่าง ๆ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	29	19.86	62	26.05	91	23.70
ปานกลาง	67	45.89	107	44.96	174	45.31
น้อย	36	24.66	54	22.69	90	23.44
น้อยที่สุด	14	9.59	15	6.30	29	7.55
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 39 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมความต้องการที่มีต่อโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 174 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.31 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 91 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.70 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 29 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.55 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 67 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.89 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 36 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.66 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 14 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.59 ส่วนนอกเขตเทศบาลความต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 107 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 44.96 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 62 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.05 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 15 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.30

ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

ในการศึกษาผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยมุ่งศึกษา 2 ประเด็น คือ ผลกระทบในด้านดี และผลกระทบในด้านไม่ดี ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลกระทบในด้านดี

ในการศึกษาผลกระทบในด้านดีจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น ระดับผลกระทบ ด้านผลกระทบ การนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ระดับผลกระทบ ในการศึกษาระดับผลกระทบจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 40

ตาราง 40 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามระดับผลกระทบ และเขตการปกครอง

ระดับผลกระทบ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
มาก	35	23.97	62	26.05	97	25.26
ปานกลาง	62	42.47	103	43.28	165	42.97
น้อย	38	26.03	40	16.81	78	20.31
น้อยที่สุด	11	7.53	33	13.86	44	11.46
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 40 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมคิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์มีส่วนทำให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคมอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 165 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.97 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 97 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.26 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 44 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.46 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลผลกระทบอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 62 คน ซึ่งคิดเป็น

ร้อยละ 42.47 รองลงมาคือระดับน้อย มีจำนวน 38 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.03 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 11 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.53 ส่วนนอกเขตเทศบาล ผลกระทบอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 103 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.28 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 62 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.05 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 33 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.86

1.2 ผลกระทบด้านต่าง ๆ ในการศึกษาผลกระทบด้านต่าง ๆ ของชาวไทยมุสลิม ในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น ความคิดและความรู้ การครองชีพ เข้าใจชีวิตและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น ได้รับความเพลิดเพลิน ไม่ลืมหงี่หนังสือ เปลี่ยนแปลงสังคม และด้านอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 41

ตาราง 41 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามผลกระทบด้านต่าง ๆ และเขตการปกครอง

ผลกระทบ ด้านต่าง ๆ	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ		
ความคิดและความรู้	98	67.12	143	60.08	241	62.76
การครองชีพ	15	10.27	8	3.36	23	5.99
เข้าใจชีวิตและเข้าใจ ผู้อื่นมากขึ้น	14	9.59	38	15.97	52	13.54
ได้รับความเพลิดเพลิน	6	4.12	18	7.56	24	6.25
ไม่ลืมหงี่หนังสือ	5	3.42	17	7.14	22	5.73
เปลี่ยนแปลงสังคม	7	4.79	14	5.88	21	5.47
อื่น ๆ	1	0.68	-	-	1	0.26
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 41 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมคิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคมในด้านความคิดและความรู้มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 241 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 62.76 รองลงมาคือ เข้าใจชีวิตและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น มีจำนวน 52 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.54 และในด้านอื่น ๆ

ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.26 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาล ผลกระทบในด้านความคิดและความรู้มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 98 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 67.12 รองลงมาคือด้านการครองชีพ มีจำนวน 15 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.27 และในด้านอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.68 ส่วนนอกเขตเทศบาลผลกระทบในด้านความคิดและความรู้มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 143 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 60.08 รองลงมาคือเข้าใจชีวิตและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น มีจำนวน 38 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.97 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 143 คน คือในด้านการครองชีพ มีจำนวน 8 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.36

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ อาฮะมะ คาโอะ¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน และ นิเปาะ คอเกาะ² ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า สภาพสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ด้านการเมือง การคมนาคม เศรษฐกิจ เป็นต้น ดังนั้นการอ่านหนังสือพิมพ์จึงเป็นการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม อันจะทำให้เกิดความคิดและความรู้ เพื่อให้สามารถปรับตัวได้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จึงจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในทำนองเดียวกัน โลลา อาเตอะอายุ³ นักศึกษาผู้อาศัยอยู่ในตำบลมะนังดาลำ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า การอ่านหนังสือพิมพ์จะทำให้ทราบข่าวความเป็นไปของบ้านเมือง ทำให้ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ และสิ่งที่รู้จากหนังสือพิมพ์นั้นเป็นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความรู้และความคิด มีความสามารถและทักษะที่จะนำไปใช้ปรับปรุง

¹ อาฮะมะ คาโอะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 46 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

² นิเปาะ คอเกาะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 46 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

³ โลลา อาเตอะอายุ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 61 หมู่ที่ 5 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

มาตรฐานของชีวิตให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ แขนะ สะมุเต็ง¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในตำบล บือระ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สรุปได้ว่า ข่าวสารที่ได้รับจากการอ่านหนังสือพิมพ์ นอกจาก ช่วยให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง ทันทต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วการได้รับข่าวสารความรู้เพิ่มเติม เป็นการพัฒนาความรู้สึกรู้จักคิดได้เป็นอย่างดี สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ความเป็นไปของการดำเนินชีวิตในสังคมได้

1.3 การนำไปใช้ประโยชน์ ในการศึกษาการนำไปใช้ประโยชน์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น เพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพ ใช้เป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น ใช้ประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เป็นการพักผ่อนหรือคลายเครียด และอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 42

¹ แขนะ สะมุเต็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, นางน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 88 หมู่ที่ 1 ตำบลบือระ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ตาราง 42 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามการนำไปใช้ประโยชน์ และเขตการปกครอง

การนำไปใช้ประโยชน์	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
เพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพ	85	58.22	143	60.08	228	59.38
ใช้เป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น	28	19.18	48	20.17	76	19.79
ใช้ประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ	18	12.33	15	6.30	33	8.59
เป็นการพักผ่อนหรือคลายเครียด	14	9.59	32	13.45	46	11.98
อื่น ๆ	1	0.68	-	-	1	0.26
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 42 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมคิดว่าได้นำข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไปใช้ประโยชน์ในด้านการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะวิชาชีพมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 228 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 59.38 รองลงมาคือใช้เป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น มีจำนวน 76 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.79 และในด้านอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น แก้ปัญหา มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.26 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 85 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 58.22 รองลงมาคือใช้เป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น มีจำนวน 28 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.18 และในด้านอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น แก้ปัญหา มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.68 ส่วนนอกเขตเทศบาลการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 143 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 60.08 รองลงมาคือใช้เป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น มีจำนวน 48 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ

20.17 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือใช้ประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ มีจำนวน 15 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.30

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ ยะโกะ มะลิ¹ ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุงบับ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จะให้ความรู้แก่ผู้อ่าน บทความบทวิจารณ์ให้ประโยชน์มากในด้าน ความคิดริเริ่ม สารคดีช่วยเสริมความรู้ให้กว้างขวาง การโฆษณาทำให้รู้จักสินค้าและช่วยในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า ในทำนองเดียวกัน กอชะรี เจ๊ะเต็ง² ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล ตำบลตะลุงบับ กล่าวถึงประโยชน์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ให้ข่าวสาร ความรู้ที่เป็นประโยชน์สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ทำให้เป็นคนทัน ต่อเหตุการณ์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ และการดำเนินชีวิตในสังคมได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ สุดิ เทรี³ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2 ตำบลเตราะบอน และ มาหะมะ มะสาแม⁴ เกษตรกร ผู้อาศัยอยู่ในตำบลตะบึง ได้กล่าวถึงเรื่องนี้สรุปได้ว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้ได้ รับความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพ ปรับปรุงตนเองให้มี ความรู้ทันกับเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงของโลก

1.4 ความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์ ในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์ ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ ต่อท่านและสังคม เป็นสิ่งที่จำเป็นในยุคสังคมข่าวสารในปัจจุบัน ไม่มีประโยชน์ต่อท่านและ สังคม และเป็นสิ่งที่จำเป็นน้อยกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ

¹ ยะโกะ มะลิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 38 ตำบลตะลุงบับ อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2543.

² กอชะรี เจ๊ะเต็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 4/5 ตำบลตะลุงบับ อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2543.

³ สุดิ เทรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ทำการ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 2 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.

⁴ มาหะมะ มะสาแม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 12 หมู่ที่ 5 ตำบลตะบึง อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2543.

ตาราง 43 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์ และเขตการปกครอง

ความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล			
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
เป็นสิ่งที่มีประโยชน์						
ต่อต้านและสังคม	91	62.33	119	50.00	210	54.69
เป็นสิ่งที่ไม่เป็นในยุค						
สังคมข่าวสารในปัจจุบัน	49	33.56	106	44.54	155	40.36
ไม่มีประโยชน์ต่อต้านและสังคม	4	2.74	6	2.52	10	2.60
เป็นสิ่งที่ไม่เป็นน้อยกว่า						
สื่อชนิดอื่น ๆ	2	1.37	7	2.94	9	2.34
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 43 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์ คือเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 210 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 54.69 รองลงมาคือเป็นสิ่งที่ไม่เป็นในยุคสังคมข่าวสารในปัจจุบัน มีจำนวน 155 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 40.36 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่เป็นน้อยกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ มีจำนวน 9 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.34 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลคิดว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 91 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 62.33 รองลงมาคือเป็นสิ่งที่ไม่เป็นในยุคสังคมข่าวสารในปัจจุบัน มีจำนวน 49 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.56 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่เป็นน้อยกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ มีจำนวน 2 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.37 ส่วนนอกเขตเทศบาลคิดว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 119 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือเป็นสิ่งที่ไม่เป็นในยุคสังคมข่าวสารในปัจจุบัน มีจำนวน 106 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 44.54 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือไม่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม มีจำนวน 6 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.52

2. ผลกระทบในด้านไม่ดี

ในการศึกษาผลกระทบในด้านไม่ดีจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น ผลเสียต่อผู้อ่านและสังคม และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลเสียในระบบนำเสนอข่าวสาร ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ผลเสียต่อผู้อ่านและสังคม ในการศึกษาผลเสียต่อผู้อ่านและสังคมจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ เกิดทัศนคติในทางที่ไม่ดี เกิดความกังวลใจ เสนอข่าวบิดเบือนความจริง ทำให้ภาษาวิบัติ สร้างความแตกแยก ทำลายศีลธรรมอันดีงามของสังคม และอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 44

ตาราง 44 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามผลเสียต่อผู้อ่านและสังคม และเขตการปกครอง

ผลเสียต่อผู้อ่าน และสังคม	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ		
เกิดทัศนคติในทางที่ ไม่ดี	29	19.86	79	33.19	108	28.13
เกิดความกังวลใจ	30	20.55	35	14.71	65	16.93
เสนอข่าวบิดเบือน ความจริง	56	38.36	85	35.71	141	36.72
ทำให้ภาษาวิบัติ	5	3.42	8	3.36	13	3.39
สร้างความแตกแยก	10	6.85	11	4.62	21	5.47
ทำลายศีลธรรมอันดีงาม ของสังคม	16	10.96	19	7.98	35	9.11
อื่น ๆ	-		1	0.42	1	0.25
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 44 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมคิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลเสียต่อผู้อ่านและสังคมในด้านการเสนอข่าวบิดเบือน

ความจริงมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 141 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 36.72 รองลงมาคือ เกิดทัศนคติในทางที่ไม่ดี มีจำนวน 108 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.13 และในด้านอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น เข้าใจผิด มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.25 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่าในเขตเทศบาลคิดว่าหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลเสียในด้านการเสนอข่าวบิดเบือนความจริงมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 56 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.36 รองลงมาคือเกิดความกังวลใจ มีจำนวน 30 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.55 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือทำให้ภาษาวิบัติ มีจำนวน 5 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 3.42 ส่วนนอกเขตเทศบาลคิดว่าทำให้เกิดผลเสียในด้านการเสนอข่าวบิดเบือนความจริงมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 85 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือเกิดทัศนคติในทางที่ไม่ดี มีจำนวน 79 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.19 และในด้านอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น เข้าใจผิด มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.42

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ อุษา คือระ¹ บัณฑิตอาสาในเขตเทศบาลตำบลตะลุง ได้กล่าวถึงหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลเสียต่อผู้อ่านและสังคม สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ควรที่จะทบทวนภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของตนต่อสังคมและประเทศชาติ ควรมีหน้าที่สร้างสรรค์อุดมคติและค่านิยมที่พึงประสงค์ให้แก่สังคม ควรระมัดระวังที่จะไม่ลงข่าวบิดเบือนความจริงหรือคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไป โดยขาดการตรวจตราอย่างรอบคอบ อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือเป็นการให้ความรู้ผิด ๆ ในทำนองเดียวกัน อนุกุล อาแวปุเตะ² ทนายความผู้อาศัยอยู่ในตำบลตะลุง ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า การเสนอข่าวบิดเบือนความจริงหรือการจงใจพาดหัวข่าวเกินกว่าความเป็นจริงของหนังสือพิมพ์หลายฉบับในปัจจุบันเพื่อหวังขยายตลาดในการจำหน่ายหนังสือพิมพ์ให้เพิ่มมากขึ้น ใช้ภาษาไม่สุภาพหรือภาษาวิบัติ หรือจัดคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง และแสดงภาพที่เกือบเข้าลักษณะอนาจาร เพื่อเป็นสิ่งชักจูงใจให้ผู้อ่านหันมาสนใจหนังสือพิมพ์ของตน โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดตามมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อ่านที่เป็นเด็กหรือเยาวชนซึ่งยังขาดวิจารณญาณในการพิจารณาไตร่ตรองที่ดี เนื่องจากความรุนแรง ข้อความ

¹ อุษา คือระ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 37 ตำบลตะลุง อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2543.

² อนุกุล อาแวปุเตะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 23 หมู่ที่ 5 ตำบลตะลุง อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2543.

รูปภาพที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ทุกวันนี้ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องอาชญากรรม การข่มขืนทางเพศ เป็นต้น การเสนอข่าวหรือให้เด็กได้พบเห็นความรุนแรงบ่อย ๆ อาจมีผลทำให้มาตรฐานทางจริยธรรมและพฤติกรรมของเด็กลดต่ำไปด้วย เด็กและเยาวชนจะรู้สึกเขินช้ำและเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเท่านั้น

2.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลเสียในระบบนำเสนอข่าวสาร ในการศึกษาข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลเสียในระบบนำเสนอข่าวสาร ผู้วิจัยได้สอบถามความต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุงในด้านต่าง ๆ ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 8 ด้าน คือ การใช้ภาษาให้ถูกหลักไวยากรณ์ เสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ถูกต้องและเป็นจริง เสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก การเสนอข่าว บทความ บทวิจารณ์ แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีความรับผิดชอบและเคารพสิทธิส่วนบุคคล ผู้เขียนที่มีความรู้และมีประสบการณ์ งดภาพที่สื่อไปในทางลามกอนาจาร ทำลายศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี และอื่น ๆ ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 45

ตาราง 45 จำนวนและค่าร้อยละของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำแนกตามข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลเสียในระบบนำเสนอข่าวสาร และเขตการปกครอง

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลเสียในระบบ นำเสนอข่าวสาร	เขตการปกครอง				รวม	
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		จำนวน(คน)	ค่าร้อยละ
การใช้ภาษาให้ถูก						
หลักไวยากรณ์	16	10.96	27	11.34	43	11.20
เสนอข่าวรวดเร็วทันต่อ						
เหตุการณ์ ถูกต้อง						
และเป็นความจริง	84	57.53	15	6.30	99	25.78
เสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก	14	9.59	130	54.62	144	37.50
ควรเสนอข่าว บทความ						
บทวิจารณ์ แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์	13	8.90	26	10.92	39	10.16
มีความรับผิดชอบและ						
เคารพสิทธิส่วนบุคคล	7	4.79	10	4.20	17	4.43
ผู้เขียนที่มีความรู้และมีประสบการณ์	3	2.05	6	2.52	9	2.34
งดภาพที่ส่งไปในทาง						
ลามกอนาจาร ทำลาย						
ศีลธรรมและ						
วัฒนธรรมอันดี	9	6.16	23	9.66	32	8.33
อื่น ๆ	-		1	0.42	1	0.26
รวม	146	100.00	238	100.00	384	100.00

ตาราง 45 แสดงให้เห็นว่า ชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุงในด้านการเสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 144 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาคือเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริง มีจำนวน 99 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.78 และในด้านอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น วางตัวเป็นกลางมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.26 เมื่อพิจารณาแยกตามเขตการปกครอง ปรากฏว่า ในเขตเทศบาลต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุงในด้านการเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นจริงมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 84 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 57.53 รองลงมาคือการใช้ภาษาให้ถูกหลักไวยากรณ์ มีจำนวน 16 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.96 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือต้องการผู้เขียนที่มีความรู้และมีประสบการณ์ มีจำนวน 3 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.05 ส่วนนอกเขตเทศบาลต้องการให้เสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 130 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 54.62 รองลงมาคือการใช้ภาษาให้ถูกหลักไวยากรณ์ มีจำนวน 27 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.34 และในด้านอื่น ๆ ที่ชาวไทยมุสลิมระบุ เช่น วางตัวเป็นกลาง มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.42

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังที่ 'ไซตง อารง'¹ ข้าราชการผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงผลเสียในระบบนำเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ควรมีการปรับปรุงในด้านการเสนอข่าวที่รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นจริงให้มากที่สุด ซึ่งจะเป็นการช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวาง ความคิดทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศได้เป็นอย่างดีให้กับประชาชน ในทำนองเดียวกัน อนันต์ ดอโรสะ² ชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตะลุบัน ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ควรปรับปรุงในด้านการเสนอข่าว ไม่ควรพาดหัวข่าวให้ตื่นตื่นเกินความเป็นจริง ลดข่าวอาชญากรรมให้น้อยลง เสนอข่าวจริงรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ และควรงคภาพที่สื่อไปในทางลามกอนาจาร ทำลายศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี ในด้านภาษาควรปรับปรุงการใช้ภาษาให้

¹ ไซตง อารง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 45 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

² อนันต์ ดอโรสะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 146-150 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ ยูโษะ สาระ¹ ครูสอนศาสนาโรงเรียนเอกชนในตำบลแป้น ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ควรระมัดระวังในการเสนอข่าวอันอาจโน้มน้าวใจไปในทางที่ก่อให้เกิดความรุนแรงหรือความริ้วรานได้ง่าย เช่น ปัญหาความแตกแยกทางความคิด ความเป็นปฏิปักษ์ทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี ที่หนังสือพิมพ์ควรถือเป็นหน้าที่ที่จะช่วยจัดให้หมดไปมิใช่ช่วยให้เรื้อรังหรือเลวร้ายยิ่งขึ้น ในทำนองเดียวกัน อับดุลราฮ์มาด สماعيل² บัณฑิตอาสาผู้อาศัยอยู่ในตำบลตะบิ้ง ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้สอดคล้องกันสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ควรเสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก ไม่เป็นเครื่องมือของบุคคลหรือพรรคการเมืองใด ควรเสนอข่าว บทความ บทวิจารณ์ และแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน มีความรับผิดชอบและเคารพสิทธิส่วนบุคคล และใช้ผู้เขียนที่มีความรู้และมีประสบการณ์

¹ ยูโษะ สาระ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 33 หมู่ที่ 4 ตำบลแป้น อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2543.

² อับดุลราฮ์มาด สماعيل เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 92 หมู่ที่ 3 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2543.

บทที่ 4

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

การศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ในประเด็นต่อไปนี้

1. สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์
2. ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์
3. ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามใน 11 ตำบลของอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี ได้แก่ ตำบลเตราะบอน ตำบลตะบิ้ง ตำบลปะเสยะวอ ตำบลมะนังดาลำ ตำบลเป้น ตำบลละหาร ตำบลกะดุนง ตำบลบางเก่า ตำบลบือระ ตำบลทุ่งคล้า และเทศบาลตำบลตะลุบัน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี โดยจำแนกประเด็นศึกษาดังต่อไปนี้

2.1 สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะศึกษาตามสภาพดังต่อไปนี้

- 2.1.1 สถานที่ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์
- 2.1.2 ระยะเวลาและช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์
- 2.1.3 ความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

2.1.4 พฤติกรรมในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

2.1.5 ความเชื่อต่อเนื้อหาในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

2.2 ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะศึกษาตามความต้องการดังต่อไปนี้

2.2.1 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทข่าว

2.2.2 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทไม่ใช่ข่าว

2.2.3 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทโฆษณา

2.3 ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะศึกษาผลกระทบดังต่อไปนี้

2.3.1 ผลกระทบในด้านดี

2.3.2 ผลกระทบในด้านไม่ดี

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ขั้นสำรวจและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยการสำรวจและศึกษาเอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาจากแหล่งเอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเขียนเค้าโครงการวิจัยและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า และเพื่อนำไปสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามในพื้นที่ศึกษาด้วยวิธีสัมภาษณ์ และสังเกต โดยใช้แนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะใช้วิธีการบันทึกลงในแถบบันทึกเสียงและ/หรือจดบันทึกตามความเหมาะสม ส่วนการสังเกตผู้วิจัยจะใช้วิธีจดบันทึก ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้บอกข้อมูลไว้ดังนี้คือ กลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มผู้นำท้องถิ่น กลุ่มบุคคลทั่วไป ซึ่งได้มาโดยใช้ตารางสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน¹ (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน จากประชากร 3 กลุ่ม โดยแบ่งตามเขตการปกครองออกเป็นในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล แล้วสุ่มตัวอย่างจากประชาชนแต่ละกลุ่มตามสัดส่วนโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ดังรายละเอียดกลุ่มตัวอย่างในภาคผนวก ก

¹ Krejcie and Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Journal of Education and Psychological Measurement. 30 : 608, 1970.

3. ขั้นตอนจัดทำกับข้อมูล โดยจะดำเนินการตามลำดับดังนี้

3.1 นำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึก และถอดข้อความจากแถบบันทึกเสียงมาสรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา ตามขอบเขตด้านเนื้อหาที่กำหนดไว้

3.2 นำข้อมูลตามข้อ 3.1 มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และเก็บข้อมูลเสริมให้สมบูรณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้ในขอบเขตด้านเนื้อหา

3.3 นำข้อมูลทั้งหมด มาวิเคราะห์ตามขอบเขตด้านเนื้อหา

4. ขึ้นเสนอผลการศึกษาค้นคว้า เสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ โดยมีตารางประกอบ

สรุปผล

การศึกษารับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุที่มากที่สุดคือ 19-30 ปี มีสถานภาพสมรสเป็นโสดมีจำนวนมากที่สุด ระดับการศึกษาสายสามัญระดับประถมศึกษาตอนต้นมีจำนวนมากที่สุด ส่วนระดับการศึกษาสายศาสนาที่โรงเรียนปอเนาะประมาณ 1-5 ปี มีจำนวนมากที่สุด มีอาชีพรับจ้างมากที่สุด และมีรายได้/เดือนต่ำกว่า 2,500 บาท มีจำนวนมากที่สุด ผลการศึกษาสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

1.1 สถานที่ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ โดยภาพรวมชาวไทยมุสลิมอ่านหนังสือพิมพ์ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมากที่สุด คือร้อยละ 41.15 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านตนเองมากที่สุด คือร้อยละ 41.10 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมอ่านหนังสือพิมพ์ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมากที่สุด คือร้อยละ 50.00

1.2 ระยะเวลาและช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

1.2.1 ระยะเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมใช้ระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่เกิน 30 นาทีมีมากที่สุด คือร้อยละ 43.23 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลใช้ระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่เกิน 30 นาทีมีมากที่สุด คือร้อยละ 43.84 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมใช้ระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่เกิน 30 นาทีมีมากที่สุด คือร้อยละ 42.86

1.2.3 ช่วงเวลาที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ชาวไทยมุสลิม โดยภาพรวมเวลา 12.00 น. - 13.00 น. เป็นช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ ร้อยละ 24.48 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ช่วงเวลา 06.00 น. - 08.00 น. มากที่สุด คือร้อยละ 22.60 ส่วนนอกเขตเทศบาล ชาวไทยมุสลิมอ่านหนังสือพิมพ์ช่วงเวลา 12.00 น. - 13.00 น. มากที่สุด คือร้อยละ 26.89

1.3 ความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ชาวไทยมุสลิม โดยภาพรวมอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด คือร้อยละ 78.65 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด คือร้อยละ 79.45 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด คือร้อยละ 78.15

1.4 พฤติกรรมในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

1.4.1 ลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ที่ไม่แน่นอนมากที่สุด คือร้อยละ 35.94 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ที่ไม่แน่นอนมากที่สุด คือร้อยละ 35.62 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ที่ไม่แน่นอนมากที่สุด คือร้อยละ 36.13

1.4.2 หนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด คือร้อยละ 51.30 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด คือร้อยละ 43.15 ส่วนนอกเขตเทศบาล ชาวไทยมุสลิมสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด คือร้อยละ 56.30

1.4.3 เหตุผลที่ชาวไทยมุสลิมสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ โดยภาพรวม ชาวไทยมุสลิมสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเพราะเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริงมีมากที่สุด คือร้อยละ 63.80 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเพราะเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริงมากที่สุด คือร้อยละ 55.48 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเพราะเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริงมากที่สุด คือร้อยละ 68.91

1.4.4 จำนวนหนังสือพิมพ์ที่อ่าน/วัน ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมอ่านหนังสือพิมพ์ 1 ฉบับ/วัน มากที่สุด คือร้อยละ 48.70 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า

ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ 1 ฉบับ/วัน มากที่สุด คือร้อยละ 54.79 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมอ่านหนังสือพิมพ์ 1 ฉบับ/วัน มากที่สุด คือร้อยละ 44.96

1.4.5 วิธีหาหนังสือพิมพ์มาอ่าน ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีวิธีหาหนังสือพิมพ์มาอ่านโดยการอ่านตามสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้อ่านมากที่สุด คือร้อยละ 50.00 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีวิธีหาหนังสือพิมพ์มาอ่านโดยการซื้อ มาอ่านมากที่สุด คือร้อยละ 40.41 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีวิธีหาหนังสือพิมพ์ มาอ่านโดยการอ่านตามสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้อ่านมากที่สุด คือร้อยละ 56.30

1.4.6 วิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีวิธีการอ่านหนังสือพิมพ์โดยการอ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดเพียงบางเรื่องมากที่สุด คือร้อยละ 38.01 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีวิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ โดยการอ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดเพียงบางเรื่องมากที่สุด คือร้อยละ 37.67 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีวิธีการอ่านหนังสือพิมพ์โดยการอ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดเพียง บางเรื่องมากที่สุด คือร้อยละ 38.24

1.4.7 กิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีกิจกรรม หลังการอ่านหนังสือพิมพ์ คือใช้เป็นหัวข้อสนทนามากที่สุด คือร้อยละ 48.96 เมื่อจำแนก ตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีกิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์ คือใช้เป็นหัวข้อสนทนามากที่สุด คือร้อยละ 44.52 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมี กิจกรรมหลังการอ่านหนังสือพิมพ์ คือใช้เป็นหัวข้อสนทนามากที่สุด คือร้อยละ 51.68

1.4.8 ภาษาในการอ่านหนังสือพิมพ์ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมอ่าน หนังสือพิมพ์ภาษาไทยมากที่สุด คือร้อยละ 96.61 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยมากที่สุด คือร้อยละ 95.21 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยมากที่สุด คือร้อยละ 97.48

1.5 ความเชื่อต่อเนื้อหาในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ชาวไทยมุสลิม โดยภาพรวมมีความเชื่อต่อเนื้อหาจากการอ่านหนังสือพิมพ์บางครั้งเชื่อบางครั้งไม่เชื่อมากที่สุด คือร้อยละ 34.90 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาล มีความเชื่อต่อเนื้อหาจากการอ่านหนังสือพิมพ์บางครั้งเชื่อบางครั้งไม่เชื่อมากที่สุด คือร้อยละ 36.99 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความเชื่อต่อเนื้อหาจากการอ่านหนังสือพิมพ์บางครั้ง เชื่อบางครั้งไม่เชื่อมากที่สุด คือร้อยละ 33.61

2.1.6 ข่าวกีฬา ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวกีฬาในระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 43.75 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครอง พบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวกีฬาในระดับมากที่สุด มีมากที่สุด คือร้อยละ 43.15 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวกีฬาในระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 45.38

2.1.7 ข่าวสังคมท้องถิ่น ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวสังคมท้องถิ่นระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 46.09 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวสังคมท้องถิ่นระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 49.32 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวสังคมท้องถิ่นระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 44.12

2.1.8 ข่าวอาชญากรรม ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวอาชญากรรมระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 38.54 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวอาชญากรรมระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 42.47 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวอาชญากรรมระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 36.13

2.1.9 ข่าวการเกษตร ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวการเกษตรระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 45.05 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวการเกษตรระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 55.48 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อข่าวการเกษตรระดับปานกลางมีมากที่สุด คือร้อยละ 33.66

2.1.10 ข่าวอื่น ๆ เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลไม่มีความต้องการอ่านข่าวอื่น ๆ ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านข่าวอื่น ๆ เช่น ข่าวศาสนา อยู่ในระดับมากที่สุด คือร้อยละ 82.35

2.2 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทไม่ใช่ข่าว

2.2.1 บทบรรณาธิการ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทบรรณาธิการระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 45.57 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อ

บทบรรณาธิการระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 49.32 ส่วนนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทบรรณาธิการระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 43.28

2.2.2 บทความต่าง ๆ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทความต่าง ๆ ระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 48.96 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทความต่าง ๆ ระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 50.00 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทความต่าง ๆ ระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 48.32

2.2.3 คอลัมน์ต่าง ๆ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อคอลัมน์ต่าง ๆ ระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 49.22 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อคอลัมน์ต่าง ๆ ระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 52.05 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อคอลัมน์ต่าง ๆ ระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 47.48

2.2.4 บทวิจารณ์ต่าง ๆ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทวิจารณ์ต่าง ๆ ระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 48.18 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทวิจารณ์ต่าง ๆ ระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 43.15 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อบทวิจารณ์ต่าง ๆ ระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 51.26

2.3 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทโฆษณา

2.3.1 โฆษณاب้านจัดสรร ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณاب้านจัดสรรระดับน้อย มีมากที่สุด คือร้อยละ 34.38 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณاب้านจัดสรรระดับน้อย มีมากที่สุด คือร้อยละ 33.56 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณاب้านจัดสรรระดับน้อย มีมากที่สุด คือร้อยละ 34.87

2.3.2 โฆษณาซื้อขายรถ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาซื้อขายรถระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 31.77 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์

ที่มีต่อโฆษณาซื้อขายระดับน้อยมากที่สุด คือร้อยละ 39.73 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาซื้อขายระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 34.45

2.3.3 โฆษณาเสื้อผ้า ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาเสื้อผ้าระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 40.10 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาเสื้อผ้าระดับปานกลาง คือร้อยละ 41.10 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีระดับความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาเสื้อผ้าระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 39.50

2.3.4 โฆษณาอาหารและเครื่องคั้ม ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาอาหารและเครื่องคั้มระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 41.67 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาอาหารและเครื่องคั้มระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 41.78 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาอาหารและเครื่องคั้มระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 41.60

2.3.5 โฆษณาสินค้าต่าง ๆ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 45.31 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 45.89 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 44.96

3. ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

3.1 ผลกระทบในด้านดี

3.1.1 ระดับผลกระทบ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมคิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคมระดับปานกลาง มีมากที่สุด คือร้อยละ 42.97 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลคิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคมระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 42.47 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมคิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคมระดับปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ 43.28

3.1.2 ผลกระทบด้านต่าง ๆ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมคิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคมในด้านความคิดและความรู้มากที่สุด คือร้อยละ 62.76 เมื่อจำแนกตามการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลคิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลกระทบในด้านความคิดและความรู้มากที่สุด คือร้อยละ 67.12 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมคิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลกระทบด้านความคิดและความรู้มากที่สุด คือร้อยละ 60.08

3.1.3 การนำไปใช้ประโยชน์ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมคิดว่าได้นำข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไปใช้ประโยชน์ในด้านการเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพระดับมาก มีมากที่สุด คือร้อยละ 59.38 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลคิดว่าการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพ มีมากที่สุด คือร้อยละ 58.22 ส่วนนอกเขตเทศบาลคิดว่าการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพ มีมากที่สุด คือร้อยละ 60.08

3.1.4 ความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์ ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์คือ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมระดับมาก มีมากที่สุด คือร้อยละ 54.69 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลคิดว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมากที่สุด คือร้อยละ 62.33 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมคิดว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมากที่สุด คือร้อยละ 50.00

3.2 ผลกระทบในด้านไม่ดี

3.2.1 ผลเสียต่อผู้อ่านและสังคม ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมคิดว่าหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลเสียต่อผู้อ่านและสังคมในด้านการเสนอข่าวบิดเบือนความจริงระดับมาก มีมากที่สุด คือร้อยละ 36.72 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลคิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลเสียในด้านการเสนอข่าวบิดเบือนความจริงมากที่สุด คือร้อยละ 38.36 ส่วนนอกเขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมคิดว่าหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลเสียในด้านการเสนอข่าวบิดเบือนความจริงมีมากที่สุด คือร้อยละ 35.71

3.2.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลเสียในระบบนำเสนอข่าวสาร ชาวไทยมุสลิมโดยภาพรวมมีความต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุงในด้านต่าง ๆ คือ ในด้านการเสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกระดับมาก มีมากที่สุด คือร้อยละ 37.50 เมื่อจำแนกตามเขตการปกครองพบว่า ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุงในด้านการเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริงมากที่สุด คือร้อยละ 57.53 ส่วนนอก

เขตเทศบาลชาวไทยมุสลิมต้องการให้เสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกมากที่สุด คือร้อยละ 54.62

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอ สายบุรี จังหวัดปัตตานี ในประเด็น สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ และผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งผลจากการศึกษาในแต่ละประเด็นมีเรื่องที่น่าสนใจและนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ผลจากการศึกษาผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีสภาพการรับรู้ข่าวสารที่สำคัญ 3 ประการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 สถานที่และวิธีหาหนังสือพิมพ์มาอ่าน ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาล ซื้อหนังสือพิมพ์มาอ่านที่บ้านตนเอง ในขณะที่ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลอ่านหนังสือพิมพ์ ตามสถานซึ่งจัดไว้ให้อ่าน คือที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่น นี้ผู้วิจัยมีความคิดว่า เกิดจากปัจจัยดังต่อไปนี้

1.1.1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ซึ่งพื้นที่บางส่วนเป็นที่ราบ ริมทะเล ประกอบกับสภาพทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นเมืองเก่า การประกอบอาชีพและรายได้ ของชาวไทยมุสลิมจึงแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน คือชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีอาชีพ ด้านการประมง มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีประมาณ 21,200 บาท และมีอาชีพด้านการค้าขาย ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีประมาณ 74,818 บาท ในขณะที่ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาล ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ด้านการปศุสัตว์และด้านการประมงในบางตำบลที่อยู่ติดชายทะเล มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีประมาณ 15,377 บาท จะเห็นได้ว่ารายได้ของชาวไทยมุสลิมใน เขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีความแตกต่างกันอย่างมาก จึงทำให้ชาวไทยมุสลิมในเขต เทศบาลมีความสามารถในการหาซื้อหนังสือพิมพ์มาอ่านเองที่บ้าน ได้มากกว่าชาวไทยมุสลิม นอกเขตเทศบาลซึ่งมีรายได้น้อย

1.1.2 ปัจจัยด้านการคมนาคม เกิดจากการคมนาคมระหว่างตำบลหมู่บ้านไม่ สะดวก โดยเฉพาะในฤดูฝนถนนไม่ได้มาตรฐาน ทำให้การสัญจรไปมาและการขนส่งผลผลิต ออกสู่ตลาดไม่สะดวก อีกทั้งไม่มีร้านจำหน่ายหนังสือพิมพ์ในหมู่บ้านทุกตำบล จึงทำให้ชาว ไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีปัญหาและอุปสรรคในการหาซื้อหนังสือพิมพ์มาอ่าน ในขณะที่ ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความสะดวกสบายทุกอย่าง เนื่องจากมีร้านจำหน่ายหนังสือพิมพ์

ในเขตเทศบาล จำนวน 3 ร้าน ซึ่งสามารถบอกรับเป็นสมาชิกประจำและทางร้านบริการจัดส่งให้อ่านถึงบ้าน หรืออาจหาซื้ออ่านได้เองตลอดเวลาตามที่ต้องการ เป็นต้น

1.1.3 ปัจจัยด้านการบริการจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เนื่องจากศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอสาขบุรี ได้ปรับปรุงการจัดส่งหนังสือพิมพ์เป็นแบบ Mapping ซึ่งเป็นนโยบายของกรมการศึกษาออกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ โดยการจัดจ้างชาวบ้านให้จัดส่งหนังสือพิมพ์ถึงที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านจำนวน 40 ที่ เป็นประจำทุกวัน ส่วนที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านอีกจำนวน 20 ที่ ซึ่งอยู่ใกล้กับศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอสาขบุรี คณะกรรมการที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ผลัดเปลี่ยนกันมารับหนังสือพิมพ์ ไปส่งยังที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านของตนเองเป็นประจำทุกวันเช่นกัน นอกจากนี้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านทั้ง 60 ที่ ของอำเภอสาขบุรี ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีจากการประเมินของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดปัตตานี และที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านทุ่งเค็ด ตำบลปะเสยะวอ ก็เคยได้รับรางวัลดีเด่นประจำปี 2540 ของจังหวัดปัตตานี ด้วยเหตุนี้เองที่ผู้วิจัยมีความคิดว่าทำให้ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านกันเป็นส่วนมาก

1.2 ความมุ่งหมายในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ผลการศึกษาปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีความมุ่งหมายในการอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อให้ความรู้ทันต่อเหตุการณ์บ้านเมืองมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือพิมพ์ช่วยให้มีความรู้กว้างขวางทันเหตุการณ์บ้านเมือง และให้รายละเอียดเกี่ยวกับข่าวมากกว่าสื่อมวลชนอื่น ๆ ดังเช่น วิทยุและโทรทัศน์ แม้ว่าจะเป็นสื่อสำคัญในการให้ข้อมูลต่าง ๆ แต่ก็ไม่ละเอียดมากนัก ประกอบกับรายการวิทยุและโทรทัศน์ มิได้มุ่งส่งเสริมความรู้หรือให้การศึกษาแก่ประชาชนเท่าที่ควร แต่จะมุ่งไปในด้านความบันเทิงมากกว่า นอกจากนี้การใช้ประโยชน์จากสถานีวิทยุและโทรทัศน์ยังไม่มีประสิทธิภาพ มีรายการที่ไร้สาระเป็นจำนวนมาก บางแห่งก็มุ่งเพื่อการค้ามากเกินไป อีกทั้งรัฐยังขาดนโยบายที่แน่นอนในการใช้วิทยุโทรทัศน์ให้เป็นประโยชน์ หนังสือพิมพ์จึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ชาวไทยมุสลิมได้เรียนรู้วิชาการต่าง ๆ ทำให้เกิดสติปัญญาความคิด และทัศนคติที่ถูกต้องช่วยให้ได้ศึกษาเล่าเรียนอยู่ตลอดชีวิต เนื่องจากในบรรดาสื่อมวลชนด้วยกันทุกชนิด หนังสือพิมพ์จัดเป็นสื่อมวลชนเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่สามารถดำเนินการในทางเสาะแสวงหาและเสนอข่าวสารที่มีความสำคัญต่อประชาชนได้อย่างครบถ้วนในลักษณะที่สื่อมวลชนชนิดอื่นไม่สามารถที่จะทำได้ ทั้งนี้เพราะหนังสือพิมพ์มีสถานะเป็นประหนึ่งสถาบันสาธารณะภายใต้การดำเนินการของเอกชนอันเป็นลักษณะที่มีความเป็นสื่อของประชาชนสามารถเป็นปากเสียงแทนประชาชนได้มากกว่าสื่ออื่น ๆ

1.3 ความเชื่อต่อเนื้อหาในการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ผลการศึกษาปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล บางครั้งเชื่อและบางครั้งไม่เชื่อต่อเนื้อหาที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ อันแสดงให้เห็นถึงควมมีวิจารณญาณในการอ่านของชาวไทยมุสลิม ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนจากการที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านทั้ง 60 ที่ ของอำเภอสาวยบุรี ชาวไทยมุสลิมเลือกหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงมานาน เสนอข่าวได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ มีคอลัมน์ข้อคิดต่าง ๆ อีกทั้งยังมีคอลัมน์เบา ๆ ที่สอดคล้องกับรสนิยมของคนส่วนใหญ่ และหนังสือพิมพ์มติชนซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพไว้ประจำที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน อันเป็นคุณลักษณะที่โดดเด่นของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสาวยบุรี เนื่องจากการรู้จักเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ที่ให้ความบันเทิง มีคุณค่าและเป็นประโยชน์จะเป็นการยกระดับจิตใจ ความประพฤติ และวัฒนธรรมของผู้อ่านให้สูงขึ้น

2. ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ผลจากการศึกษาผู้วิจัยมีความเห็นดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทข่าว ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดว่ามีลักษณะเด่นดังต่อไปนี้

2.1.1 ข่าวอุบัติเหตุ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวอุบัติเหตุระดับมาก ในขณะที่ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวอุบัติเหตุระดับปานกลาง การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เนื่องจากข่าวอุบัติเหตุเป็นข่าวที่มักจะได้รับ ความสนใจจากผู้อ่านโดยทั่วไป เพราะสิ่งที่ผู้อ่านส่วนใหญ่ต้องการจะทราบ คือผู้บาดเจ็บเป็นใครและค่าเสียหายมากน้อยเพียงไรจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้ทำการป้องกันหรือเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อที่จะไม่ให้อุบัติเหตุหรือสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นได้อีก การที่ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลต้องการอ่านข่าวอุบัติเหตุมาก เพราะได้พบเห็นอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อยครั้งจึงมีความตื่นตัวค่อนข้างสูง ในขณะที่ชนบทนอกเขตเทศบาลอุบัติเหตุ เช่น รถชน ไฟไหม้ เป็นต้นไม่ค่อยมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น จึงทำให้ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวอุบัติเหตุน้อยกว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาล

2.1.2 ข่าวการเมืองในประเทศ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวการเมืองในประเทศระดับปานกลาง ในขณะที่ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวการเมืองในประเทศอยู่ในระดับมาก การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เนื่องจากชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีความตื่นตัวทางการเมืองสูงกว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาล เพราะทุกวันนี้คนทุกคนต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการเมืองย่อมมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพของ

ประชาชนเป็นอย่างมาก ปัจจุบันหนังสือพิมพ์จึงมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองแก่ประชาชนในด้านต่าง ๆ รวมทั้งมีหน้าที่ในการรายงานให้ประชาชนได้รับทราบถึงความเป็นไปหรือการทำงานของรัฐบาลในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนกรณีการรวมตัวของชาวบ้านในการต่อต้านคัดค้านการสร้างเขื่อนสายบุรี ในปี พ.ศ. 2535 – 2536 จนกระทั่งรัฐบาลสั่งระงับโครงการสร้างเขื่อนสายบุรี

2.1.3 ข่าวเศรษฐกิจ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวเศรษฐกิจระดับปานกลาง ในขณะที่ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลกลับมีความต้องการอ่านข่าวเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก เพราะปัจจุบันสภาวะเศรษฐกิจและการลงทุนของประเทศไทยก้าวหน้ากว่าที่เคยเป็นมาอย่างมาก ประชาชนจึงให้ความสนใจเกี่ยวกับข่าวสารด้านเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ทำให้ข่าวเศรษฐกิจได้รับความสนใจจากประชาชนเพิ่มขึ้น เนื่องจากประชาชนต้องการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาวะเศรษฐกิจระดับชาติและระดับโลกเป็นอย่างดี เพราะสิ่งเหล่านี้จะไปมีอิทธิพลต่อธุรกิจ ท้องถิ่น อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และแรงงานในประเทศ ปัญหาคนว่างงาน เงินเฟ้อ ผลิตผลทางเกษตรกรรมตกต่ำ ผลเสียหายที่มีต่อเกษตรกรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนด และมีอิทธิพลโดยตรงต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนนั้น ๆ ผู้อ่านข่าวเศรษฐกิจโดยทั่วไปจึงมักต้องการรู้ว่าทำไมสิ่งเหล่านั้นจึงเกิดขึ้น และมีความหมายหรือผลกระทบต่อเขาอย่างไรบ้าง

2.1.4 ข่าวการศึกษา ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวการศึกษาระดับปานกลาง ในขณะที่ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวการศึกษาระดับมาก การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เนื่องจากความตื่นตัวทางด้านการศึกษาของชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีมากกว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาล เพราะในปัจจุบันนี้อาจกล่าวได้ว่าแวดวงการศึกษาของประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างมากมาย การสนใจอ่านเนื้อหาเกี่ยวกับข่าวการศึกษาในหนังสือพิมพ์ จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ในวงการศึกษ เช่น นโยบายการศึกษา เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอน เรื่องทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาทั้งของไทยและต่างประเทศ ตลอดจนความรู้ทางวิชาการอื่น ๆ อันจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาวิชาชีพ

2.1.5 ข่าวกีฬา ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวกีฬาระดับมาก ส่วนชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวกีฬาระดับปานกลาง การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เนื่องจากลักษณะการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันของชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาล ซึ่งประกอบอาชีพค้าขายเป็นส่วนมาก ส่วนชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลซึ่งจัดเป็นสังคมเกษตรประกอบอาชีพเกษตรกรรม ที่ต้องมีภาระงานประจำ

จึงไม่ค่อยมีโอกาสได้เล่นกีฬาและสนใจข่าวการกีฬามากนัก ทั้ง ๆ ที่ข่าวกีฬาทุกประเภทจัดได้ว่ามักจะได้รับความสนใจจากผู้อ่านทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับ

2.1.6 ข่าวอื่น ๆ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลไม่มีความต้องการอ่านข่าวอื่น ๆ ในขณะที่ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวอื่น ๆ เช่น ข่าวเกี่ยวกับศาสนา อยู่ในระดับมาก การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เนื่องจากหนังสือพิมพ์มีข่าวสารในด้านต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมความรอบรู้และมีคอลัมน์เพื่อความบันเทิงหลายด้าน ซึ่งเรื่องราวดังกล่าวจะมีทั้งเรื่องภายในประเทศและต่างประเทศซึ่งเกิดขึ้นทุกวัน เพียงพอต่อความต้องการและความสนใจของชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาล ส่วนการที่ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านข่าวอื่น ๆ เช่น ข่าวเกี่ยวกับศาสนาอยู่ในระดับมากนั้นเนื่องจากชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลยังคงยึดมั่นอย่างเหนียวแน่นในเรื่องของความเชื่อและประเพณีทางศาสนาอย่างเคร่งครัด อันแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของศาสนาอิสลามที่มีเหนือจิตสำนึกและวิถีชีวิตของชาวไทยมุสลิม ซึ่งมีส่วนผูกพันกันอย่างใกล้ชิดกับหลักปฏิบัติทางศาสนาอย่างแยกไม่ออก เพราะศาสนาจะเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตของชาวไทยมุสลิมไว้ทุกแง่มุม

2.2 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทไม่ใช่ข่าวซึ่งผู้วิจัยมีความคิดว่ามีลักษณะเด่นดังต่อไปนี้

2.2.1 บทบรรณาธิการ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความต้องการอ่านบทบรรณาธิการอยู่ในระดับปานกลาง การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เนื่องจาก พื้นฐานการอ่านหนังสือพิมพ์ บทบาทและสถานภาพของชาวไทยมุสลิม เช่น พื้นฐานทางครอบครัว เพศ การศึกษา สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการทำงาน ซึ่งจัดได้ว่ามีอิทธิพลอย่างมากต่อการอ่านบทบรรณาธิการของแต่ละบุคคล เพราะบทบรรณาธิการทำหน้าที่ในการให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นบทหน้าที่แสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่เป็นจุดยืนที่แท้จริงของหนังสือพิมพ์ ซึ่งเปรียบเสมือนกระจกสะท้อนให้ผู้อ่านได้ทราบแนวคิด หรือนโยบายของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อปัญหาใดปัญหาหนึ่ง โดยทั่วไปแล้วหนังสือพิมพ์ทุกฉบับมักจะให้ความสำคัญกับบทบรรณาธิการเป็นพิเศษ ทั้งในแง่ของการให้เนื้อที่มากสำหรับลงบทบรรณาธิการ การใช้ตัวอักษรพิมพ์ขนาดพิเศษแตกต่างจากเนื้อหาอื่น ๆ และมักเป็นข้อเขียนที่มีอิทธิพลต่อผู้อ่านในด้านของความรู้สึนึกคิด ทศนคติ ความเชื่อถือ รวมทั้งสามารถสร้างประชามติในเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้

2.2.2 บทความต่าง ๆ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความต้องการอ่านบทความต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เนื่องจากการเสนอบทความต่าง ๆ ของหนังสือพิมพ์อาจเป็นเรื่องที่ชาวไทย

มุสลิมไม่สนใจหรือไถ่ตัว และไม่เห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของบทความนั้น ๆ ทั้ง ๆ ที่บทความจัดได้ว่าเป็นงานเขียนที่หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพจะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ โดยการให้เนื้อที่การเสนอบทความมาก และมุ่งเสนอความรู้ ความคิดเห็น หรือความเพ็ดเพลิน โดยอาศัยข้อเท็จจริงที่มีสาระและหลักฐานที่น่าเชื่อถือ เนื่องจากการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น บางครั้งข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ที่น่าเสนออาจยังไม่ละเอียดเท่าที่ควร เพราะการเสนอข่าวจำเป็นต้องดำเนินการอย่างรีบเร่ง เพราะฉะนั้นการเสนอข่าวสารเพิ่มเติมในเชิงบทความจึงเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ดีกว่าการเสนอข่าว ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อผู้อ่านในด้านเชาวน์ปัญญา ความคิดเห็น ทักษะคติ ความเชื่อ ฯลฯ จึงกล่าวได้ว่าบทความมีความสำคัญต่อผู้อ่านทางด้านความรู้สึกลึกซึ้งคิด ยกระดับความรู้ของผู้อ่าน ตลอดจนประสามติใด ๆ อีกด้วย

2.2.3 คอลัมน์ต่าง ๆ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความต้องการอ่านคอลัมน์ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นฐานการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิม และอาจเป็นเพราะคอลัมน์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์เป็นเรื่องที่ชาวไทยมุสลิมไม่สนใจ ทั้ง ๆ ที่คอลัมน์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย เพราะนอกจากจะให้ข่าวสารและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นอย่างตรงไปตรงมาแล้ว หนังสือพิมพ์ยังได้สนองความต้องการของผู้อ่านโดยการเสนอคอลัมน์ประเภทต่าง ๆ ทั้งคอลัมน์แบบประจำและไม่ประจำ ที่หนังสือพิมพ์ให้โอกาสทั้งผู้อ่านและผู้เขียนคอลัมน์ได้แสดงความคิดเห็นของตนแลกเปลี่ยนทักษะ ความรู้และความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ กัน คอลัมน์ต่าง ๆ จึงจัดได้ว่าเป็นบทความแสดงความคิดเห็น ที่มีบทบาทและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อผู้อ่านทุกระดับ มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ทักษะคติ การปรับตัวของมนุษย์ในสังคม และมีบทบาทอย่างสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

2.2.4 บทวิจารณ์ต่าง ๆ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความต้องการอ่านบทวิจารณ์ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เนื่องจาก คนส่วนมากมักจะปล่อยทุกสิ่งให้เป็นไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นผู้ที่ฝึกฝนให้เป็นผู้รู้จักคิด รู้จักวิจารณ์ จึงจะเป็นผู้มีความรอบรู้ มีปัญญา เพราะบทวิจารณ์จัดเป็นข้อเขียนที่แสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ได้เห็น ได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่าน การแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ได้พบเห็นจึงเป็นการก่อให้เกิดปัญญา หากขาดการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องต่าง ๆ จะทำให้ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ปัจจุบันบทวิจารณ์ได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบทวิจารณ์ที่เกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนบทวิจารณ์งานเขียนหรืองานด้านการแสดงความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ

2.3 ความต้องการรับรู้ข่าวสารที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ประเภทโฆษณา ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดว่ามีลักษณะเด่นดังต่อไปนี้

2.3.1 โฆษณบ้านจัดสรร ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับโฆษณบ้านจัดสรรอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากลักษณะความเป็นอยู่ของชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลยังเป็นสังคมชนบทเป็นส่วนมาก ประชาชนอยู่ในสภาพยากจนแต่ส่วนใหญ่ประชาชนมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ความจำเป็นในด้านการซื้อหาบ้านจัดสรรจึงมีน้อย ทำให้ไม่สนใจโฆษณาบ้านจัดสรร

2.3.2 โฆษณาซื้อขายรถ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับโฆษณาซื้อขายรถน้อย ในขณะที่ความต้องการของชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลอยู่ในระดับปานกลาง การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เนื่องจากการคมนาคมในเขตเทศบาลมีความสะดวกสบายมากกว่านอกเขตเทศบาล ซึ่งถนนหนทางและรถประจำทางมีน้อยไม่สะดวกกับการเดินทาง อีกทั้งการประกอบอาชีพของชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงมีความจำเป็นต้องมีรถยนต์ไว้ใช้สำหรับขนส่งสินค้าเกษตรไปขายยังตลาดในตัวเมือง หรือมีรถจักรยานยนต์ไว้ใช้สำหรับขับขี่เดินทางไปประกอบอาชีพ โฆษณาซื้อขายรถจึงอยู่ในความสนใจเพื่อประกอบการตัดสินใจเมื่อต้องการซื้อรถ

2.3.3 โฆษณาเสื้อผ้า ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวกับโฆษณาเสื้อผ้าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากสังคมของชาวไทยมุสลิมเป็นสังคมที่เคร่งครัดต่อศาสนา มีลักษณะการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตามที่ศาสนบัญญัติ ไม่เป็นตามแฟชั่นทั่วไป จึงทำให้โฆษณาเสื้อผ้าจากหนังสือพิมพ์ไม่เป็นที่สนใจของชาวไทยมุสลิมมากนัก

2.3.4 โฆษณาอาหารและเครื่องดื่ม ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีต่อโฆษณาอาหารและเครื่องดื่มอยู่ในระดับปานกลาง การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้ เนื่องจากสังคมของชาวไทยมุสลิมมีลักษณะเฉพาะตามที่ศาสนบัญญัติ โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องอาหารของชาวไทยมุสลิม ซึ่งจะแตกต่างจากอาหารของบุคคลโดยทั่วไป จึงทำให้ชาวไทยมุสลิมไม่สนใจโฆษณาอาหารและเครื่องดื่มจากหนังสือพิมพ์เท่าที่ควร

2.3.5 โฆษณาสินค้าต่าง ๆ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกำลังซื้อสินค้าต่าง ๆ ของชาวไทยมุสลิมมีไม่มากนัก อันเนื่องมาจากภาวะ

เศรษฐกิจ จึงทำให้ชาวไทยมุสลิมไม่ค่อยสนใจโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกทั้งไม่มีร้านค้าขนาดใหญ่ในเขตเทศบาล และหากจะเดินทางไปซื้อสินค้าในตัวเมืองปัตตานีก็มีระยะทางที่ไกลถึง 50 กิโลเมตร

3. ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ผลการศึกษาผู้วิจัย มีความเห็นดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ผลกระทบในด้านดี ชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล คิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากชาวไทยมุสลิมมีความเชื่อและไม่เชื่อต่อเนื้อหาจากการอ่านหนังสือพิมพ์ จึงทำให้ชาวไทยมุสลิมมีความคิดว่าหนังสือพิมพ์ไม่ได้มีอิทธิพลต่อตนเองและสังคมมากนัก ซึ่งผลกระทบในด้านดี มีดังต่อไปนี้

3.1.1 ผลกระทบด้านต่าง ๆ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล คิดว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคมในด้านความคิดและความรู้มากที่สุด การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เนื่องจากหนังสือพิมพ์นอกจากจะให้ความรู้ ข่าวสารที่ทันสมัยแล้ว ยังเป็นสื่อที่ให้สาระความบันเทิงต่าง ๆ ตลอดจนมีรูปภาพสีสันสวยงามสะดุดตา มีการพาดหัวข่าวที่เรียกร้องความสนใจให้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ดี เพราะจะช่วยทำให้ชาวไทยมุสลิมได้เรียนรู้ชีวิตด้านต่าง ๆ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิดที่ทันต่อเหตุการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตและการปรับตัวเข้ากับสังคม

3.1.2 การนำไปใช้ประโยชน์ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความคิดว่าจะได้นำข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไปใช้ประโยชน์ในด้านการเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพมากที่สุด ทั้งนี้เพราะหนังสือพิมพ์นั้นประกอบด้วยแหล่งความรู้และข่าวสารทุกประเภท เช่น ข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง ข่าวสังคม ข่าวกีฬา ข่าวการประกอบอาชีพ และความรู้ทางการแพทย์ เป็นต้น ซึ่งความรู้และข่าวสารเหล่านี้ล้วนปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับ การอ่านหนังสือพิมพ์จึงช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิดที่ทันต่อเหตุการณ์ อีกทั้งสามารถนำไปปรับปรุงในการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ ตลอดจนการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการประกอบอาชีพอีกด้วย

3.1.3 ความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือพิมพ์ ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล คิดว่าหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อตนเองและสังคมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน ได้เสนอเนื้อหาสาระไว้ครอบคลุมทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร ข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ ความคิดเห็น สารคดีและความบันเทิงต่าง ๆ

3.2 ผลกระทบในด้านไม่ดี

3.2.1 ผลเสียต่อผู้อ่านและสังคม ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล คิดว่าหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลเสียต่อผู้อ่านและสังคมในด้านการเสนอข่าวบิดเบือนความจริงอยู่ในระดับมาก การที่ผลการศึกษารายงานเช่นนี้เนื่องจากปัจจุบันหนังสือพิมพ์หลายฉบับได้เสนอข่าวสารและบทความต่าง ๆ เพื่อหวังขยายตลาดในการจำหน่ายหนังสือพิมพ์ของตนให้เพิ่มมากขึ้นโดยมีการพาดหัวข่าวเกินความเป็นจริงเพื่อให้เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน จึงทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดในเรื่องของข่าวสารนั้น ๆ ได้

3.2.2 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลเสียในระบบนำเสนอข่าวสาร ปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลมีความต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุงในด้านการเสนอข่าวที่รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริงมากที่สุด ในขณะที่ชาวไทยมุสลิมนอกเขตเทศบาลมีความต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุงในด้านการเสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากพื้นฐานความสนใจหรือสภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น สภาพทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมของชาวไทยมุสลิมในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน กล่าวคือในเขตเทศบาลประกอบด้วยกลุ่มชนจำนวนน้อย ประชาชนมีรายได้สูง ส่วนนอกเขตเทศบาลก็มีลักษณะทางสังคมอีกลักษณะหนึ่งคือ ประกอบด้วยกลุ่มชนจำนวนมากซึ่งอยู่ในเขตชนบท มีสภาพและลักษณะที่บ่งบอกถึงความด้อยพัฒนา ประชาชนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน มีที่อยู่อาศัยไม่ถูกสุขลักษณะ มีอัตราการเกิดที่ค่อนข้างสูง ประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่ทำการเกษตรแบบพอเลี้ยงครอบครัว มีค่านิยมและทัศนคติตามแบบประเพณีนิยม มีโครงสร้างทางสังคมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลง ใช้วิถีการทำเกษตรแบบดั้งเดิม ขาดความรู้และความชำนาญทางด้านเทคนิคต่าง ๆ ตลอดจนอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากข่าวความขัดแย้งเกิดขึ้นในพื้นที่บ่อยครั้ง ประชาชนจึงมีความต้องการให้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อกลางความเข้าใจ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลและประชาชน ช่วยขจัดช่องว่างต่าง ๆ ในสังคมที่เกิดขึ้น ปลูกฝังเสริมสร้างความรู้สึกร่วมกันอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ และป้องกันความขัดแย้งในกลุ่มชนทุกเชื้อชาติ ศาสนา ตลอดจนการจงใจและเร่งเร้าความรู้สึกที่จะพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญในทุก ๆ ด้าน

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษารับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ เพื่อประกอบการพิจารณาและหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรนำผลวิจัยเผยแพร่ให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการอ่าน หนังสือพิมพ์ของประชาชน เช่น ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนทั้งในระดับอำเภอและระดับ จังหวัด เพื่อนำไปปรับใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการอ่านหนังสือพิมพ์ของเยาวชนและประชาชน ทั่วไป

1.2 ควรมีการส่งเสริมรณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นอ่านหนังสือพิมพ์หลายฉบับ เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาถึงข้อเท็จจริงของข่าวสารนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง

1.3 ควรส่งเสริมให้หนังสือพิมพ์มีการปรับปรุงในด้านการเสนอข่าว กล่าวคือเสนอข่าวให้ตรงกับความเป็นจริง รวดเร็ว ถูกต้อง ทันต่อเหตุการณ์ ลดการเสนอข่าวอาชญากรรม ลดภาพที่ก่อให้เกิดความหวาดเสียวของขวัญ ลดภาพต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความคิดไปในทาง ชั่วช้า ในด้านภาษาควรปรับปรุงการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ส่วนด้านเนื้อหา โดยการเพิ่ม คอลัมน์ที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านให้มากยิ่งขึ้น เช่น คอลัมน์สำหรับเยาวชน คอลัมน์ เกี่ยวกับศาสนา เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมให้กับผู้อ่านมากขึ้น และ ให้ความสำคัญกับชาวไทยมุสลิมด้วยการเสนอข่าวและเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อชาวไทยมุสลิม ให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาบทบาทและผลกระทบของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่ส่งผลต่อสังคม และวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้น

2.2 ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในลักษณะนี้ ในเขตพื้นที่ที่ชาวไทยมุสลิมอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากในภาคใต้ เช่น จังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา จังหวัดสตูล เป็นต้น รวมทั้งในภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศ ให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษณา บุตรปาละ. สภาพการอ่าน ความสนใจและความต้องการในการอ่านของชาวชนบท อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ขจัตถัย บุรุษพัฒน์. ไทยมุสลิม. กรุงเทพฯ ฯ : แพร์พิทยา, 2519.
- ขนิษฐา สมร่วง. ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการ เนื้อหาข่าวและความต้องการของผู้อ่าน ในด้านการเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวันไทยนิมิต จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. ถ่ายเอกสาร.
- คณิตา อินทรสุด. ความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลายในเขตเทศบาล นครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. ถ่ายเอกสาร.
- ฉันทัส ทองช่วย. “กระแสนคลื่นแห่งวัฒนธรรมการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ไทยปัจจุบัน,” ใน บินหลา. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์กรุงสยามการพิมพ์, 2539.
- ชวรัตน์ เชิดชัย. การบรรณาธิกรณหนังสือพิมพ์และนิตยสาร. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.
- ครุณี หิรัญรักษ์. การทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ศิรณา ทองเสวด. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาศาสตรบัณฑิตเกี่ยวกับบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.
- ทองใบ ทองเป่า. “72 ข้อ สำหรับนักหนังสือพิมพ์,” ใน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ ฯ : เรือนอักษร, 2525.
- นพพร ปริพฺณณะ. การศึกษาความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยในพระนครต่อเรื่องต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509. อัดสำเนา.
- บำรุง สีหอำไพ. “บทบาทของหนังสือพิมพ์กับการพัฒนาประเทศ,” นิเทศสาร. 4 : 25 - 29 ธันวาคม 2519.
- บำรุง สุขพรรณ. พฤติกรรมกรับข่าวสารและผลที่มีต่อการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522.

- บำรุง สุขพรรณ. ระบบสื่อสารในสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ ๑ : คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- _____. รายงานการวิจัยเรื่องอิทธิพลของสื่อมวลชนในการเสริมสร้างความร่วมมือและมีส่วนร่วมกระบวนการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ ๑ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- บุญรักษ์ บุญญะเขตมาลา. ฐานันดรที่สี่ จากระบบโลกถึงรัฐไทย. กรุงเทพฯ ๑ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2537.
- พนิต กุลศิริ. การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อศึกษาบทบาทของหนังสือพิมพ์รายวันต่อการพัฒนาสตรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ๑ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- พีระ จิรโสภณ. แนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชน ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน หน่วยที่ 9-15. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.
- เพ็ญ พิทักษ์. “สายบุรี, อำเภอบึง” ใน สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ พ.ศ. 2529 เล่ม 9. สงขลา : สถาบันทักษิณคดีศึกษา, 2529.
- มนต์ชัย นินนาทนนท์. บทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงานการวิจัยภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527.
- มาลัยวัลย์ ภัตสรโยธิน. ความสนใจเนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันของผู้อ่านในหมู่บ้านจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ๑ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- มาลี บุญศิริพันธ์ และพงษ์ศักดิ์ พยัฆวิเชียร. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. การเลือกหนังสือพิมพ์และวารสาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2519.
- _____. การเลือกหนังสือพิมพ์และวารสาร : สิ่งพิมพ์รัฐบาลและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2515.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ ๑ : อักษรเจริญทัศน์, 2538.
- วราภรณ์ พัฒนเกียรติพงศ์. การศึกษสาเหตุในการอ่านของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ ๑ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

- วัลลภ สวัสดิวัลลภ. หนังสือและการพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : หน่วยงานนิเทศกรรมกรรมการฝึกหัดครู, 2532.
- ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสาบบุรี. แผนการดำเนินงานการศึกษานอกโรงเรียนปีงบประมาณ 2542. ปัตตานี : ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสาบบุรี, 2541.
- ส่งเสริมการเกษตรภาคใต้ สงขลา, สำนักงาน. ทำเนียบสื่อมวลชนภาคใต้. สงขลา : สำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคใต้ สงขลา, 2539.
- สนั่น ปัทมะทิน. ภาษาไทยที่สื่อมวลชนอาจใช้ผิดพลาด. กรุงเทพฯ ฯ : โอเดียนสโตร์, 2538.
- สมควร กวียะ. การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ต่อชีวิต ความรับผิดชอบต่อสังคม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.
- สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : ประกายพริก, 2531.
- สุกัญญา ตีรวนิช. ประวัติการทำหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยภายใต้ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช (พ.ศ. 2325 - 2475). กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- สุชีลา เตชาภิวัดน์พันธุ์. การศึกษารายวันหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครูจันทระเกษม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. “บทบาทของการสื่อสารพื้นบ้าน,” ใน บันลือ. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์กรุงสยามการพิมพ์, 2539.
- เสถียร วิชัยลักษณ์. พระราชบัญญัติการพิมพ์พุทธศักราช 2484 พร้อมด้วยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมและกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้. กรุงเทพฯ ฯ : นิติเวชช์, 2511.
- เสวียน เจนเขว้า. การศึกษารายวันหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2532. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2533. อัดสำเนา.
- อดุลย์ หุตาบุตร. อิทธิพลของหนังสือพิมพ์ไทยรายวันต่อการศึกษานักเรียนเตรียมทหารตามความคิดเห็นของตนเอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา

อนันต์ ทิพย์รัตน์ และคณะ. รายงานการวิจัยลักษณะ/รูปแบบของการประชาสัมพันธ์ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการใช้ภาษาไทยของชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้.

ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2536. ถ่ายเอกสาร.

อนันต์ธนา อังกินันท์ และเกื้อกุล คุปรัตน์. สื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์เพื่อการศึกษา.

ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2532.

อำเภอสาขบุรี, สำนักงาน. บรรยายข้อสรุปข้าราชการอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี พ.ศ. 2541.

ปัตตานี : สำนักงานอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี, 2541.

Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities, " Journal of Education and Psychological Measurement. 30 : 607 - 610, 1970.

บุคลากร

บุคลากรกรม

กอชนะรี เจ๊ะเต็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 4/5 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2543.

กอเซ็ง อาแวง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 89 หมู่ที่ 7 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.

การิม สามารด เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 69 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

การิมะห์ เปาะละ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 7 ถนนเพียรชอบ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

ขวัญตา หะแวสลาแม็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 157 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

คอดีเปาะ ดันพานิช เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 78 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2543.

จันทนา ฎอรน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 90 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

เจะเกียห์ ยะนา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 78 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเก่า อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ซาลาริยะ แลแร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 94 หมู่ที่ 4 ตำบลบางเก่า อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ซีเมาะ แวกือจิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ชุลกีฟลี มะโซ๊ะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 102 หมู่ที่ 7 ตำบลเตราะบอน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.

ชุนิดา แมกกอง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 50 ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

ไซตง อารง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 45 ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

ปะคอ ยูโซะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 34 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบึง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2543.

ปิเปาะ คอเกาะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 46 ถนนสายบุรี ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

นิเมาะ สูดิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 43 ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.

พัฒนา อาแวดาแม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 99 หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

มะ อูสมาน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน มัสยิดตะลุบัน ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2541.

มะกรี มูดอ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 22 ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

มะกาแม หียหามะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักงานศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2542.

มะกือตา สะแลแม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 17 หมู่ที่ 6 ตำบลเตราะบอน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.

- มะยิ วาเค็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 306 ถนนสายบุรี ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.
- มะเยะ มะสาแม็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 52 หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.
- มะรอซือดี คือระ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 96 หมู่ที่ 8 ตำบลกะคูนง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2543.
- มะลาวิ นิทอง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 37 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.
- มะสาอือ คือราไซะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 27 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบึง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2543.
- มานิเราะ คือเร๊ะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 30 หมู่ที่ 8 ตำบลกะคูนง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2543.
- มารียะ สาดารา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 158 ถนนตะลุง ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.
- มาหะมะ มะสาแม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 12 หมู่ที่ 5 ตำบลตะบึง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2543.
- มาหะมะ มะอูเซ็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน มัสยิดตะลุง ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2541.
- มีคอคดา ยูไซะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 2/1 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.
- มีเราะ คือระ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ร.ร.สายบุรีอิสลามวิทยา หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2541.
- มุสนีนา เปาะแต เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 121 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

- ยะโกะ มะลิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 68 ถนนปาตาติมอ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2543.
- ยูโซะ สาระ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 33 หมู่ที่ 4 ตำบลแป้น อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2543.
- แยนะ สะมุเต็ง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 88 หมู่ที่ 1 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.
- โยหะ สาแหว เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 330 ถนนสายบุรี ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.
- รอนิง บือราเฮง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 25 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.
- รอยาลี ตาเยะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 116 ถนนกะลาพอ หมู่ที่ 5 ตำบลตะบึง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2543.
- รอฮานี กายา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 35/2 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2543.
- ไอลา อาเตอะยู เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 61 หมู่ที่ 5 ตำบลมะนังคาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.
- สะการียา หะยีเจหลง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 56 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.
- สะแปอิง คอเลาะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 12 ถนนจำเนียร ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

- สาปิอิง สาและ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 30 หมู่ที่ 5 ตำบลเตราะบอน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.
- สุชานา คือราแม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 20 หมู่ที่ 3 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.
- สุดี เทรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 2 ตำบลเตราะบอน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อดิศักดิ์ เจะเลาะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 46/1 ถนนละเมาะบก ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2543.
- อนันต์ ดอระสะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 146-150 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.
- อนุกุล อาแวปุเตะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 23 หมู่ที่ 5 ตำบลตะบึง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อับดุลการิม กูเยาะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 69 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อับดุลรอแมง กือมอ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 68/1 หมู่ที่ 5 ตำบลกะคูนง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อับดุลราฮง สมาเอ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 92 หมู่ที่ 3 ตำบลตะบึง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อับดุลเลาะ เปาะอิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ศูนย์บริการ การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อัมรี เจะโชะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 70 หมู่ที่ 4 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

- อัสชาฮา มะมิง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 155 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อัสมะห์ สาแล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 12 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อาแซ ปะคอมิง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 96 หมู่ที่ 3 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.
- อาแซ สาแล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 66 หมู่ที่ 5 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อาดียะห์ มัสสุทาน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 12 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อานีซา เจ๊ะอามะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 72 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.
- อาปาน เจะซือนิ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 5/1 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.
- อาหมัด หะยิมูณะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 163 หมู่ที่ 8 ตำบลกะคูนง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อาหะมะ สาแม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเตราะบอน ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2543.
- อาฮะมะ คาโอะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 46 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2543.
- อุษา คีอระ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 37 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2543.
- ฮาซิมะ สมาแอ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 160 ถนนตะลุง ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.
- ฮาบีนะ ยะโกะ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 20 หมู่ที่ 2 ตำบลบือระ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2543.

ฮามิยะ โมง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 21

ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

ฮารีซา มาลาฮา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แ่งน้อย สุวรรณศรี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่บ้านเลขที่ 269/3

ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2543.

รายชื่อผู้บอกข้อมูลในเขตเทศบาล

ตำบลตะลุง

1. กอดาด หลังชาย บ้านเลขที่ 110 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
2. กุสุมา สะแลแม บ้านเลขที่ 31 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
3. กุซารินา ต่วนมุดอ บ้านเลขที่ 48 ถนนเทศบาล ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
4. เจะซง แซแต บ้านเลขที่ 36/4 ถนนสุริยะ ซอย 1 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
5. เจะไชนับ มะ บ้านเลขที่ 123 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
6. เจะแม อุโบ บ้านเลขที่ 4/1 ถนนจืองา-หวายชม ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
7. เจะแมะ โต๊ะกี บ้านเลขที่ 4/1 ถนนละเมาะบก ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
8. เจะลี อาเล็ง บ้านเลขที่ 12/1 ถนนจืองา-หวายชม ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
9. เจ๊ะแหว โตะวอ บ้านเลขที่ 15 ถนนเทอธรรม ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
10. เจ๊ะสมะแอ แซแลแมง บ้านเลขที่ 77 ถนนกะลาพอ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
11. เจะหนิ เจ๊ะแม บ้านเลขที่ 1 ถนนละเมาะทะเล ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
12. ซากินา ดราโอะ บ้านเลขที่ 284 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
13. ซากิหมะ แลแม บ้านเลขที่ 36/2 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
14. ซาเม๊ะ สาแลแม บ้านเลขที่ 31 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
15. ซาริพีะ เปาะพะ บ้านเลขที่ 23 ถนนละเมาะทะเล ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
16. ซาริพะห์ สมาแอ บ้านเลขที่ 19/2 ถนนสายบุรี ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
17. ซาริม๊ะ ตาปู บ้านเลขที่ 13/1 ถนนจืองา-หวายชม ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี

18. ชาโรณี มะแซ บ้านเลขที่ 7 ถนนจำเนียร ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
19. ชาวิยะ สุธง บ้านเลขที่ 112 ถนนกะลาพอ ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
20. ซีตีอัยเสาะ คาโอะ บ้านเลขที่ 290 ถนนสาขบุรี ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
21. ชูเปียน หะยีเลบา บ้านเลขที่ 183/3 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
22. ชูฮัยนี ฎโน บ้านเลขที่ 148 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
23. เซ็ง คอแม บ้านเลขที่ 42 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
24. ครุณี นิเซ็ง บ้านเลขที่ 3/6 ถนนสุริยะ ซอย 1 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
25. คอเลาะ เซะ บ้านเลขที่ 127/1 ถนนกะลาพอ ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
26. คอเลาะ มามู บ้านเลขที่ 91/1 ถนนปาตาคีมอ ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
27. คออิง คอรออิง บ้านเลขที่ 267 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
28. คำรงค์ หะยีมะสาและ บ้านเลขที่ 56/2 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
29. คิง คอเลาะ บ้านเลขที่ 60 ถนนละเมาะทะเล ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
30. คิง บือราเฮง บ้านเลขที่ 24 ถนนโรงพยาบาล ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
31. คีอรี บือราเฮง บ้านเลขที่ 3 ถนนปาตาคีมอ ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
32. คูละาะ เปาะละ บ้านเลขที่ 75/1 ถนนปาตาคีมอ ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
33. คูลอริ์ สามี บ้านเลขที่ 260 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
34. ตอฮิมะ เจะซอ บ้านเลขที่ 24 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
35. นันทนา เจะอารง บ้านเลขที่ 49 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
36. นาฮือรี มะชา บ้านเลขที่ 157 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
37. นิโชะ นิมะ บ้านเลขที่ 9/3 ถนนสุริยะ ซอย 1 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
38. นูริชา แมกอง บ้านเลขที่ 36 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
39. นูริคา คีอระ บ้านเลขที่ 148 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
40. นูริฮีมิ ยูโชะ บ้านเลขที่ 22 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
41. ปะคอ อาแซ บ้านเลขที่ 233 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
42. ปัทมา สะมาเต็ง บ้านเลขที่ 91 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
43. ฟารีคหะ มะแซ บ้านเลขที่ 39 ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
44. มะ คอเลาะ บ้านเลขที่ 32/2 ถนนตะพา ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
45. มะ สามี บ้านเลขที่ 37/2 ถนนปาตาคีมอ ตำบลตะลุง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

46. มะชอผี ภูโน บ้านเลขที่ 148 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
47. มะคือรา เจะเงาะ บ้านเลขที่ 2 ถนนสุริยะ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
48. มะตาเยะ หะแวกะจิ บ้านเลขที่ 15 ถนนละเมาะทะเล ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
49. มะยูโชะ ทอนอ บ้านเลขที่ 1 ถนนอุมะ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
50. มะรุคิง เปาะอิ บ้านเลขที่ 183/1 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
51. มะรุคิง หะแหว บ้านเลขที่ 117 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
52. มะลาวิ สะมาเอ บ้านเลขที่ 23 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
53. มะเลาะ สมาเอ บ้านเลขที่ 19/2 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
54. มัซรี มูเค็ง บ้านเลขที่ 193 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
55. มัสตัน มะคอเลาะ บ้านเลขที่ 102 ถนนตะลุง ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
56. มามะรุคิง เจ๊ะแหว บ้านเลขที่ 10/4 ถนนบางตาหยาด ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
57. มามะลิรัส โมง บ้านเลขที่ 150/1 ถนนตะลุง ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
58. มาริแย แวะแม บ้านเลขที่ 12 ถนนบางตาหยาด ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
59. มีนา ฮาญบากา บ้านเลขที่ 69 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
60. มีเนาะ หะแหว บ้านเลขที่ 54 ถนนสายบุรี ซอยตลาดสด ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
61. มุสนีนา เบาะแต บ้านเลขที่ 121 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
62. มูเนาะ คอเลาะ บ้านเลขที่ 10/4 ถนนบางตาหยาด ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
63. มูยาฮัน มาหะมะ บ้านเลขที่ 74 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
64. แมะ เจ๊ะแม บ้านเลขที่ 1 ถนนละเมาะทะเล ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
65. แมะ สะมะกะ บ้านเลขที่ 59 ถนนตะพา ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
66. แมะซง ยูโชะ บ้านเลขที่ 9/2 ถนนสุริยะ ซอย 1 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
67. แมะเดาะ หะยิมะสาและ บ้านเลขที่ 78 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
68. แมะนะ ทอนอ บ้านเลขที่ 1 ถนนอุมะ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

69. แม่แย หะยีสามะ บ้านเลขที่ 73/1 ถนนป่าตาคิมอ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
70. โมอ้าหมัด เบ็ญราฮิม บ้านเลขที่ 2 ถนนวาสุกรี ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
71. ยะผา หะแวกะจิ บ้านเลขที่ 22 ถนนละเมาะบก ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
72. ยะรอ ยูโชะ บ้านเลขที่ 5 ถนนวรวิถึ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
73. ยาการียา อูมา บ้านเลขที่ 76 ถนนโรงพยาบาล ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
74. ยานี๊ะ เตชาน บ้านเลขที่ 25-27 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
75. ยาวเฮ เจมะมะ บ้านเลขที่ 36 ถนนกะลาพอ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
76. ยีค้อระ เจมะ บ้านเลขที่ 15/7 ถนนกะลาพอ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
77. ยีฮัน สามี บ้านเลขที่ 2/3 ถนนสุริยะ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
78. ยีอริยะ วาจิ บ้านเลขที่ 61 ถนนตะลุบัน ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
79. ยูโชะ สะแลแม บ้านเลขที่ 15-17 ถนนสาขบุรี ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
80. รอคาลซาร์ต ราชากัน บ้านเลขที่ 133 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
81. รอดียะ อ้าชะะ บ้านเลขที่ 54 ถนนสาขบุรี ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
82. รอปี้ยะ อาแซ บ้านเลขที่ 13/2 ถนนจืองา-หวายขม ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
83. รอปี้ยะ ราชากัน บ้านเลขที่ 37 ถนนสาขบุรี ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
84. รอปี้ยะ มะ บ้านเลขที่ 72/2 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
85. รอมลี แอทอง บ้านเลขที่ 13 ถนนจำเนียร ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
86. รอยาลี อาลี บ้านเลขที่ 38 ถนนป่าตาคิมอ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
87. รอหะนี กาชอ บ้านเลขที่ 41 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
88. รัฎวัน วาจิ บ้านเลขที่ 11/2 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
89. รามือล๊ะ เปะละะ บ้านเลขที่ 101/1 ถนนป่าตาคิมอ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
90. รูซาดา ชะเค็ง บ้านเลขที่ 215/5 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
91. รูฮานี อาเบะ บ้านเลขที่ 8/8 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
92. ลันทนา กูโน บ้านเลขที่ 151 ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
93. ลีมะะ มาลาซา บ้านเลขที่ 57 ถนนโรงพยาบาล ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
94. วิริยาภรณ์ ชำนาญ บ้านเลขที่ 95 ถนนกะลามอ ตำบลตะลุบัน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

95. แวยี่ฮั้ว แวเค้ บ้านเลขที่ 24 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
96. สฤยดี สัสดีพันธ์ บ้านเลขที่ 57 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
97. สนิ ยามา บ้านเลขที่ 55 ถนนละเมาะบก ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
98. สมานคาน บาทาน บ้านเลขที่ 30 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
99. สมมาตร สาเล็ง บ้านเลขที่ 8/3 ถนนสายบุรี ซอยตลาดนัด ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
100. สมาเอ สะแลแม บ้านเลขที่ 73 ถนนตะลุง ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
101. สะป๊ะ สะแลแม บ้านเลขที่ 259/1 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
102. สะมาเอ วานิ บ้านเลขที่ 53 ถนนละเมาะบก ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
103. สาลินี สะนิวา บ้านเลขที่ 112/1 ถนนกะลาพอ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
104. สียะห์ ยีกา บ้านเลขที่ 183/6 ถนนท่าเสด็จ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
105. สุดาวลี ส่วนปุเต๊ะ บ้านเลขที่ 21 ถนนสุริยะ ซอย 1 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
106. สุคิง วาหลง บ้านเลขที่ 265/6 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
107. สุนันทา แวแหล บ้านเลขที่ 12/12 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
108. สุฮัน หะยีแลบา บ้านเลขที่ 183/3 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
109. เสาค๊ะ คอเถาะ บ้านเลขที่ 86 ถนนตะลุง ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
110. หัมคาน เาะ บ้านเลขที่ 53 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
111. อัจมิน กะเค็ง บ้านเลขที่ 29/4 ถนนบางตาหยาด ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
112. อันจิรา แก้วดำรงชัย บ้านเลขที่ 277 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
113. อับดุลเราะห์มัน วาบา บ้านเลขที่ 30/1 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
114. อับดุลฮาเล็ม มูเล็ง บ้านเลขที่ 71 ถนนตะลุง ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
115. อัมราน เจ๊ะมูคอ บ้านเลขที่ 5/2 ถนนบางตาหยาด ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
116. อัสมะ มามู บ้านเลขที่ 698 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
117. อัสมาน กาชิม บ้านเลขที่ 32/1 ถนนปาตาตีมอ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
118. อาชี บือราเฮง บ้านเลขที่ 32/2 ถนนอุมะ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

119. อาชี เล้าเคอร์ บ้านเลขที่ 40/2 ถนนปาดาศิมมอ ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
120. อาชียะ มะคง บ้านเลขที่ 28/3 ถนนบางตาหยาด ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
121. อาดัม มาลาษา บ้านเลขที่ 54 ถนนโรงพยาบาล ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
122. อาแคะ กะเค็ง บ้านเลขที่ 29/3 ถนนบางตาหยาด ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
123. อาตีเก๊ะ หะแวกะจิ บ้านเลขที่ 22/1 ถนนละเมาะบก ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
124. อามีนะฮ์ สาคารา บ้านเลขที่ 52 ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
125. อามีนะาะ เจ๊ะโค บ้านเลขที่ 20 ถนนละเมาะทะเล ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
126. อามีนะาะ แวมแม บ้านเลขที่ 10/5 ถนนบางตาหยาด ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
127. อามีนะาะ อาลี บ้านเลขที่ 93/3 ถนนปาดาศิมมอ ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
128. อาฮู อาแซ บ้านเลขที่ 156 ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
129. อารง ตาเฮ บ้านเลขที่ 59 ถนนละเมาะบก ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
130. อารง อาแว บ้านเลขที่ 95 ถนนปาดาศิมมอ ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
131. อาลวี เจ๊ะมูดอ บ้านเลขที่ 5/2 ถนนบางตาหยาด ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
132. อาฮามะ เจ๊ะแหว บ้านเลขที่ 15/3 ถนนบางตาหยาด ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
133. อ่ำรำ สแลแม บ้านเลขที่ 54/1 ถนนละเมาะบก ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
134. อิดีอะระ ตาเห บ้านเลขที่ 95/1 ถนนปาดาศิมมอ ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
135. อิบรอเอ็่ม เจ๊ะแหว บ้านเลขที่ 58/3 ถนนปาดาศิมมอ ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
136. อิศมาแหว วาจิ บ้านเลขที่ 58/1 ถนนตะพา ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
137. อุเซ็ง คอเถาะ บ้านเลขที่ 51 ถนนโรงพยาบาล ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
138. อุสมาร์ อุเซ็ง บ้านเลขที่ 334/1 ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
139. อูมา แกแล บ้านเลขที่ 84 ตำบลตะลุงบ้าน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

140. เอกพัฒน์ ราชมัน บ้านเลขที่ 70 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
141. แอเสาะ จือแม บ้านเลขที่ 70 ถนนละเมาะทะเล ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
142. แอเสาะ อาแซ บ้านเลขที่ 114 ถนนกะลาพอ ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
143. ฮามะ เจมะ บ้านเลขที่ 177 ถนนตะลุง ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
144. ฮามะ มูเค็ง บ้านเลขที่ 191/3 ถนนตะลุง ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
145. ฮามิ๊ะ สาแม บ้านเลขที่ 143 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
146. ฮาลีเมาะ ดาแม บ้านเลขที่ 310 ตำบลตะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

รายชื่อผู้บอกข้อมูลนอกเขตเทศบาล

ตำบลกะลุง

1. การี มาหะมะ บ้านเลขที่ 138 หมู่ที่ 3 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
2. ซียะ สูง บ้านเลขที่ 20 หมู่ที่ 5 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
3. ชุกราน และ บ้านเลขที่ 71/2 หมู่ที่ 5 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
4. ชูเรียดี มะกะ บ้านเลขที่ 58 หมู่ที่ 5 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
5. ชูลกีฟีลี แวอาแซ บ้านเลขที่ 81/1 หมู่ที่ 5 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
6. บราเฮง เจแหว บ้านเลขที่ 46 หมู่ที่ 3 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
7. ฟารี๊ะ สุลหลง บ้านเลขที่ 30 หมู่ที่ 3 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
8. มะรุสตัน วาเถ้า บ้านเลขที่ 16 หมู่ที่ 3 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
9. มาชีเต๊ะ สาและ บ้านเลขที่ 60 หมู่ที่ 5 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
10. มาฮามะ สาและ บ้านเลขที่ 90/1 หมู่ที่ 8 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
11. มุสตอปา หะยิมูนิะ บ้านเลขที่ 15 หมู่ที่ 3 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
12. ยามีลาส วาเถ้า บ้านเลขที่ 138 หมู่ที่ 3 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
13. รอเซะ วาเถ้า บ้านเลขที่ 37 หมู่ที่ 1 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
14. รอมือเาะ มะลี บ้านเลขที่ 43 หมู่ที่ 5 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
15. สาการูนอ สาหะ บ้านเลขที่ 116/2 หมู่ที่ 6 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
16. หะมะ สาแม บ้านเลขที่ 1/1 หมู่ที่ 1 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
17. อานูวา กะเจะ บ้านเลขที่ 53 หมู่ที่ 5 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
18. อามีเนาะ ดีเยาะ บ้านเลขที่ 162 หมู่ที่ 3 ตำบลกะลุง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

19. อาชีพะ วาละะ บ้านเลขที่ 138 หมู่ที่ 3 ตำบลกะคูนง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
20. อาลียะ กามะ บ้านเลขที่ 76 หมู่ที่ 5 ตำบลกะคูนง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
21. อาแว ตีเยาะ บ้านเลขที่ 65 หมู่ที่ 3 ตำบลกะคูนง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
22. อันมัน วาเลาะ บ้านเลขที่ 16 หมู่ที่ 3 ตำบลกะคูนง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

ตำบลตะบิ้ง

23. ชานูชี คีอระะ บ้านเลขที่ 7/1 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
24. ชารีนา มาเกะ บ้านเลขที่ 35 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
25. ชุลคอรื ตาละ บ้านเลขที่ 19 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
26. ชูลัยนี คีอราโอะ บ้านเลขที่ 125 หมู่ที่ 1 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
27. ชูลาฟีลี มาเกะ บ้านเลขที่ 35 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
28. คารานี อีซอ บ้านเลขที่ 65/1 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
29. ตูแวยะหยา สุหลง บ้านเลขที่ 101 หมู่ที่ 1 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
30. นูรมา แซะมาะ บ้านเลขที่ 16 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
31. นูรีดา ยะโต๊ะ บ้านเลขที่ 69 หมู่ที่ 1 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
32. นูรีฮัน ยะโต๊ะ บ้านเลขที่ 68 หมู่ที่ 1 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
33. ฟาฎิมะห์ เจะแะ บ้านเลขที่ 77 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
34. ฟาตีมาะ อับดุลเลาะ บ้านเลขที่ 41 หมู่ที่ 3 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
35. มะชูบี อาแวปูตะ บ้านเลขที่ 54 หมู่ที่ 3 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
36. มะเรียม สะอู บ้านเลขที่ 42 หมู่ที่ 3 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
37. ยา อูบี บ้านเลขที่ 24 หมู่ที่ 4 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
38. รอมือลี อาลี บ้านเลขที่ 185 หมู่ที่ 3 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
39. รุชัยนี มอลอ บ้านเลขที่ 7/2 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
40. รุชึลา อาแวกะจิ บ้านเลขที่ 30 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
41. รูไฮยา อานู บ้านเลขที่ 49 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
42. สุไกณะ จูโอะ บ้านเลขที่ 23 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
43. หะมะริเป็ง ลาตะะ บ้านเลขที่ 55 หมู่ที่ 1 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
44. อะหะมะ สะมาแะ บ้านเลขที่ 71 หมู่ที่ 5 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
45. อับดุลกิลฟี แวดอเลาะ บ้านเลขที่ 63 หมู่ที่ 3 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
46. อับดุลรอเน็ง คอแซ บ้านเลขที่ 8 หมู่ที่ 2 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

47. อัสมะฮ์ สะจิ บ้านเลขที่ 64 หมู่ที่ 1 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
48. อาลีซูดิง คือราโจะ บ้านเลขที่ 30 หมู่ที่ 5 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
49. อาฮามัด คือมาลี บ้านเลขที่ 200 หมู่ที่ 3 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
50. อิสมาแอ แวโยชะ บ้านเลขที่ 210 หมู่ที่ 3 ตำบลตะบิ้ง อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

ตำบลเตราะบอน

51. เจะคอเลาะ มะยูโจะ บ้านเลขที่ 19/2 หมู่ที่ 7 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
52. เจะรอซารี ยูโจะ บ้านเลขที่ 174/4 หมู่ที่ 1 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
53. เจะสลามาสะ สาและ บ้านเลขที่ 131 หมู่ที่ 2 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
54. บีเคาะ มะดีเยาะ บ้านเลขที่ 62 หมู่ที่ 2 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
55. มะลิ สาหะ บ้านเลขที่ 8/2 หมู่ที่ 2 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
56. มะสอแลแม สาและ บ้านเลขที่ 30/1 หมู่ที่ 4 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
57. มูอามัดซากริ การ์ิ บ้านเลขที่ 81 หมู่ที่ 7 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
58. ยาระะ เจะอูเซ็ง บ้านเลขที่ 87 หมู่ที่ 2 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
59. ยูไรนี มะมิง บ้านเลขที่ 36 หมู่ที่ 6 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
60. สกริ แพะอิง บ้านเลขที่ 19 หมู่ที่ 4 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
61. สะปิเยาะ ยามาเกะรอ บ้านเลขที่ 22 หมู่ที่ 8 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
62. ลีตีตีเมาะ มะยูโจะ บ้านเลขที่ 158 หมู่ที่ 7 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
63. อนันต์ เปาะชู บ้านเลขที่ 3 หมู่ที่ 3 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
64. อับดุลรอนิง ปายอ บ้านเลขที่ 83 หมู่ที่ 7 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
65. อับดุลลาเตะ สะมะ บ้านเลขที่ 93 หมู่ที่ 2 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
66. อามัดนารูดิง สะมะแอ บ้านเลขที่ 197 หมู่ที่ 7 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี
จังหวัดปัตตานี
67. อาขุน หะยือาแวมะ บ้านเลขที่ 104 หมู่ที่ 2 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
68. อาลีเยะ มะยะเค็ง บ้านเลขที่ 34 หมู่ที่ 3 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
69. อาหะมัด วหยง บ้านเลขที่ 72/1 หมู่ที่ 1 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
70. อาฮามัดฟิกริ ยามา บ้านเลขที่ 60 หมู่ที่ 2 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
71. แอ สาหะ บ้านเลขที่ 43 หมู่ที่ 8 ตำบลเตราะบอน อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

72. สามะ หะยีสามิ่ง บ้านเลขที่ 36 หมู่ที่ 2 ตำบลตระบอง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ตำบลทุ่งคล้า

73. กรือซง ตาเยะ บ้านเลขที่ 11 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
74. คอปเสาะ ฮาแว บ้านเลขที่ 89/1 หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
75. เจะเนาะ แวะหะมะ บ้านเลขที่ 2 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
76. เจะบุงอ ลีเตะ บ้านเลขที่ 8 หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
77. ดอรอแมง คะคาแมง บ้านเลขที่ 4/1 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
78. บุงอ คาโอะ บ้านเลขที่ 7 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
79. เปาะซา ฮาแว บ้านเลขที่ 89 หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
80. พาตีเมาะ แซลอ บ้านเลขที่ 16 หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
81. มะคาโอะ สماعيل บ้านเลขที่ 37/1 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
82. มะตอเราะะ มะเกาะ บ้านเลขที่ 1/1 หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
83. มะมิง คาโอะ บ้านเลขที่ 7 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
84. มะลิกี ซือรี บ้านเลขที่ 29 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
85. มาริเยะ คาโอะ บ้านเลขที่ 40/1 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
86. แมะซง ดอรอแม บ้านเลขที่ 2 หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
87. แมะสนิ อาแว บ้านเลขที่ 27/1 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
88. รุไซมิ ไต่ะละะ บ้านเลขที่ 20 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
89. วณาะ คอละะ บ้านเลขที่ 89 หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
90. แวลีเมาะ มะดีเยาะ บ้านเลขที่ 8 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
91. สะปินะ ลือรี บ้านเลขที่ 28/1 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
92. สาหะวะ แวะมะ บ้านเลขที่ 29/1 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
93. อาดียะ อมวดีเยะ บ้านเลขที่ 88/1 หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
94. อาหะมะ ซาฮะ บ้านเลขที่ 6/2 หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
95. อิสมาแคะ เปาะชู บ้านเลขที่ 64 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
96. ฮายาดี ลีเตะ บ้านเลขที่ 18 หมู่ที่ 2 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
97. ฮาลีเมาะ สาละ บ้านเลขที่ 15 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งคล้า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ตำบลบางเก่า

98. กัสมะห์ เจอะอาแว บ้านเลขที่ 3 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
99. คอดีเยาะ มามะ บ้านเลขที่ 1/3 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
100. คอดีเยาะ หะแวกะจิ บ้านเลขที่ 146/2 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
101. เจ๊ะกอบียะห์ ตาเฮ บ้านเลขที่ 80 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
102. เจ๊ะอามะ อุเซ็ง บ้านเลขที่ 102/2 หมู่ที่ 3 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
103. คอเลาะ กาเซ็ง บ้านเลขที่ 61 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
104. คอเลาะ สาละ บ้านเลขที่ 195 หมู่ที่ 4 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
105. คูชีเยาะ คอเลาะ บ้านเลขที่ 67 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
106. ปัตมา สามี บ้านเลขที่ 30 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
107. มีนาะ ะโกะ บ้านเลขที่ 139/2 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
108. มุฮัมมัดรอฟี มะคาเฮ บ้านเลขที่ 196 หมู่ที่ 4 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
109. มุฮัมมัดสากรี บอเลาะ บ้านเลขที่ 1/2 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
110. แมะนะ มะลี บ้านเลขที่ 30 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
111. รอมือเลาะ เจมะ บ้านเลขที่ 199 หมู่ที่ 4 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
112. รอฮานิง สามี บ้านเลขที่ 45 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
113. ลีเยาะ แวดอเลาะ บ้านเลขที่ 147/4 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
114. แวนูเซง แวนู บ้านเลขที่ 65 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
115. สุไวมาส เจะโชะ บ้านเลขที่ 42/2 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
116. อับดุลลาเตะ เจอะอาเซ บ้านเลขที่ 1/5 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
117. อินคือเราะ อูมา บ้านเลขที่ 105 หมู่ที่ 3 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
118. อีเสาะ มาหะ บ้านเลขที่ 139/1 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
119. อามีนาะ สามี บ้านเลขที่ 46 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเก่า อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ตำบลบือระ

120. ขอลีหะมะ คาโอะ บ้านเลขที่ 113/1 หมู่ที่ 3 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
121. คอมีเอะ เจอะแวน บ้านเลขที่ 21 หมู่ที่ 1 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
122. ซีดมีเอะ ซาอู บ้านเลขที่ 1/3 หมู่ที่ 1 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
123. ซีเปาะ สารเอง บ้านเลขที่ 114 หมู่ที่ 3 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
124. ซูไฮนี ตาแม บ้านเลขที่ 54/1 หมู่ที่ 1 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

125. คาริยา สามแม บ้านเลขที่ 116/1 หมู่ที่ 3 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
126. บือราเฮง แวดาโอะ บ้านเลขที่ 90 หมู่ที่ 1 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
127. พามีละ อับดุลลาเตะ บ้านเลขที่ 113/2 หมู่ที่ 3 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
128. พาริคะห์ ยะโกะ บ้านเลขที่ 65/3 หมู่ที่ 1 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
129. มะนาเซ ซาเฮาะ บ้านเลขที่ 33 หมู่ที่ 2 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
130. มะเย็ง มะลี บ้านเลขที่ 138/1 หมู่ที่ 3 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
131. มะสะกรี แวดาโอะ บ้านเลขที่ 63 หมู่ที่ 1 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
132. รอฮิสะห์ ซาฮิ บ้านเลขที่ 66/1 หมู่ที่ 1 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
133. หะบีเคาะ ซาเฮาะ บ้านเลขที่ 8 หมู่ที่ 2 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
134. สูดิง คะลี บ้านเลขที่ 6 หมู่ที่ 2 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
135. อุดินันท์ อาลียะ บ้านเลขที่ 8/2 หมู่ที่ 4 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
136. อัมมิ สารเอง บ้านเลขที่ 113 หมู่ที่ 3 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
137. อับดุลเลาะ สามะ บ้านเลขที่ 35/2 หมู่ที่ 4 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
138. อาหะมะ เจะแหว บ้านเลขที่ 95 หมู่ที่ 1 ตำบลบือระ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ตำบลปะเสยะวอ

139. คอดียะ สือแม็ง บ้านเลขที่ 254 หมู่ที่ 2 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
140. เจะมีเนาะ กูโน บ้านเลขที่ 286 หมู่ที่ 2 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
141. ซาลานี มะ บ้านเลขที่ 29 หมู่ที่ 7 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
142. ซีดีไอเฮาะ วิจิตรหมาด บ้านเลขที่ 160 หมู่ที่ 2 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
143. นิชะ บือราเฮง บ้านเลขที่ 45 หมู่ที่ 4 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
144. นูรฮายาดี อมิง บ้านเลขที่ 26 หมู่ที่ 2 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
145. มะแอะ บูละ บ้านเลขที่ 192 หมู่ที่ 2 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
146. มาฮามะอาสมิ มะเซง บ้านเลขที่ 51 หมู่ที่ 5 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
147. มือคูรอรแม คาแมร์ก บ้านเลขที่ 307 หมู่ที่ 2 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
148. ยารีนิง สะแลแม บ้านเลขที่ 38 หมู่ที่ 1 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
149. ไยตง มาหะ บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 1 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

150. รอปียะ สาและ บ้านเลขที่ 10 หมู่ที่ 6 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 151. สะปียะ ยูโษะ บ้านเลขที่ 43 หมู่ที่ 4 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 152. สะมะแอ เจะโละ บ้านเลขที่ 51 หมู่ที่ 3 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 153. สารีสะ เจาะเลาะ บ้านเลขที่ 106 หมู่ที่ 4 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 154. อับดุลการี หะมะ บ้านเลขที่ 87 หมู่ที่ 5 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 155. อามีเนาะ เปาะมะ บ้านเลขที่ 146 หมู่ที่ 5 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 156. ฮาลีหม๊ะ วามะ บ้านเลขที่ 162 หมู่ที่ 2 ตำบลปะเสยะวอ อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

ตำบลแป้น

157. กาสมีนี มาฮามะ บ้านเลขที่ 35 หมู่ที่ 5 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 158. กุสนี โตะกูคอบ บ้านเลขที่ 24 หมู่ที่ 4 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 159. เจะเตะ มะแซ บ้านเลขที่ 37 หมู่ที่ 2 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 160. เจะและ หะแหว บ้านเลขที่ 22/2 หมู่ที่ 4 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 161. เจะสง มะดีเยาะ บ้านเลขที่ 26 หมู่ที่ 3 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 162. ส่วนดาโอะ มะรูดี บ้านเลขที่ 10/3 หมู่ที่ 4 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 163. บราเฮง แวกาจิ บ้านเลขที่ 40/1 หมู่ที่ 4 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 164. ประสิทธิ วิริยะพวงพรรณ บ้านเลขที่ 96 หมู่ที่ 7 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 165. พัดตรี พาราเต๊ะ บ้านเลขที่ 24 หมู่ที่ 2 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 166. มะเซ็ง ยะลา บ้านเลขที่ 11 หมู่ที่ 4 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 167. มะรือวี คีอราแม บ้านเลขที่ 28 หมู่ที่ 3 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 168. มาดาโอะ บิดิง บ้านเลขที่ 41 หมู่ที่ 1 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 169. มาฮามัดฟาซี มะดีเยาะ บ้านเลขที่ 17/2 หมู่ที่ 3 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 170. แม นิมิง บ้านเลขที่ 32 หมู่ที่ 7 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 171. รอฟียะ รือสะ บ้านเลขที่ 13 หมู่ที่ 2 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 172. สาหะ เจะลี บ้านเลขที่ 17 หมู่ที่ 4 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 173. สุกีร์ เซ็ง บ้านเลขที่ 18 หมู่ที่ 3 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 174. หะแหว มามู บ้านเลขที่ 11/1 หมู่ที่ 3 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 175. ฮารรงค์ ยูโษะ บ้านเลขที่ 8/3 หมู่ที่ 2 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 176. อับดุลรอมะ หะแหว บ้านเลขที่ 36 หมู่ที่ 3 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
 177. อับดุลเลาะ มากาลียา บ้านเลขที่ 52/2 หมู่ที่ 3 ตำบลแป้น อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

178. อับดุลเกาะ ยูโซ๊ะ บ้านเลขที่ 49 หมู่ที่ 2 ตำบลเป็น อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 179. อาคือันัน สะอะ บ้านเลขที่ 34/2 หมู่ที่ 4 ตำบลเป็น อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 180. อำคูลหามิ หะแเว บ้านเลขที่ 58/1 หมู่ที่ 1 ตำบลเป็น อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 181. อิสสะมาเอ มามะมีนา บ้านเลขที่ 38 หมู่ที่ 4 ตำบลเป็น อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ตำบลมะนังดาลำ

182. เจะนารง เจะคะ บ้านเลขที่ 44 หมู่ที่ 5 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 183. เจะวานิ ยูโซ๊ะ บ้านเลขที่ 33 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 184. ชูนิรา ชะตา บ้านเลขที่ 25 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 185. แซมซูดิง หะยีกูจิ บ้านเลขที่ 184/1 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี
 จังหวัดปัตตานี
 186. พาตีมะหะ หะแเว บ้านเลขที่ 184/2 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 187. พาฮีหะมะ กาทา บ้านเลขที่ 225/2 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 188. มหาบัตติ มะจะ บ้านเลขที่ 15 หมู่ที่ 2 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 189. มะซาวารี ชะตา บ้านเลขที่ 25 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 190. มะพอยิ มาลี บ้านเลขที่ 171 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 191. มะพาคูรู อายุ บ้านเลขที่ 175 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 192. มะยะอะะ นิสายะ บ้านเลขที่ 60 หมู่ที่ 3 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 193. มะฮามะไฮซอง สะมะเอ บ้านเลขที่ 173 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี
 จังหวัดปัตตานี
 194. มัสณี เจ๊ะ บ้านเลขที่ 218 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 195. มุฮามะมีอัย มาลี บ้านเลขที่ 164 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 196. รุสดี นิรีย์ บ้านเลขที่ 184/4 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 197. รุสลี มะอิง บ้านเลขที่ 218 หมู่ที่ 1 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 198. รุอิชะ แวอาแซ บ้านเลขที่ 19 หมู่ที่ 2 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 199. อาแด สะดี บ้านเลขที่ 29/1 หมู่ที่ 4 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
 200. อิสมาเอ สาละ บ้านเลขที่ 25 หมู่ที่ 4 ตำบลมะนังดาลำ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ตำบลละหาร

201. ชาริณา หะมะ บ้านเลขที่ 62/1 หมู่ที่ 3 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
202. ซาอิค๊ะ นาแวน บ้านเลขที่ 71 หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
203. ชูไรยา กะมิง บ้านเลขที่ 104/3 หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
204. คาโอะ และ บ้านเลขที่ 101 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
205. คุณละละ ค็อราแม บ้านเลขที่ 4/1 หมู่ที่ 5 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
206. พาตีมา ซาเราะ บ้านเลขที่ 102 หมู่ที่ 5 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
207. มะกะตา หะแวน บ้านเลขที่ 109 หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
208. มะตอฮา สาวัน บ้านเลขที่ 45/3 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
209. มะราชี रिจิ บ้านเลขที่ 85/1 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
210. มาดีฮาห์ แลจ บ้านเลขที่ 73/1 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
211. มาริษา หะยีลาเต็ง บ้านเลขที่ 77 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
212. มารูดิง คาหะลี บ้านเลขที่ 77 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
213. มาหะมะสุกรี แลซอ บ้านเลขที่ 37 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
214. มาหะมุ กะมิง บ้านเลขที่ 75 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
215. มูนะาะ สานิ บ้านเลขที่ 26 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
216. แมะ และ บ้านเลขที่ 55/1 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
217. แมะนะ มุละ บ้านเลขที่ 51 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
218. แมะ สમાแอะ บ้านเลขที่ 16 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
219. ยะฮาฮา มะละะ บ้านเลขที่ 49 หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
220. ยาวาเฮ เจมะ บ้านเลขที่ 10 หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
221. รอมะลี สีวัน บ้านเลขที่ 73 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
222. รอฮานี สમાแอะ บ้านเลขที่ 68 หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
223. ลือมัน ริจิ บ้านเลขที่ 41 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
224. แลคอ โตะเอ็ง บ้านเลขที่ 57 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
225. วาแม แลสาแม บ้านเลขที่ 110 หมู่ที่ 5 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
226. สาย หน่อทองแดง บ้านเลขที่ 10 หมู่ที่ 5 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
227. สิทธิชัย ป็อราสง บ้านเลขที่ 70 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
228. อับดุลการิม ซอคิส บ้านเลขที่ 62 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี
229. อับดุลรอสะ สમાแอะ บ้านเลขที่ 70 หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

230. อับดุลเลาะกาเรี سماเอ บ้านเลขที่ 67 หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
231. อัมรินทร์ กลาพอ บ้านเลขที่ 18 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
232. อัยดา แสมะ บ้านเลขที่ 100/3 หมู่ที่ 5 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
233. อัสมะห์ สาและ บ้านเลขที่ 12 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
234. อาชียะห์ สือรี บ้านเลขที่ 61 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
235. อาดำ เจ๊ะเลาะ บ้านเลขที่ 69/2 หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
236. อาตะมะ रिจิ บ้านเลขที่ 64/2 หมู่ที่ 4 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
237. อาสือมิง เจมะมะ บ้านเลขที่ 77/1 หมู่ที่ 1 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
238. อาหะมะ สาวัน บ้านเลขที่ 100/1 หมู่ที่ 2 ตำบลละหาร อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

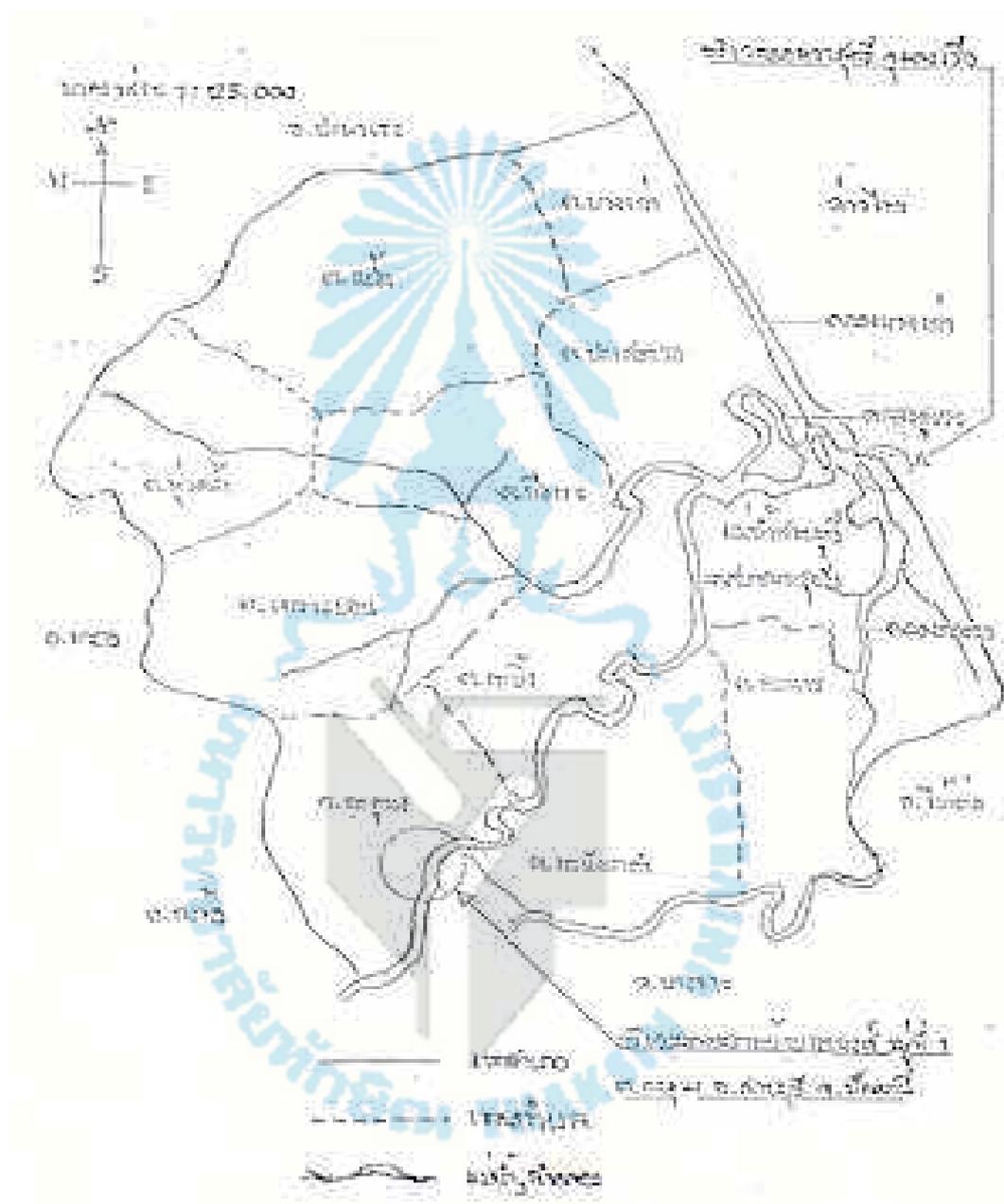

ภาคผนวก

ภาพประกอบ 1 แผนที่อำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี

ที่มา : สำนักงานจังหวัดปัตตานี

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและตัวอย่างผู้รับข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ประเภทประชากร	จำนวนประชากร (คน)		รวม	จำนวนตัวอย่าง (คน)		รวม
	เทศบาล	นอกเทศบาล		ในเขต	นอกเขต	
นักเรียนระดับ						
มัธยมศึกษา	480	3,846	4,326	8	30	38
ผู้นำท้องถิ่น	87	639	780	5	25	30
ประชาชน	9,141	30,694	39,835	133	183	316
รวม	9,708	35,203	44,941	146	238	384

ภาคผนวก ข
แนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
การรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิม
ในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ผู้วิจัย

นางแนนน้อย สุวรรณศรี
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกไทยคดีศึกษา
มหาวิทยาลัยทักษิณ

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์จำเริญ แสงดวงแข ประธานกรรมการ
อาจารย์ชัยวุฒิ พิชะกุล กรรมการ

ขั้นตอนการสร้างแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต

ขั้นตอนการสร้าง

1. กำหนดประเด็นที่จะศึกษา ตามที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า แล้วสร้างเป็นแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต

2. นำแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต ไปปรึกษาคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้อื่น ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไข

3. นำแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต ไปทดลองใช้กับชาวไทยมุสลิมในพื้นที่ที่ศึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไข

4. ปรับปรุงแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต โดยการปรึกษาคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ซึ่งแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต

ตอนที่ 2 เป็นแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ มีลักษณะเป็นแบบเติมข้อความและแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 เป็นแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ มีลักษณะเป็นแบบเติมข้อความและแบบปลายเปิด

ตอนที่ 4 เป็นแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ มีลักษณะเป็นแบบเติมข้อความและแบบปลายเปิด

แนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต

เรื่อง การรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิม ในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแนวสัมภาษณ์และแนวสังเกต

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หรือเติมข้อความในช่องว่าง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() 14 - 18 ปี () 19 - 30 ปี

() 31 - 40 ปี () 41 - 50 ปี

() 51 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพการสมรส

() โสด () อยู่ร่วมกับคู่สมรส

() หย่า () หม้าย

4. ระดับการศึกษา

สายสามัญ

() ระดับประถมศึกษาตอนต้น

() ระดับประถมศึกษาตอนปลาย

() ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า

() ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช. ปวท.)

() ระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ปวส. พ.ม.)

() ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

() สูงกว่าปริญญาตรี

สายศาสนา

- () ไม่เคยเรียนเลย
- () เรียนที่โรงเรียนปอเนาะ ประมาณ 1 - 5 ปี
- () เรียนที่โรงเรียนปอเนาะ ประมาณ 6 - 10 ปี
- () เรียนที่โรงเรียนปอเนาะ ประมาณ 10 ปีขึ้นไป

5. ท่านประกอบอาชีพ

- () ธุรกิจส่วนตัว
- () รับราชการ
- () ทำงานรัฐวิสาหกิจ
- () เกษตรกรรม (ระบุ)
- () บริษัทเอกชน ตำแหน่ง
- () แม่บ้าน
- () รับจ้าง (ระบุ)
- () ว่างงาน
- () อื่น ๆ (ระบุ)

6. รายได้ต่อเดือน

() ต่ำกว่า 2,500 บาท	() 2,600 - 3,500 บาท
() 3,600 - 4,500 บาท	() 4,600 - 5,500 บาท
() 5,600 - 6,500 บาท	() สูงกว่า 10,000 บาท

ตอนที่ 2 สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หรือเติมข้อความในช่องว่าง

1. โดยปกติท่านอ่านหนังสือพิมพ์บ่อยเพียงใด
 - () ทุกวัน
 - () สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง
 - () สัปดาห์ละครั้ง
 - () เดือนละครั้ง
 - () ไม่แน่นอน
 - () ไม่ได้อ่านเลย
2. ท่านชอบอ่านหนังสือพิมพ์อะไรมากที่สุด (โปรดเรียงลำดับความชอบ)
 - () ไทยรัฐ
 - () เดลินิวส์
 - () มติชน
 - () ข่าวสด
 - () สยามกีฬา
 - () ทางนำ
 - () อื่น ๆ ระบุ
3. ท่านชอบอ่านหนังสือพิมพ์ในข้อ 2 เพราะเหตุใด
 - () เสนอข่าวตรงไปตรงมา
 - () ราคาเหมาะสม
 - () เสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้อง และเป็นความจริง
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ)
4. การที่ท่านอ่านหนังสือพิมพ์นั้น ท่านอ่านวันละกี่ฉบับ
 - () 5 ฉบับขึ้นไปต่อวัน
 - () 4 ฉบับต่อวัน
 - () 3 ฉบับต่อวัน
 - () 2 ฉบับต่อวัน
 - () 1 ฉบับต่อวัน

5. ท่านใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนานเท่าใด

- ประมาณ 15 นาที
- ประมาณ 30 นาที
- ประมาณ 45 นาที
- ประมาณ 1 ชั่วโมง
- ประมาณ 1 ชั่วโมงขึ้นไป

6. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- เช้า เวลา 06.00 น. - 08.00 น.
- สาย เวลา 09.00 น. - 11.00 น.
- กลางวัน เวลา 12.00 น. - 13.00 น.
- บ่าย เวลา 14.00 น. - 16.00 น.
- เย็น เวลา 17.00 น. - 18.00 น.
- ค่ำ เวลา 19.00 น. - 21.00 น.
- ดึก เวลา 22.00 น. - 24.00 น.

7. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์ที่ไหน

- บ้านตนเอง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน
- ห้องสมุดประชาชน
- บ้านเพื่อน
- ร้านกาแฟ
- มัสยิด
- สถานที่อื่น ๆ ระบุ

8. โดยปกติท่านอ่านหนังสือพิมพ์โดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- บอกรับเป็นประจำ
- ซื้อมาอ่าน
- ยืมคนอื่นอ่าน
- อ่านตามสถานที่ซึ่งจัดหนังสือพิมพ์ไว้ให้อ่าน เช่น ห้องสมุด
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9. ท่านมีความมุ่งหมายในการอ่านหนังสือพิมพ์อย่างไร

- () เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์
- () เพื่อความบันเทิง
- () เพื่อฆ่าเวลา
- () เพื่อนำมาเป็นหัวข้อในการสนทนา
- () เหตุผลอื่น ๆ (โปรดระบุ)

10. ในการอ่านหนังสือพิมพ์ ถ้าพบเรื่องที่น่าสนใจท่านทำอย่างไร

- () จดบันทึกย่อไว้ทุกครั้ง
- () ตัดเรื่องนั้นเก็บไว้
- () ใช้เป็นหัวข้อสนทนา
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

11. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์โดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- () อ่านเฉพาะพาดหัวข่าว
- () อ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดของข่าวเพียงบางเรื่อง
- () อ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดของข่าวทุกเรื่อง
- () อ่านข่าวและบทความทุกคอลัมน์
- () อ่านเฉพาะข่าวหรือบทความหรือรายการโฆษณาที่น่าสนใจ
- () อ่านเรื่องที่สนใจก่อนแล้วค่อยอ่านเรื่องอื่น
- () อ่านเฉพาะบทความที่ให้ความรู้และบทวิจารณ์
- () ดูการ์ตูนหรือภาพประกอบและอ่านเรื่องที่สนใจเท่านั้น
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. ปกติท่านมีความเชื่อสิ่งที่ท่านอ่านพบในหนังสือพิมพ์มากน้อยเพียงใด

- () เชื่อทั้งหมด
- () เชื่อเกินครึ่ง
- () เชื่อเพียงครึ่งเดียว
- () เชื่อบ้างเล็กน้อย
- () ไม่เชื่อเลย
- () บางครั้งเชื่อบางครั้งไม่เชื่อ

13. ปัจจุบันท่านอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอะไรมากที่สุด

- () ภาษาไทย
- () ภาษามลายูยวี่
- () ภาษาอังกฤษ
- () ภาษาอาหรับ
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

เนื้อหาในหนังสือพิมพ์	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ก. เนื้อหาประเภทข่าว				
1. ข่าวอุบัติเหตุ
2. ข่าวการเมืองในประเทศ
3. ข่าวการเมืองต่างประเทศ
4. ข่าวเศรษฐกิจ
5. ข่าวการศึกษา
6. ข่าวกีฬา
7. ข่าวสังคมท้องถิ่น
8. ข่าวอาชญากรรม
9. ข่าวการเกษตร
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
1.
2.
ข. เนื้อหาประเภทไม่ใช่ข่าว				
1. บทบรรณาธิการ
2. บทความต่าง ๆ
3. คอลัมน์ต่าง ๆ
4. บทวิจารณ์ต่าง ๆ
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
1.
2.

เนื้อหาในหนังสือพิมพ์	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ค. เนื้อหาประเภทโฆษณา				
1. โฆษณاب้านจัดสรร
2. โฆษณาซื้อขารถ
3. โฆษณาเสื้อผ้า
4. โฆษณาอาหารและเครื่องค้มี
5. โฆษณาสินค้าต่าง ๆ
6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
1.....
2.....

ตอนที่ 4 ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หรือเติมข้อความในช่องว่าง

1. ท่านคิดว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ มีส่วนทำให้เกิดผลกระทบต่อท่านและสังคมหรือไม่
 มากน้อยเพียงใด

- () มาก
- () ปานกลาง
- () น้อย
- () น้อยที่สุด

2. จากข้อ 1. ท่านคิดว่าเกิดผลกระทบต่อท่านและสังคมในด้านใดบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- () ด้านความคิดและความรู้
- () การครองชีพ
- () เข้าใจชีวิตและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น
- () ได้รับความเพลิดเพลิน
- () ไม่ลืมนั่งหนังสือ
- () เปลี่ยนแปลงสังคม
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ท่านคิดว่าท่านได้นำข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไปใช้ประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้
 มากน้อยเพียงใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ และโปรดเรียงลำดับ)

- () เพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพ
- () ใช้เป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น
- () ใช้ประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ
- () เป็นการพักผ่อนหรือคลายเครียด
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อหนังสือพิมพ์

- เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อท่านและสังคม
- เป็นสิ่งที่จำเป็นในยุคสังคมข่าวสารในปัจจุบัน
- ไม่มีประโยชน์ต่อท่านและสังคม
- เป็นสิ่งที่จำเป็นน้อยกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. ท่านคิดว่าหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดผลเสียต่อผู้อ่านและสังคมในด้านใดบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ และโปรดเรียงลำดับ)

- เกิดทัศนคติในทางที่ไม่ดี
- เกิดความกังวลใจ
- เสนอข่าวบิดเบือนความจริง
- ทำให้ภาษาวิบัติ
- สร้างความแตกแยก
- ทำลายศีลธรรมอันดีงามของสังคม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. ท่านต้องการให้หนังสือพิมพ์ปรับปรุงในเรื่องอะไรบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ และโปรดเรียงลำดับ)

- การใช้ภาษาให้ถูกหลักไวยากรณ์
- เสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ถูกต้องและเป็นจริง
- เสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก
- ควรเสนอข่าว บทความ บทวิจารณ์ แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์
- มีความรับผิดชอบและเคารพสิทธิส่วนบุคคล
- ผู้เขียนที่มีความรู้และมีประสบการณ์
- จดภาพที่ส่งไปในทางลามกอนาจาร ทำลายศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ชื่อ.....สกุล.....

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

การรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิม
ในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกไทยคดีศึกษา
ตุลาคม 2543

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี โดยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับสภาพการรับรู้ข่าวสาร ความต้องการรับรู้ข่าวสาร และผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ โดยเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ และการสังเกต แล้วเสนอผลการศึกษาดังวิธีพรรณนาวิเคราะห์ และมีตารางประกอบ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

สภาพการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ประกอบด้วย สถานที่อ่านหนังสือพิมพ์ ได้แก่ ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ใช้ระยะเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ไม่เกิน 30 นาที ระหว่างเวลา 12.00 น. – 13.00 น. โดยมีความมุ่งหมายการอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ หนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่าน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เพราะเสนอข่าวรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้องและเป็นความจริง หนังสือพิมพ์ที่อ่านจำนวน 1 ฉบับ/วัน โดยอ่านจากสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้อ่าน เลือกอ่านส่วนที่พาดหัวข่าวและรายละเอียดเพียงบางเรื่อง ซึ่งบางครั้งก็เชื่อบางครั้งก็ไม่เชื่อ หลังการอ่านนำเรื่องไปใช้เป็นหัวข้อสนทนา และนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทย

ความต้องการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ จำแนกได้ 3 ประการ คือ ความต้องการที่มีต่อเนื้อหาประเภทข่าว ได้แก่ ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวการศึกษา และข่าวอื่น ๆ เช่น ข่าวเกี่ยวกับศาสนา ความต้องการอ่านอยู่ในระดับมาก ส่วนข่าวการเมืองในประเทศและต่างประเทศ ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวกีฬา ข่าวสังคมท้องถิ่น ข่าวอาชญากรรม และข่าวการเกษตร ความต้องการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ประการต่อมาความต้องการที่มีต่อเนื้อหาประเภทไม่ใช่ข่าว ได้แก่ บทบรรณาธิการ บทความต่าง ๆ คอลัมน์ต่าง ๆ และบทวิจารณ์ต่าง ๆ ความต้องการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ประการสุดท้ายความต้องการที่มีต่อเนื้อหาประเภทโฆษณา ได้แก่ โฆษณาซื้อขายรถ โฆษณาเสื้อผ้า โฆษณาอาหารและเครื่องดื่ม โฆษณาสินค้าต่าง ๆ ความต้องการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนโฆษณาบ้านจัดสรรมีความต้องการอ่านน้อย

ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ จำแนกได้ 2 ประการ คือ ผลกระทบในด้านดี ได้แก่ เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคมในด้านความคิดและความรู้ นำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพ และผลกระทบในด้านไม่ดี ได้แก่ เกิดผลเสียต่อตนเองและสังคมในด้านการเสนอข่าวบิดเบือนความจริง ผลเสียในระบบนำเสนอข่าวสารในด้านการเสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก

**A STUDY OF NEWS AWARENESS
THROUGH NEWSPAPER READING OF MUSLIM THAIS
IN AMPHOE SAI BURI, CHANGWAT PATTANI**

**AN ABSTRACT
BY
NANGNOI SUWANSRI**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Arts degree in Thai Studies**

Thaksin University

October 2000

This research was aimed at studying Muslim Thais' awareness of news through newspaper reading and was conducted in Amphoe Saiburi, Changwat Pattani. The study was focused on conditions of news awareness, needs for awareness and the effects resulting from this awareness. Data were collected by using interviews and observations and the results were presented using descriptive analysis technique.

Conditions of news awareness from newspaper reading consisted of places for newspaper reading in the villages, in newspaper-reading buildings; time spent for the reading did not exceed 30 minutes (between 12.00-1.00 p.m.); the purpose of reading was to keep abreast of the current affairs; '*Thai Rath*' was the villagers' most favorite newspaper because of its being abreast of consistently accurate news; villagers read one newspaper a day at the places provided; they scanned headlines and read some pieces of the news in detail in which they sometimes believed and sometimes did not; news items would later become the topics of conversations; villagers liked reading newspapers written in Thai.

As for the needs for the awareness of the news, it could be categorized into 3 groups: Firstly, needs for certain types of news contents such as accidents, education, and those in other categories - religious news, for example. These kinds of news received a high level of interest while domestic and foreign politics, economic news, sports, local social news, crimes, and agriculture achieved medium level of interest. Secondly, needs for non-news contents such as editorials, articles and critiques were at medium level. Lastly, needs for advertisements such as cars, clothes, food and drink and other products were at medium level while the property section received the least attention.

Concerning the effects of awareness of news, these could be classified into two categories: good effects upon individuals and the societies in terms of thought and information which increased villagers' knowledge and their occupational skills and bad effects upon individuals and the societies in terms of news distortion, and upon news reporting systems such as news that caused disunity.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางเน่งน้อย ชื่อสกุล สุวรรณศรี

เกิด วันที่ 19 กันยายน พุทธศักราช 2501

สถานที่เกิด อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 93/21 ซอยหน้าช้าง ถนนกาญจนวนิช อำเภอเมืองสงขลา
จังหวัดสงขลา 90000

ตำแหน่งหน้าที่การงาน เจ้าของและบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ประชาชน

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2515 ป.7 จากโรงเรียนวัดโตนดด้วน อำเภอกระแสดินธุ์
จังหวัดสงขลา
- พ.ศ. 2520 มศ.5 (แผนศิลปฝรั่ง เซส) จากโรงเรียนสตูลวิทยา
อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล
- พ.ศ. 2522 ป.กศ.สูง (วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์) จากวิทยาลัยครูสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
- พ.ศ. 2539 กศ.บ. (วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา, วิชาโทไทยคดีศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา อำเภอเมืองสงขลา
จังหวัดสงขลา
- พ.ศ. 2543 ศศ.ม. (วิชาเอกไทยคดีศึกษา) จากมหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา